

CRACCA

LA REVISTA DE L'INS LLAGOSTERA

CURS
13-14

Biblioteca Julià Cutiller-Llagostera

1320418823

Índex

1. PRESENTACIÓ
2. CARTES DELS LECTORS
3. INSTITUT
FINAL DE CURS
INICI DE CURS
ACTIVITATS
JORNADA PORTES OBERTES
JORNADA CULTURAL
4. ESTEM BOJOS PER LA CIÈNCIA!
5. SORTIDES
6. HI HEM PARTICIPAT
7. ESPORTS
8. FANTÀSTIC!
TECNOLOGIES
CINEMA
MÀGIA

REDACCIÓ _____ Tots els alumnes de 2n d'ESO

PUBLICITAT _____ Alumnes voluntaris de 2n d'ESO

CORRECCIÓ _____ Bet Poch

COORDINACIÓ _____ Montse Casadevall

PORTADA _____ Jordi Brasó Lafuente

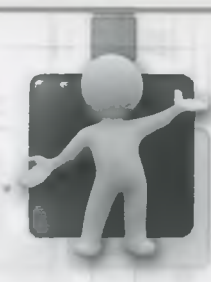
CONTRAPORTADA _____ Alumnes 2n d'ESO: 2n A, 2n B i 2n C

COMPAGINACIÓ _____ Impremta Monserrat

COL·LABORADORS _____ Professors, alumnes i exalumnes

LA FAN POSSIBLE _____ Comerciants, empresaris, pares i amics

Gràcies a tots!

Hola a tothom!

Sóc la Mafalda, un dibuix animat que ha cobrat vida per uns moments, i he volgut acompanyar als alumnes de l'Institut de Llagostera, concretament als de 2n d'ESO en l'elaboració de la revista que tens a les mans. Aquest any he fet 50 anys, però la màgia del meu món em permet seguir sent una nena, una nena observadora, curiosa i... diuen que una mica filòsofa. M'agradaria que prestéssiu molta atenció a aquestes línies que us escric: he vist els alumnes de 2n d'ESO fer durant aquest curs TRACA 20 i els he sentit dir que esperen que ho passeu tan bé llegint-la com ho han passat ells preparant-la.

En aquesta edició hi trobareu entrevistes, reportatges, notícies i opinions sobre temes molt diversos. Els alumnes han recollit les activitats que s'han fet a l'institut, els ha agradat molt haver fet sortides i participar en concursos. Estan preocupats per qüestions mediambientals i tenen ganes de millorar aquest món: diuen prou guerres i injustícies!. Jo, a vegades sóc pessimista en aquest sentit... ja em coneixeu i sabeu que hi ha moltes coses que no m'agraden (a banda de la sopa!) però aquests nois i noies fan propostes de canvi a l'abast de tothom. Això està bé!

Tots hem estat nens alguna vegada i, és clar, a l'hora de redactar TRACA hi ha hagut dies de tot: a vegades els alumnes no treballaven ni escoltaven prou, a vegades no estaven inspirats, però la major part dels dies, us asseguro que han treballat més que ningú. Els he estat observant tot el curs i cada setmana, ben puntuals, penjaven els seus escrits al moodle.

Abans d'acomiar-me us deixo unes quantes fotos que els hi he fet per què pugueu veure les ganes i la il·lusió amb què treballaven.

REDACTORS

2n A Younes Aiddou, Marc Albertí Palomo, Raul Bermejo Pérez, Jordi Brasó Lafuente, Nerea Buyo Curado, Aina Casas Sánchez, Omar El Ghaddar Chkadri, Ot Garcia Castell, Sara González Caballero, Aina Izquierdo Ventura, Carla Macias Moreno, Francisco Javier Martín Pulido, Brahim Mohamed Gil, Josselyn Pablo Málaga, Jarol Joel Padilla Robles, Sílvia Pujadas Montiel, Laia Rabert Pijoan, Alex Rios López, Sabrina Rovira Olano, Alex Salguero Lázaro, Esther Sánchez Roquet, Genís Serra Orts, Mohamadou Tamedou, Santi Turon Bosh, Paula Vargas Gispert i Anna Ventura Badia.

2n B Haruna Beyai, Sònia Carreras Barnés, Sandra Cebrian Ortega, Aitor Cortés Melero, José Del Río Rodríguez, Imane El Khattabi Nati, Hafida Fahchouch, Joan Fornas Oliveras, Tània Freixas Carrasco, Biel Guinó Comas, Tomàs Lloveras Badia, Nerea Matamoros Cias, Estela Millán Chicharro, Alèxia Pérez Moreno, Carla Pintor Borralló, Coral Ramírez Esteller, Jaume Rodríguez Sarret, Guillem Roget Garcia, Cristian Romero Vegas, Clara Rusiñol Gascons, Zakariyae Saddiki, Mariona Sánchez Prat, Montse Serrano Caballero, Gianlucas Suárez Leyva, Xavier Terés Galobardes i Marc Turon Pico.

2n C Georgina Carreras Codina, Jana Font Rissech, Cèlia Forcano Campmany, Estel Fornas Oliveras, Sílvia Fuentes Malagón, Raul González Gómez, Lluís Gurnès Serradell, Bintou Jabbi Dukuray, Sandra Liaqat Begum, Rafael López Santos, Lorena Macias Fernandez, Miguel Malagón Pedrosa, Rubén Malagón Riera, Nerea Marín Hernández, José Antonio Moreno Agüera, Yeray Moreno Reyes, Aaron Moreno Salguero, Miriam Naciri Fernández, Ainhoa Pintor Borralló, Laia Rodríguez Arrom, Alba Rusiñol Gascons, Luis Brandon Tapia Mamani, Aida Teixidó Barea, Albert Turon Pico i Fernando Velázquez Ceña.

PUBLICITAT: EQUIP DE VOLUNTARIS

Nerea Buyo Curado, Paula Vargas Gispert, Aina Izquierdo Ventura, Sílvia Pujadas Montiel, Guillem Roget Garcia, Marc Turon Pico, Clara Rusiñol Gascons, Tomàs Lloveras Badia, Ot Garcia Castell, Laia Rabert Pijoan, Brahim Mohamed Gil, Georgina Carreras Codina, Sandra Liaqat Begum, Ainhoa Pintor Borralló, Bintou Jabbi Dukuray, Miguel Malagón Pedrosa, Àlex Salguero Lázaro, Albert Turon Pico, Estela Millán Chicharro, Sandra Cebrian Ortega, Carla Pintor Borralló i Jose Antonio Moreno Agüera.

Cartes dels lectors

- ▶ Tots ens preguntem què passa amb això del canvi climàtic. Us explico el que pot passar a partir de la informació que he trobat.

Està previst que per al segle XXI la temperatura del planeta pugi una mitjana de fins a 3'5°C. Per això és probable que es desfacin algunes zones glacials i el nivell del mar pugui pujar entre 50 i 95 cm, això afectaria les zones costaneres que es on és concentren 2 de cada 5 habitants del món

S'amenaça d'inundar moltes regions del món com ara el delta del Mekong, unes 300 illes del Pacífic i llocs com Argentina, Bangla Desh, Nigèria i zones dels EUA.

També s'estan fonen valls glacials com a Suïssa i Nova Zelanda, això provoca allaus, erosió de sòls i grans canvis en el cabal dels rius, cosa que pot causar grans inundacions.

A més, si la temperatura del planeta continua augmentant existeixen més probabilitats que sobrevisquin gèrmens, bacteris, espores i altres portadors de malalties.

Els científics creuen que no és massa tard per prevenir els efectes més greus si s'actua immediatament. Per això es fan convencions i protocols i es pretén arribar a uns acords que posin fre al problema del canvi climàtic.

Estel Forn Oliveras

- ▶ Primer de tot voldria donar les gràcies a tots els lectors de Traca per llegir la revista.

Us volia comentar alguna de les maneres de contaminar menys. Em sembla una qüestió molt important. Una de les maneres és reciclar com fan, crec, la majoria de les persones. També s'ha de cuidar els espais naturals, no llençar deixalles al bosc o en altres llocs, hi ha la possibilitat de causar incendis. Utilitzar el transport públic és una altra bona manera de tenir cura del medi ambient. Quines idees teniu vosaltres?

Josselyn Pablo Málaga

- ▶ Podem fer coses per frenar el canvi climàtic. Jo, el reduiria canviant les bombetes de casa clàssiques per unes de baix consum. Per reduir energia el que faria seria apagar del tot la televisió, perquè amb el comandament es segueix gastant electricitat. Una altra forma d'estalviar seria no anar tant en cotxe o en moto perquè contamines molt. Podria anar en bici, a peu, en patinet,... i així també faria exercici. Revisar la pressió dels pneumàtics sempre va bé, perquè si la pressió és baixa, provoca que el cotxe consumeixi un 2,5% més. I acabaré explicant, que seria molt important plantar un arbre o més, així absorbiria tones de diòxid de carboni i el reduiríem una mica més la contaminació.

Tomàs Lloveras Badia

- ▶ El canvi climàtic és un dels problemes més seriosos que ha patit la terra, per tant l'hem de reduir sigui com sigui. El primer que faria, seria reemplaçar una bombeta tradicional per una de baix consum ja que estalvia més diòxid de carboni a l'any. La segona bombeta és més cara, però resulta més econòmica al llarg de la seva vida. En segon lloc, només amb apagar la televisió, el DVD o l'ordinador quan no l'utilitzem estalviem energia. No hem de deixar el carregador del teu mòbil endollat tot el temps, encara que no estiguem connectats al telèfon, perquè segueix consumint electricitat. Després d'això, hem de conduir menys, el millor seria caminar, anar en bicicleta, fer servir el transport públic, etc... En quart lloc, podem estalviar molt al reciclar la meitat de les escombraries que es produeix a casa. Hem d'evitar l'embalatge, hem de triar productes amb poc envàs: una ampolla de 1,5 litres genera menys residus que tres de mig litre. En la compra utilitzar bosses reutilitzables. També és necessària una gran quantitat d'energia per escalfar aigua. Rentar amb aigua freda o tèbia és millor manera d'estalviar aigua calenta i gastes quatre vegades menys energia si en comptes d'un bany et dones una dutxa. Assegurar també que les nostres aixetes no gotegen. Tapar la cassola mentre cuines és una manera d'estalviar molta energia. Hem de fer servir la rentadora i el rentaplats només quan estiguin plens. Si no ho estan, fem servir programes econòmics. No hem de posar a la nevera aliments calents o temperats: estalviarem més energia si deixes que es refredin primer. Finalment una de les millors opcions que tenim és plantar un arbre. Un sol arbre absorbeix una tona de diòxid de carboni durant tota la seva vida.

Marc Turon Pico

- ▶ Escric aquesta carta per donar la meva opinió respecte la contaminació mundial: Jo crec que la gent no pensa en ningú, només pensen en ells mateixos.

La contaminació està pujant de manera exagerada, els pols estan desapareixent, la qual cosa podria provocar una inun-

Cartes dels lectors

dació enorme; també la desforestació mundial, pensant que les plantes són una font important d'oxigen i les estem eliminant. També estem fent malbé la capa d'ozó, que és la que reflexa els rajos UVA del Sol, això vol dir un augment de temperatura global. Nosaltres, ens movem gràcies als combustibles fòssils (petroli i gas), i amb els anys que portem amb els cotxes i avions, ja n'hem gastat una gran part, a més, quant utilitzem combustibles fòssils, estem contaminant moltíssim i no ens ho podem permetre això.

Per això, crec que no hauríem de contaminar tant o per lo menys intentar-ho.

Ot Garcia Castell

► Avui mateix he llegit un text del canvi climàtic, i realment la cosa està malament!

Les temperatures a l'estiu són insuportables, i a l'hivern congelades, el cas és que ara diem que les temperatures estan augmentant respecte les que hi havia l'any passat, però el fet és que ho ha estat fent sempre. L'única diferència és que abans aquests canvis es feien durant segles i ara en una dècada. Els científics preveuen que en aquests últims 10 anys les temperatures podrien pujar entre 1'4 °C i 5'8°C.

Una de les coses que més preocupa és que l'Antàrtida s'està desglaçant, (un terç ja ho està), i diuen que al 2020 ja estarà desglaçat el 87% i això provocarà la desaparició de nombroses illes.

Aquests canvis els viu tothom, però els hi afectarà més als que viuen als països pobres perquè no tenen tants recursos!!! Això ho hauríem de fer canviar, hauríem de fer alguna cosa perquè no continuï així. Per exemple: anar més sovint amb transport públic, reciclar... Si us plau, doneu alguna proposta, però que es puguin fer realitat!!!

Cèlia Forcano Campmany

► A mi m'agradaria parlar del reciclatge. Des de petits ens han ensenyat que s'ha de reciclar i produir la menor quantitat de deixalles i que si no fem això, hi haurà unes conseqüències. Tot i sabent el que pot passar, encara veig persones que sembla que no en facin gaire cas. Crec que pensem que podria ser desastrós però no ens acabem d'imaginar com seria de veritat i això fa que no ens conscienciem gaire. Trobo que si ho penséssim a fons, veuríem que el que pot passar és molt perjudicial. Però tot i que hi hagi gent que encara no s'ha acabat de conscienciar del tot, sé que n'hi ha que ho està i que al llarg dels anys aquest problema ha anat millorant i cada cop hi ha més persones que saben què és el que han de fer.

Sònia Carreras Barnés

► Llagostera, per un món a favor del medi ambient...

Qui som?

El planeta terra és casa nostra, i us asseguro que a casa vostra no tireu les deixalles per terra i les deixeu allà, segur que quan us canseu del xiclet no el llenceu a terra, per què la mare...

Doncs, us pot sonar molt típic però el que no es fa a casa tampoc es fa al carrer, ni al camp ni a cap lloc de l'aire lliure.

De Terra només n'hi ha una i si ella desapareix, nosaltres també.

És per això que nosaltres la volem ajudar.

Què fem?

Organitzem tallers, activitats...per a vosaltres, perquè creiem que tot això no s'aconsegueix d'un dia per l'altre i es necessita esforç i gent, a part de la feina que farem sense adonar-nos-en, ens divertirem, farem acampades, jocs...

Qui hi pot participar?

Es realitzaran diferents activitats i trobades que es comunicaran o bé a la web o per les escoles i els instituts, hi pot participar tothom a partir de 7 anys.

Bé...això tan sols ha estat una breu explicació... us podeu informar millor a les nostres xarxes socials.

Esperem que us hi animeu, serà la canya!

Paula Vargas Gisbert

► Si les abelles desapareguessin, també ho farien el 60% de fruites i verdures que avui consumim.

Les abelles pol·linitzen més de 25.000 espècies de plantes amb flors. Sense les abelles, l'activitat agrícola desapareixeria. La seva desaparició provocaria greus desequilibris a l'economia mundial, ja que ajuden a generar milers de milions de dòlars cada any.

Tot hi que sabem totes les conseqüències que la seva desaparició pot arribar a produir el nombre d'abelles no para de

Cartes dels lectors

baixar any rere any. I per què?

S'han barrejat moltes hipòtesis sobre la seva desaparició, entre elles els pesticides, les llavors modificades genèticament, virus, fongs, al canvi climàtic, ... Diversos laboratoris ho han estudiat i cada un d'ells dóna una versió diferent. Alguns dels pesticides han sigut prohibits en determinats països.

És per aquesta raó que, des de fa uns anys, es porta l'apicultura a les grans ciutats i moltes d'elles ja compten amb ruscs a diferents edificis. N'hi podem trobar en alguns edificis de París, Londres, Berlín, Melbourne, San Francisco, Nova York, Buenos Aires, Barcelona i d'altres. S'intenta que a poc a poc, torni a créixer el número d'abelles.

Georgina Carreras Codina

► La classe típica: els "empollons", els que els agrada liar-la, els que intenten progressar però no poden, els que passen de tot, i finalment els "normals".

Per culpa dels que no volen tirar endavant, ni estudiar, ni aprendre, els altres en sortim perjudicats. Penso que això passa a cada classe, i que una mica de broma va bé, però aquells que duen mal rotllo a les classes, crec que els haurien d'ajuntar a tots en una aula i aplicar alguna mena de disciplina.

Sara Gonzalez Caballero

► En tots els instituts es veuen grupets d'amics o de gent que diuen ser amics, però en realitat no ho són. Si tu ho veiessis com si estiguessis dins d'un quadre i poguessis observar tot el que passa al teu voltant, simplement et quedaries amb la boca ben oberta. És a dir, a vegades veuries coses que semblen inhumanes.

Es creu que hi ha moltes persones que s'acoblen perquè en definitiva volen ser "guais", o simplement perquè estan sols i volen donar la impressió de que no ho estan...

També es veu que hi ha gent que el que vol és cridar l'atenció. Ha de ser dur per ells segurament, perquè ve un moment que la gent es cansa i ja no els fan ni cas. Pensem que, normalment, són persones a qui no interessa el seu interior, la seva manera de ser, o almenys això és el que sembla. També són una mica falsos quan van amb grupets en els quals no "enganxen", però ells volen creure que sí.

També hi ha el tipus de persones que els agrada fer crítiques, però diuen que ells mai fan res: no es veuen els seus propis defectes, ni tampoc saben apreciar el que tenen de bo totes les persones. Fins i tot, a vegades, es critiquen per darrera però quan tornen a estar de costat, fan veure que són bons amics i aquí no ha passat mai res!

Aquest conjunt de persones són les que porten problemes en les escoles i instituts com per exemple fent bullying. A ells els agrada veure com pateixen els seus companys a causa de la seva conducta.

Gairebé tothom vol una vida normal i tranquil·la i trobar amics en qui es pugui confiar i estimar, són la gent de veritat. Procuren que no els afectin les crítiques dels altres. A l'Institut, és clar, hi ha grupets de tot tipus.

Laia Rabert Pijoan i Sabrina Rovira Olano

► Nosaltres volem parlar sobre el bullying escolar, ja que en els últims anys ha estat molt freqüent entre les escoles i els instituts. Aquest tema ens interessa perquè volem conscienciar a les famílies que la integració a l'escola és molt important ja que sinó ho poden patir. També és important l'entorn en què vivim, ja que si no passem temps en família ens podem tancar dintre el nostre món i no voler explicar ni conversar amb ningú sobre el que els companys de classe ens fan.

Hem buscat a internet el significat de bullying i hem trobat molta informació:

El bullying, o assetjament entre iguals, és un comportament agressiu i internacional, que suposa un desequilibri de poder i que es repeteix al llarg del temps.

El bullying pot donar-se a través de diferents formes de fustigació: físic, verbal, psicològic, virtual, etc. També inclou modalitats com ara les amenaces, la comanda de diners, l'assetjament sexual entre iguals (a través d'insults o agressions físiques) i la generació de rumors.

El bullying és una forma de violència, passa tant en dones com en homes i suposa gaudi per part de l'agressor i patiment de l'agredit.

És important diferenciar el bullying d'altres formes d'agressió entre iguals que formen part de la dinàmica evolutiva natural de les relacions entre nois i adolescents.

El bullying o assetjament entre iguals **ÉS VIOLÈNCIA**.

Alba Rusiñol Gascons i Bintou Jabbi Dukuray

Cartes dels lectors

► Vull parlar del bulling per què, per a mi, és un tema molt important. No m'agrada veure com hi ha nens i nenes que pateixen per les crítiques dels altres, ningú és perfecte, tots tenim defectes. Sí, ja sé que hi ha nens o nenes que es creuen superiors als altres però ningú és més que un altre, tots som iguals. El que passa és que ningú s'adona dels resultats d'aquestes bestieses que diuen i que fan sentir tan malament. Les víctimes poden arribar fins a suïcidar-se de les coses tan dolentes que li deuen dir. M'agradaria que tots els adolescents s'adonin d'aquest problema tan greu.

Ainhoa Pintor

► Primers mesos de 2014: més de 6 milions de persones a l'atur! Em sembla una xifra molt elevada. L'any 2008, la població sense treball va augmentar molt ràpidament, massa ràpid, l'any 2010 ja hi havia un 20% més que en el 2008. Un 20% només en dos anys és massa, ja que fent càlculs equival a un 10% en 1 any, i per tant, a un 5% cada sis mesos. L'any 2013 el 27'16% de la població activa estava en l'atur, és a dir, més de 4 milions i mig de persones. Penso que hi havia massa gent sense feina en aquells moments. Però el pitjor de tot és que en aquest 2014, el 55% dels joves per sota de 25 anys, està a l'atur. Ara mateix això és més preocupant que el terrorisme, ja que, jo crec, que si no troben treball hauran de buscar-la altres països, i jo diria que això és molt dolent ja que si se'n van els joves, se'n va la gent que acaba d'estudiar, és a dir gent ben preparada per a treballar, per això crec, i no sóc l'únic, que cal començar des d'ara a crear les condicions que permetin donar treball als joves o hauré de marxar d'aquí.

Raúl Bermejo Pérez

► L'economia, els preus, el mercat...

Aquests últims anys han sigut molts durs per algunes persones, l'atur afecta moltes persones. També hi ha persones que no cobren de les empreses però estan treballant, persones que ja no cobren l'atur, persones que ara mateix estan sense casa i gent que, de moment, encara es manté. Mai se sap quin dia podem caure en mans de la crisi i dels polítics. Diuen que el pitjor de la crisi ja ha passat, però encara ens falta bastant temps per refer-nos.

Laia Rabert Pijoan

► Benvolguts lectors, m'agradaria parlar-vos sobre les retallades que la sanitat, l'educació..., en fi, gairebé tot, estem patint. Us vull fer veure com aquestes retallades ens afecten tan educativament com personal. Primer de tot m'agradaria que entenguéssiu que aquestes retallades no són bones per a nosaltres, ja que nosaltres som el futur, i si ens comencen a retallar les subvencions que rebem, els professors no podran ensenyar-nos com ho haurien de fer. I a part de les subvencions, també retallen els sous dels professors, però aquests han de treballar les mateixes hores i a sobre no tenen més dies de vacances sinó que tenen els mateixos o fins i tot menys! La sanitat pública també està molt malament, ja que el govern retalla cada dia més aquest servei, que al cap i a la fi, és de tots. Crec que la sanitat hauria de ser l'últim servei que s'hauria de retallar, ja que aquest servei ha d'estar a l'abast de tothom que el demani i el busqui, i en canvi d'això el govern ho està retallant i les famílies que més ho necessiten no ho poden fer servir perquè no ho poden pagar o per la raó que sigui. Per últim, us voldria dir que el govern el que fa és retallar la sanitat i l'educació, però el que no retalla són tots els seus privilegis, com ara, els cotxes que l'estat els regala, els seus sous, entre d'altres coses.

Alba Rusiñol Gascons

► Crec que vivim en un temps en el qual hi ha més gent que mira els programes d'esports que no pas les notícies on només surten guerres entre països, morts i més morts. Ara, els programes d'esports informen de tots els esdeveniments esportius que s'han fet durant cada dia. Això fa que siguin programes llargs, la gent els mira i és un tema de conversa molt freqüent. En canvi, les notícies només parlen de guerres i morts. Tot i que les notícies mostren guerres, hi ha gent que les continua mirant perquè els agrada saber com està el món. Els adolescents mirem més els esports, això segur!

Guillem Roget Garcia

► Fa bastant temps que volem una pista de skate a Llagostera, ens agradaria que arribés a l'ajuntament. La volem i creiem que la necessitem ja! Doncs hem d'anar a una altra població per poder patinar a gust i en un lloc adequat.

José Antonio Moreno Agüera

Cartes dels lectors

► El patinatge és un esport molt difícil ja que es necessita una bona preparació física i molta concentració, a més a més s'ha de tenir bon oïda per poder combinar la música amb els moviments.

No entenc com és que el patinatge no es considera un esport olímpic, perquè es necessiten moltes qualitats per poder practicar-lo. Jo fa molts anys que patino i m'he adonat que quan més temps portes patinant més entrenament es necessita, per exemple els entrenaments normals són tres dies a la setmana una hora i mitja i si toca campionat els entrenaments normals són de cinc dies a la setmana i potser un d'ells de dues hores. Hi ha molts nervis abans de sortir a la pista un dia de campionat i la decepció que suposa suspendre o treure una mala nota, perquè un cop ets a la pista mai es sap el que et pot passar.

Trobo molt injust que el patinatge sobre gel sigui un joc olímpic quan no requereix tant esforç com el patinatge sobre rodes.

Nerea Marín Hernández

► La setmana passada un periodista català va penjar un vídeo a youtube sobre una pràctica molt perillosa i delictiva: posar trampes per a ciclistes en camins de muntanya. Poden ser claus en mig del camí per punxar les rodes o fils molt prims penjats entre arbres. Si sou amants del ciclisme o el motociclisme aneu molt amb compte quan aneu a practicar aquest esport ja que podeu quedar greument ferits si no preneu atenció.

Marc Albertí Palomo

► La fam, és un problema que històricament ha estat sovint conseqüència de guerres, malalties... però altres cops ha estat originada per condicions climatològiques desfavorables o catàstrofes naturals. La fam sempre l'associem a països poc desenvolupats, lluny de casa nostra, però ara hi ha qui pateix fam molt a prop de nosaltres, gent que pateix fam com a conseqüència de la crisi econòmica que estem patint.

870 milions de persones al món passen fam. La fam és un problema amb solució hi ha O.N.G, i organitzacions que intenten millorar la situació de les persones que pateixen aquesta gana però no n'hi ha prou.

La fam és un dels problemes més greus del nostre planeta i que més morts injustes produeix.

Clara Rusiñol Gascons

► Aquest 2014 és l'Any Internacional de l'Agricultura Familiar i té com a objectius: augmentar la visibilitat de l'agricultura familiar i l'agricultura a petita escala per l'atenció mundial sobre el seu paper tan important per alleujar la fam i la pobresa, la seguretat alimentària i la nutrició, per millorar els mitjans de vida, la gestió dels recursos naturals, la protecció del medi ambient i aconseguir el desenvolupament sostenible sobretot de les zones rurals.

Esperem doncs, que provoqui una conscienciació del greu problema de la fam en el món.

Sandra Liaquat Begum

► L'adolescència és l'etapa més complicada per una noia, comencen a haver-hi canvis en el cos, en el comportament i això afecta a la relació amb els pares i en alguns casos també amb els amics i amigues. L'adolescència està més o menys entre els 12 i 16 anys, l'edat de l'ESO. En aquesta època, les noies comencen a no prestar atenció a classe i a estar més pendents dels nois. Algunes noies s'enamoren i deixen de fer coses amb els amics de tota la vida per estar amb un noi i això fa que perdin amistats i elles mateixes ho passen malament. Pateixen perquè no els agrada com són, perquè han perdut els amics de tota la vida i perquè el seu noi no els parla o passa completament d'elles o coses per l'estil. A vegades, no sempre és així, simplement pensen i creuen coses fruit de la seva imaginació i es perjudiquen a elles mateixes, comencen a inventar-se històries, com per exemple que la gent parla malament d'elles, que ningú les estima, que li cau malament a tothom, que el noi l'enganya, que tothom va en contra seva i així amb tot. Senten que el món cau sobre seu i que tot i tothom és dolent, senten que no es poden fiar de ningú, etc.

Als nois no els passa el mateix, els nois no tenen tants problemes, perquè ells maduren més tard, però no tots, n'hi ha que maduren al mateix temps que les noies. Les noies en aquesta època ja solen haver madurat i saber el que fan i el que diuen, en canvi ells segueixen com quan tenien 10 anys, gaudeixen de la vida sense problemes i a la seva manera. Així eviten preocupacions i coses per l'estil.

Ester Sánchez Roquet

Cartes dels lectors

► Fa uns dies em vaig anar a renovar el DNI i entre moltes pancartes que tenen penjades, en vaig veure una que em va cridar l'atenció: No tractava dels fugitius d'ETA ni de gent desapareguda, parlava de la política amb unes paraules que se'm van quedar clavades a la ment; "La política un recurs a l'abast de tothom" i què més voldríem!

Jo tinc tretze anys i no és que sigui molt intel·ligent ni una gran pensadora, però inclús jo, vaig arribar a veure que allò era una barbaritat. Me'n avergonyeixo de que estiguem al segle XXI i que el que en diguem democràcia sigui una "Monarquia de Presidents", amagada sota eleccions i vots que segurament són manipulats, que en la seva campanya electoral prometin alguna cosa i que després facin el que vulguin. Vergonya de que això sigui com el règim franquista. Així que agrairia que aquests cartells fossin retirats, que de mentides ja en diuen suficients.

Anna Ventura Badia

► Les noves tecnologies, són additives?

Doncs sí, els adolescents es passen la major part del temps mirant els whatssaps i el facebook amb l'últim súper model mòbil de la marca més cara, però què passaria si s'utilitzés de manera responsable? I si els adolescents estiguessin menys hores enganxats al mòbil?

Però no només els adolescents, com diuen sempre, sinó que la majoria de pares d'adolescents també estan enganxats, fins i tot alguns avis els hi comença a interessar la tecnologia.

La tecnologia, una forma de passar el temps i de distreure't fins el punt de no donar-te compte que ja és de nit. Però, i si no tinguéssim res d'això? segur que a moltíssima gent li donaria un infart o alguna cosa semblant, perquè d'aquí poc ja no sabrem ni comunicar-nos sense cap tipus d'aparell.

En resum, jo crec que hauríem de fer una utilització moderada de les noves tecnologies, deixar-les una mica a part. Estar més amb la família i preguntar com t'ha anat el dia, què has fet a la tarda, com t'ha anat a l'institut...

Ja sé que estem en el segle XXI i que la tecnologia forma part de nosaltres. Fa poc van comunicar per la televisió, que en alguns instituts es feia una assignatura per ensenyar a crear aplicacions pel mòbil i més coses relacionades amb la tecnologia. Jo crec que això sí que està bé perquè s'aprenen coses que et poden servir pel futur i són útils.

Laia Rodríguez Arrom

► Com tots sabem aquest curs 2013-2014 ha portat bones notícies, com el fet que tornen a haver-hi excursions, però, d'altra banda, hi ha hagut altres canvis que en la meua opinió no són tan positius, com, per exemple, la cancel·lació del bar de l'institut. Personalment, he de dir que no solia comprar al bar, però penso que no s'hauria d'haver cancel·lat perquè sé que molta gent hi anava a comprar amb freqüència.

Crec que el bar era un servei de l'institut molt útil que agradava molt als alumnes i que, a més, ajudava a guanyar diners als alumnes de quart d'ESO pel seu viatge de final de curs. Sens dubte a més d'un no li ha agradat aquesta decisió de l'institut. És per això que crec que és errònia, ja que trobo que hi ha força gent que li agradaria poder seguir esmorzant el menjar del bar.

Probablement la decisió d'eliminar el bar fos degut a que no generava prou beneficis, però igualment ajudava una mica, i per tant crec que amb això ja n'hi ha prou.

Aquests són els motius pels quals crec que no s'hauria d'haver cancel·lat el bar de l'institut.

Santi Turon Bosch

► Una de les coses que m'agradaria comentar és que quan fa molt fred o plou bastant hem de sortir al pati, a la biblioteca no hi cabem pas tots els alumnes, tampoc podem estar en els passadissos i sempre tenim molt de fred. Un dia ens van obrir el gimnàs però ja no ens l'han obert més. Jo trobo que podríem anar al gimnàs ja que hi ha suficient espai i, és clar, sempre i quan tinguem cura de les instal·lacions del centre i ens portem bé. Jo crec que ens podien deixar una oportunitat i ens estalviaríem algun refredat.

Moltes gràcies.

Tània Freixas Carrasco

Cartes dels lectors

EXPERIÈNCIA AL CANADÀ

Agost, 2013. Després de cinc mesos de saber que aniria al Canadà per un any tots els comiats, les il·lusions, les ganes d'arribar-hi però alhora les de no deixar casa, tots els dubtes i misteris, les alegries i les llàgrimes, no semblen haver-se acabat. Arriba el gran dia: una última abraçada a la meva estimada germana, a qui sé que no veuré fins al cap de deu mesos, em fa estar trist. Potser és la por que em fa pensar continuament que tot anirà bé, que tot serà fantàstic? Per sort no falta gaire per descobrir que així serà. Abans d'embarcar he de passar un dia a Madrid: és llavors quan tinc aquella primera sensació de llunyania i d'enyorança del que estic, o més ben dit, estava acostumat. No hi sóc sol, hi ha noranta-nou altres becats, dels quals només sé el que han escrit a través d'un ordinador, que es troben en la mateixa situació, tot i que cadascú porta un rerefons molt divers que es deixa entreveure en les profundes converses que tenim. Un cop passades aquestes papallones a la panxa, començo a fer-me la idea del que és estar lluny dels meus estimats, lluny dels meus pares que tant es preocupen de mi, lluny dels increïbles amics que tinc. Un començament un xic agrejolç d'una aventura fantàstica.

Un cop a l'avió, els primers contactes amb l'anglès em fan posar molt nerviós. Escales d'aquest vol intercontinental em deixen veure traces de la capital holandesa. L'arc que es veu a la pantalla del meu seient, que ressegueix la trajectòria que fa l'avió, creua Islàndia pel mig, i passa damunt Groenlàndia. Per fi, al cap d'unes catorze hores d'intentar superar el neguit a volar, arribo a Vancouver, i entre munts de gent aconseguixo el visat al taulell d'immigració, famós per la poca simpatia dels funcionaris que hi treballen. Ara arriba un dels grans mo-

ments: el meu cor s'accelera i un flux de sang m'arriba al cervell quan estic a res de conèixer la nova *hostfamily*, amb qui viuré els propers deu mesos. En el sector de arivals hi trobo la Colleen i en Liam, aixecant un cartell ben gros amb el meu nom. Tot seguit, el comiat amb la monitora i els companys em sembla la fi de l'últim vincle físic amb la meua terra.

Dos gossos petits i esbarregats, res a veure amb els de les novel·les d'Alaska de Jack London, també ens acompanyen dins el cotxe cap a Maple Ridge. Les primeres converses em donen una breu imatge de la família i del país. Ells semblen ser una gent molt ocupada. M'expliquen un munt de coses, de les quals no n'entenc la meitat, i de l'altre meitat me n'oblido ràpidament. Me n'assabento que viuré amb les germanes Sammy i Maegan, de 25 i 23 anys respectivament, amb l'espòs de la Sammy (en Mitch) i el seu fill de dos anys, l'Aiden. Els pares, la Colleen i en Kent, amb en Liam, es quedaran durant la setmana a Vancouver, on ell juga a hoquei (esport canadenc per excel·lència) a nivell gairebé professional. A fora del Jaguar blanc que la Colleen condueix, els cotxes són gegants, els camions són mastodòntics i dels arbres ja ni en parlem. Fins i tot el riu

(de mides canadenques normals però un perfecte desconegut per qualsevol europeu), faria les delícies del típic polític transvasador ibèric. Les cases i els veïnats, característics de Nord Amèrica, tampoc es queden enrere: els números de les adreces semblen de telèfon – jo visc al 10289. El verd envolta les cases de tots els barris, els quals també estan rodejats per boscos. Tot comença a semblar com a les pel·lícules: dins la casa totes les dimensions es corresponen; un televisor estratosfèric, amb potser dos mil canals per veure, gots de pam i mig d'alt...

El primer dia passa rapidíssim. Acabo de conèixer tots els Evenson-Thiessen, molt simpàtics i acollidors: res estrany sabent que són canadencs, i no estatunidencs, em diria algú. Porto sense dormir gairebé 30 hores, i estirar-se al llit (també d'una mida que no desentona) s'agraeix de debò.

Les primeres setmanes són un *hustle and bustle* d'experiències i novetats, però passen molt bé, perquè em fascina conèixer aquest món nou.

Disculpeu que us expliqui tants detalls... els tinc tots tant gravats! Potser que faci via i us comentí altres aspectes.

A diferència de les pel·lícules, l'institut no es diu High School, però pel que fa a la resta sembla calcat. Fins i tot davant de l'entrada solen aturar-se uns autobusos iguals que els que surten als Simpson... Un Counselor amb molta panxa ens dona amablement la benvinguda i els professors ens presenten les assignatures. Fins al cap d'un temps no me n'adono que la sensació desconeguda que tinc es deu a un "fet" diferencial: l'educació en majúscules, que s'ha mamat des de petit, el fet de saber-se comportar i no molestar als demés. A l'aula els companys intervenen quan toca, no hi ha un silenci sepulcral, però més que de sobres per poder-nos concentrar. Les normes són estrictes en els fonaments i més laxes en els detalls –s'utilitza el mòbil en silenci i es menja i beu a classe– però tothom les compleix per no interferir en l'aprenentatge.

En el pati l'esmorzar de dos quarts de dotze és el lunch i a casa el *supper* és a les 5... M'adapto molt bé a l'horari i a l'estil de vida de Maple Ridge. El menjar em sorprèn, i no solament per la quantitat: descobreixo gustos nous, alguns m'atrapen. A casa hi estic bé, he tingut sort i me n'adono del tot al cap d'unes setmanes, quan em diuen que algun estudiant internacional demana per canviar de família. També he estat afortunat amb la zona a on m'ha tocat venir, perquè el clima és benigne. En canvi, al centre del país la meteorologia és dura, i a l'est aquest hivern ho és encara més de l'habitual. Alguns companys de la beca m'ho confirmen: "aquí només hi ha mort i desolació" em diuen encara a mitjans d'abril.

Al principi la majoria dels amics són estudiants internacionals –una font important de recursos per l'educació d'aquest país–, som asiàtics, europeus, o americans però tenim coses en comú: estem fora de casa, en un país nou, tenim una *lingua franca*, una edat semblant i estudiem

pràcticament el mateix. Alguns, però, venen només per uns mesos i ens dol haver-nos de separar a mitjans del segon trimestre. Més endavant les relacions amb els estudiants locals es fan més properes, llàstima que quan podrien fructificar de debò hauré de marxar.

La geografia física del Canadà és gegantina, d'unes dimensions continentals, amb incomptables recursos naturals, però la seva geografia humana es concentra en un –llarg– corriol d'est a oest. A les fotografies nocturnes de satèl·lit es veu il·luminada només una franja sorprenentment estreta al costat de la frontera amb el país veí, mes al nord hi habita poca gent. El país és un exemple de democràcia, tolerància i respecte. Ha de lluitar per conservar aquests valors: les seves lleis són estrictes i... tothom les ha de complir fil per randa. La seva història, curta, es fa d'un país pròsper: des de l'institut es veu menys tràgica que la nostra, però –inevitablement– també té episodis foscos.

Aviat s'acostarà el moment de marxar, falten un parell de mesos però ja sento el neguit d'haver de deixar aquesta gent i aquesta terra que m'acull. Els Evenson-Thyessen em diuen que als estius van a passar unes setmanes a una caseta que tenen prop d'un llac: "vols venir?". Malauradament no podré quedar-me, però m'he promès tornar.

Desfaré el camí i recorreré el mateix arc de tornada. Dins meu donaré les gràcies per la beca al Sr. Ortega: li estaré agraït tota la vida per aquesta oportunitat que m'ha donat. També a la gent de Red Leaf i del Districte 42, que són els meus àngels de la guarda mentre estic aquí. Diré un "a reveure" a la família de British Columbia, dins la que m'he sentit apreciat i estimat. Abraçaré l'Aidan i li diré que creixi molt. I als estudiants de la beca i als companys del Japó, Alemanya, Brasil, Mèxic..., els desitjaré el millor i els demanaré de no perdre el contacte. Uns agraïments i adéus sentits de debò...

... Bona sort el curs que ve, Mònica !

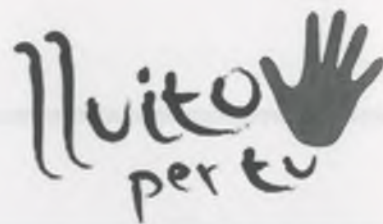
Roger Bahí Buhigas

La Mònica Turon Bosch de 4t d'ESO ha rebut la beca de la Fundació Amancio Ortega per estudiar 1r de Batxillerat a Canadà. És la mateixa beca que ha gaudit aquest curs l'exalumne Roger Bahí Buhigas.

Cartes dels lectors

LLUITO PER TU

Laura Reina Paradedà, de 3r d'ESO ha engegat la campanya **Lluito per tu** encaminada a recaptar fons pel seu germà Àlex, que pateix una paràlisi cerebral. Una de les actuacions que ha dut a terme són els braçalets taronges amb el lema *lluito per tu* gravat. Aquests braçalets els podeu trobar fàcilment a molts punts de Llagostera. A l'institut també es fa la recollida de taps de plàstic, els beneficis dels quals serviran a la família de l'Àlex per comprar material adaptat.

Lluito per tu ha estrenat recentment pàgina web per continuar la seva lluita perquè l'Àlex tingui una vida digna i de qualitat: <http://www.lluitopertu.org>

Hem volgut parlar amb els pares de l'Àlex sobre la seva malaltia i per saber què podem fer per ajudar-los.

1. Quina malaltia pateix? És molt greu?

Te paràlisi cerebral. És greu, sí, ja que no pot portar una vida millor.

2. Quina cura te?

En aquets moments la lesió de l'Àlex no té cura, però sí que pot millorar.

3. Si s'ha de fer una operació, on s'ha de fer?

No es pot operar.

4. Els taps de plàstics, perquè els recapteu?

Per recaptar diners per l'Àlex.

5. A qui se'l li va acudir aquesta idea de les polseres?

A la meva filla Laura.

6. Creieu que en el futur podrà tenir una vida millor?

Sí, per això lluitem.

7. En quina escola anirà, perquè ell pugui fer els seus estudis?

A l'Escola Palau de Girona.

8. Creieu que teniu la ajuda suficient perquè l'Àlex pugui caminar?

No, ja que només disposem de dues hores de fisioteràpia a la setmana.

9. Ens deixaríeu anunciar les polseres a la revista?

Sí, és clar.

10. En quins punts de venda les podríem trobar?

A Llagostera, Cassà de la Selva, Caldes de Malavella, Girona, Santa Coloma de Farners... de moment.

11. Voleu afegir alguna cosa?

Només dir que la millor medicina de l'Àlex som nosaltres.

Sílvia Fuentes Malagón i Bintou Jabbi Dukuray

Final de Curs

JORNADA ESPORTIVA

Divendres, 21 de juny de 2013

Final de Curs

FESTA DE GRADUACIÓ DE 4t D'ESO i 2n DE BATXILLERAT

Divendres, 21 de juny de 2013

DISCURS DE GRADUACIÓ de 4t d'ESO

Bona nit a tothom,

Ens pensàvem que aquest dia mai no arribaria, o potser ens semblava molt llunyà... però no podem parar el temps, i aquí estem. Avui no és un dia qualsevol; aquesta cerimònia significa un canvi d'etapa, el desenllaç d'històries ja passades i el començament de noves experiències; significa que hem crescut, que ja hem passat aquells quatre anys que quan fèiem primària temíem i vàiem distants; també vol dir que hem arribat a un moment de decisions importants, que potser ara ens preocupen massa, i que en un futur veurem com a insignificants, però per molt que ens ho diguin, potser seguim creient que ara no ens podem equivocar.

En fi... hi ha tant per dir d'aquests quatre cursos que no acabariem. Tots hem passat per aquelles llargues classes de socials, quan t'expliquen l'Edat Mitjana un 6 de juny amb un sol espeterrant; l'emoció per la història d'en Benet, les classes de matemàtiques de la Fabiola (quan encara ens tenia mimats perquè era la nostra tutora); en Miquel emocionat amb els càlculs de trencats; l'Assum amb el *costo del güeno*, en Genohèr i el seu *estimat* Fernando Alonso; la Xon Vilahur apassionada per la biologia, i l'Albert pel llatí; la constància d'en Moisés i la paciència d'en Marc Mas; la Montse Gude, que fa tan bona olor els dimarts al matí...

Alguns hem pogut gaudir de la meravellosa Sandra, o ens hem emocionat amb el *Ne Me Quitte Pas* a les classes de la Susanna. Tots hem viscut les classes boges de la Montse Jorba, la tendresa d'en Pedro, les *vívides bromes* d'en Jordi Nierga, i hem passat pel perillós laboratori que un dia d'aquests l'Esteve farà explotar. També ens hem qüestionat la nostra existència a les classes d'en Pitu, ens hem sentit més que estimats per la M. Àngels i una mica artistes quan la Lúdia ens ha penjat la nostra petita obra d'art a l'aula de plàstica. Ens hem sentit molt cuidats per en Joan Carles, i *wonderstruck* per haver tingut a l'Elizabeth. I els que ens deixem... Uf, és que hi ha tant per recordar!!!

Tot i que no tot han estat flors i violes i, cal dir-ho, no sempre hem vingut a classe de bona gana, ni tampoc ens hem sentit recolzats al 100% en tot moment, ens enduem una barreja de sentiments, emocions i experiències que no tornarem a viure. Potser ara els camins d'alguns es comencen a separar, i a mesura que passin els anys això es farà evident. Però aquests quatre anys ningú no ens els treu! El temps passa tant ràpid...! Siguem més de lletres o de ciències, treguem més bones notes o no, volguem anar a Cicles o a Batxillerat... tots trobarem a faltar, encara que sigui en un racó petit, aquestes vivències.

Creiem que, per molt poc madur que sigui el ministre, o per moltes retallades que facin a educació, hem de seguir els nostres somnis, centrar-nos en el futur no massa favorable que ens espera, i continuar endavant, sigui quina sigui la nostra elecció.

-Volem agrair a tots els tutors, professors, equips directius, conserges, cuiners, monitors... que mai hem tingut per haver-nos ensenyat, apreciat i estimat tant, però sobretot per haver-nos ensenyat a ser persones.-

Tot això no ho oblidarem mai. Fins sempre,

Els alumnes de la generació del 1997 de l'Institut de Llagostera.

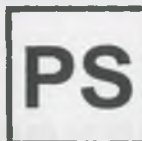

Col·laboradors

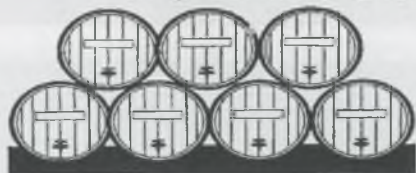
DentalLlagostera

Pi. Catalunya, 8 - baixos
Tel. 972 80 54 86
www.clinicadentalllagostera.com
17240 LLAGOSTERA (Girona)

PAUHER SCHOOL, C.B.
IDIOMES / TRADUCCIONS
Constància, 1 Baixos - Local 4 -
17240- LLAGOSTERA
Tels. 972 805163 / 972 321224

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

Embotits i Carns

J & V Miquel
S.C.

Almogàvers, 13
Tel. 972 830 299

17240 LLAGOSTERA

Taller Mecànic
RESTRUDIS

Mecànica i Electricitat en general
Reparació i carga d'aire condicionat
i climatitzadors

C/ Ponent, 5 - Pol.Ind. II - 17240 Llagostera
Girona
Tel. 972.83.18.47

CARNS I EMBOTITS

ELABORACIÓ PRÒPIA

GASCONS

C/. Migdia, 21 - Tel. 972 83 01 54

LLAGOSTERA

LLIBRERIA
SUREDA

S.C.

Pi. Catalunya, 15
17240 LLAGOSTERA
(Girona)
Tel./ Fax 972 83 00 97

farmàcia

Joan Saurí Masgrau

C/ Consellers, 28 - Tel. 972 83 29 18
17240 Llagostera

Hem volgut començar aquest curs i aquesta secció de TRACA fent-nos un munt de preguntes i buscant qui ens les respongui. Hem parlat primer amb el president de l'AMPA, Jordi Izquierdo. Una mare ens ha explicat una mica què és això de ser pares... Després el tinent d'alcalde ens ha aclarit aspectes de la seva feina. També ens han parlat de la seva tasca dues persones amb molta experiència docent, la directora de El Puig de les Cadiretes, la Nuri Solà i l'Àngel Sanz, coordinador de 2n d'ESO del nostre institut i tutor d'alguns de nosaltres.

Jordi Izquierdo, president de l'AMPA
Paula Vargas
i Aina Izquierdo

Aquest any al nostre institut la major part dels alumnes ha llogat els seus llibres de text al servei que ofereix l'AMPA. Per a aquest motiu entrevistem al seu president:

-Bon dia Jordi, ens podries contestar unes preguntes per a la revista Traca, de l'Institut de Llagostera ?

Si, i tant.

-Quins beneficis duen a terme el lloguer dels llibres escolars?

Permet que tots els alumnes del centre puguin tenir llibres, fomenta el reciclatge i ajuda a aprendre a cuidar els llibres.

-Quina quantitat de llibres de lloguer han sortit afectats?

Actualment el centre disposa de més de 2000 llibres i en el darrer curs només el 12% s'han recollit en mal estat.

-Cada quan renoven els llibres vells?

Es renoven cada quatre anys.

-Quan i perquè van començar a oferir aquest servei?

Primer va començar com una iniciativa d'uns quants pares que reciclaven llibres que ja havien utilitzat els seus fills però hi havia molt pocs, fins que un any l'Ajuntament, el centre i l'AMPA van aportar diners per poder comprar gran quantitat de llibres per a poder donar el servei que actualment es dona.

-Quants diners s'estalvia una persona utilitzant el lloguer de llibres?

Amb un any cada alumne s'estalvia 260 euros.

Des de fa dos anys a l'institut de Llagostera vam començar l'horari intensiu també li presentem aquestes qüestions:

- Què et sembla l'horari intensiu i quines avantatges o desavantatges creus que té?

Em sembla molt bé ja que té l'avantatge de tenir tota la tarda lliure per fer deures i activitats extraescolars.

- Creus que beneficia o afecta als horaris d'estudi dels alumnes?

Jo crec que beneficia perquè al tenir la tarda lliure permet una bona organització.

-En quan els resultats acadèmics han millorat gràcies a aquest horari?

Segons paraules de la directora l'any passat es van assolir els objectius acadèmics que s'havien proposat.

Inici de Curs

Montse Campmany, mare
Cèlia Forcano Campmany
i Georgina Carreras Codina

-Quan i per què vas decidir que voldries ser mare?
Des de sempre que volia tenir fills amb la persona que estimava, i perquè em feia molta il·lusió formar una família.

-Com et vas sentir en veure la primera ecografia del teu fill/a?

Em vaig sentir emocionada i molt contenta.

-Vas voler que et diguessin si era nen o nena?
Sí

-Et va costar molt triar el nom un cop ja sabies si era nen o nena?

No. Vam fer una llista dels noms que ens agradaven i després fèiem la tria.

-Quan els teus fills eren més petits, tenies tot el temps que t'hagués agradat per estar amb ells?

Sí, vaig disposar de molt de temps per estar amb els meus fills

-Què és el que més trobes a faltar d'abans de tenir fills?

Anar més al teatre o al cinema i estar sola un moment

-Què és el que més t'agrada de tenir fills?

Fer coses junts, jugar, que t'expliquen coses, que els pots ajudar...

-És molt cansat ser mare?

Depèn: quan eren més petits, era més cansat. Actualment com que ajuden a casa ens repartim les feines.

Cal dir, que també hi ha dies de tot.

-Hi ha molta diferència entre tenir el segon, tercer... fill, que el primer? (nervis, emoció, por...)

Sí que hi ha diferència. Amb el primer ets un novell amb tot i tens por de no fer bé les coses.

-T'ha canviat molt la vida? Per què?

Sí, perquè tinc tres fills. Casa dia és un repte nou. Hi ha dies, que són més bons que altres, ens enfadem, parlem i intentem transmetre uns valors que els ajudin al llarg de la seva vida.

Estem encantats!

-Quin consell donaries a un pare/mare que tindrà el seu primer fill?

Ufff! Que el temps passa volant i que els nens/es creixen molt ràpid. Que no pateixi, que segur que ho farà super bé.

Josep Aliu Mundet, tinent d'Alcalde
Paula Vargas
i Aina Izquierdo

-Bon dia, venim de la revista Traca, de l'Institut de Llagostera, ens podria respondre unes preguntes sobre la seva feina com a regidor?

Sí, cap problema.

-En què consisteix la seva feina?

Sóc el regidor de cultura i festes i tinent d'alcalde. Darrere les actuacions, festes, i altres activitats, hi ha moltíssima feina i molts dels que la fan, són la gent de Llagostera, voluntàriament i sense cobrar res a canvi. Sense aquest grup de col·laboradors no es podrien fer tantes activitats. Tampoc seria possible sense els tècnics... La gent de Llagostera es presenta voluntària tan per treballar des de l'anonimat com de cara al públic.

-Ja saben quines activitats hi haurà a la Festa Major d'aquest any? Ens podria avançar alguna cosa?

Encara no està del tot decidit, però us puc avançar que actuaran alguns grups locals com SOTRAC...I el famós grup TXARANGO.

-Les atraccions de la festa major són segures?

Són el màxim de segures possible, sempre hi pot haver algun accident. Passa un encarregat de revisar les atraccions més detingudament.

-Quan era petit volia dedicar-se a la política o a alguna altra vocació?

Mai m'hagués imaginat que de gran m'hagués dedicat a la política.

-Li agradaria un altre càrrec dintre la regidoria de l'Ajuntament?

No m'ho havia plantejat mai, però estic bé en el meu càrrec.

-Li agradaria continuar dedicant-se a la política?

Si em donessin l'oportunitat de continuar-hi, doncs sí.

-A quina edat es va començar a interessar la política?

Als 40 anys.

-Fins a quin punt es sent implicat amb el poble de Llagostera?

Em sento totalment implicat amb el poble de Llagostera. Jo sóc un llagosterenc més. I recalco que sense la gent de Llagostera, res d'això, no seria possible. I dono les gràcies a tothom.

-Li agradaria fer de regidor a un altre poble?

Si us he de dir la veritat, no. Estic molt bé a Llagostera, és un poble al que aprecio molt.

-Li faria res fer-se una foto amb nosaltres?

Oi tant, cap problema!

Nuri Solà, directora Puig de les Cadiretes
*Sandra Liaqat,
Estel Forn i Ainhoa Pintor*

-Quan de temps porta aquí, a Llagostera?

Vaig arribar a Llagostera el curs 1984-1985. En aquest curs és quan vaig començar a treballar a l'Escola Lacustària, concretament a educació infantil, tenia alumnes de P4.

-Creu que la manera de ensenyar ha canviat amb el pas de temps? En quins sentits?

Sí, en aquest moment es procura que l'aprenentatge sigui sempre significatiu, que sigui interessant pels alumnes i que tingui una utilitat. Per exemple: quan treballem les tipologies del text procurem que l'alumne el pugui aplicar a la seva vida quotidiana.

-Si poguessis canviar la teva professió quina escolliries o no la canviaries?

No la canviaria, hi estic molt a gust.

-Per què va escollir aquesta professió? De petita ja volia ser mestra?

De ben petita ja vaig escollir aquesta professió per influència del meu pare que també era mestre. No vaig tenir cap dubte en estudiar magisteri per poder ser mestra.

-Creu que amb el pas del temps el alumnes estan menys concentrats amb els estudis i més revolucionats?

Sí que és cert que en aquest moment hi ha molts més estímuls que temps enrere a causa de l'arribada de la tecnologia. Els alumnes es dediquen molt de temps a fer ús d'aquestes eines i potser sí que estan més distrets. De tota manera quan són al centre educatiu sempre responen positivament davant les activitats que els proposem.

-Li ha canviat la feina de passar de professora a directora?

Las directores també fem classe i en el meu cas faig mitja jornada de classe i mitja jornada de gestió.

-Què canviaria del que ha viscut laboralment?

No canviaria res. Com a treballadora d'Ensenyament he tingut experiència en tres àmbits: experiència com a mestra, com a directora i vaig estar 2 anys i mig treballant en els Serveis Territorials.

-Està orgullosa del canvi que ha fet per a l'escola?

L'escola Puig de les Cadiretes té un origen molt peculiar perquè som un escola de nova creació però que des del primer dia vam tenir tots els alumnes de P3 fins a 6è el motiu d'aquest fet és que els alumnes del Nostra Senyora del Carme, quan va tancar, van passar aquí. I també dono les gràcies a la junta de pares.

-Quina visió té pel futur de l'escola?

Bàsicament, continuar desenvolupant els projectes que tenim actualment i d'altres que puguem anar implantant al llarg dels propers anys, tot sigui perquè els alumnes millorin.

-Pensava que era així ser directora?

Quan no has fet mai una feina doncs acaba sent diferent, tot i que sent directora s'acaba aprenent. Requereix molta dedicació, però ho faig amb molt de gust.

-Li ha agradat que li hàgim fet aquesta entrevista?

M'ha agradat molt, pel fet doncs que algunes sou ex-alumnes i tots aquests deixen un bon record als mestres. Quan ja són a l'institut i et vinguin a fer una entrevista és una satisfacció molt gran.

Àngel Sanz,
coordinador
de 2n d'ESO
*Cristian Romero
i Montse Serrano*

-Amb quants anys et vas graduar?

Em vaig graduar amb 23 anys.

-T'agrada el teu ofici?

Sí, moltíssim.

-Que és el que més t'agrada del teu ofici?

Fer classe i que tothom m'escolti.

-I el que menys?

La manca de respecte dels alumnes.

-Que t'agrada fer al teu temps lliure?

M'agrada molt fer esport.

-Tens fills/es?

Sí, en tinc 2.

-En quin poble vas néixer?

Vaig néixer a Elda, Alacant.

-A quins jocs jugaves de petit?

A la baldufa, a bales i a fet i amagar.

-En quin idioma parlaves quan eres petit amb la teva família?

Parlava en castellà.

-Com prepares les teves classes?

Buscant informació i fent esquemes.

Col·laboradors

La Tardor

FLECA - CAFETERIA
PASTISSERIA - CRÈPPERIA
GELATERIA XIXONENCA
MENJARS PER EMPORTAR

Av. Gironés, 49 (al costat de l'Institut)
17240 Llagostera (Girona) - Tel. 698 464 643

Mercè Crusats Rocabert

Psicòloga
Psicopedagoga

C/ Porxo, 33
Urbanització Can Gotarra. 972 831 790
17240-Llagostera (Girona) 649 364 389
mercecru1@gmail.com

col. n° 15957

Pinsos
Costa
Brava

972 830 190

Plaça Campmany 1
17240 Llagostera
Albert Verdaguer i Piella
Direcció Tel : (972) 80 53 97

Perruqueria
TALL & MODA

Mª Carme Valentí

Perruqueria unisex
Extensions, depilacions facials,
manicura, solàrium i més
Avinguda del Gironès, 8 - local A - 17240 Llagostera (Girona)
t. 972 83 06 20

FLECA i PASTISSERIA

La Flor de Maig

HNOS. CORDOBA, S.C.

R.S.I. 208634/CAT

C/. Àngel Guimerà, 17 - Tel. 972 80 52 52
17240 LLAGOSTERA

Radikal Bikes Llagostera
C/ Garbí, 7 - 17240 Llagostera
Tel. 972 83 18 36
radikalbikesllagostera@gmail.com

Fil &
AGULLES

t. 659 12 92 62 botiga d'arranjaments

Avda. Girones, 43 · 17240 Llagostera (Girona)

NADAL A L'INSTITUT

Divendres, 20 de desembre de 2013

TALLERS DE NADAL

Activitats

PROJECTE +ANYS

El Departament d'Expressió del centre organitza cada any una visita a la residència Josep Baulida. Els alumnes de 1r d'ESO acompanyen amb música i cants als avis, és una experiència molt enriquidora per tots plegats.

Hem volgut parlar amb els nostres avis, sabem que la seva experiència ens pot ensenyar molt.

La **Rosa** i en **Joan** coneguts com la **Rosa de la Capella** i en **Joan Mas de Quart** són un matrimoni de jubilats nascuts l'any 1933 que fa molt de temps que viuen a Llagostera. Nosaltres hem escollit aquesta parella perquè han viscut moltes coses diferents, des de canvis en el poble fins a anècdotes personals. Aquestes són les preguntes que els hi hem fet i el que ells ens han respòs:

- Per començar, per què us coneixen com a Rosa de la Capella i com a Joan Mas de Quart?

Rosa: - Em coneixen com a Rosa de la Capella perquè vivia

en una casa que al cantó hi tenia una capella anomenada Sant Llorenç. Hi vaig créixer i viure durant 26 anys.

Joan: - Em coneixen com a Joan Mas de Quart perquè vivia en un mas on abans que jo nasqués, hi va viure una família provinent de Quart i per això em va quedar aquest mot.

- **Sou nascuts a Llagostera?**

Rosa: - Sóc de Llagostera de tota la vida. És el meu poble.

Joan: - Jo sóc d'un mas de Franciac, Caldes. Però fa 39 anys que estic a Llagostera.

- **Des que éreu petits, trobeu que ha canviat molt el poble? Què és el que ha canviat més?**

Rosa i Joan: - El poble sí que ha canviat molt. Ha canviat molt sobretot en grandària. Fa uns 50 anys, el poble era la meitat del que és ara. Abans no hi havia tantes cases gairebé tot eren horts i camps.

- **Com recordeu aquella època de la guerra? Quins moments van ser els més durs?**

Rosa i Joan: - Aquella època teníem molta por, hi havia molt de patiment i també hi havia falta de menjar. Possiblement els moments més durs van ser els de després de la guerra perquè no hi havia menjar i passàvem molta gana.

- **Com recordeu el Carrilet? Us agradava? Creieu que encara hi hauria de ser?**

Rosa i Joan: - Era molt petit i feia molt de fum. El fèiem ser-

vir per anar a la platja i quan arribaves estaves ben negre per culpa del fum. La veritat és que ens agradava però era molt incòmode. De la forma com va ara el món, ja està bé que no hi sigui però si fos elèctric si que ens agradaria que hi fos.

- Com us vau conèixer?

Rosa: - El primer cop que ens vam veure va ser en una festa de Vilobí. Jo coneixia el germà d'en Joan i ens va presentar i jo me'n recordo que el primer que vaig dir va ser: - No us assembleu gens!

Joan: - Tot i així, al casament del meu germà ens vam conèixer més bé i vam parlar.

- Què en penseu de la dictadura d'en Franco i de la política actual? Hi ha gaire diferència?

Rosa i Joan: - Tant la política actual com la dictadura d'en Franco són dolentes. La diferència és que la política actual no ens deixarà menjar i a la dictadura d'en Franco no podíem parlar.

- Us agrada viure a Llagostera o preferiries viure a un altre lloc? Per què?

Rosa: - Sí que m'agrada. De fet no ho puc comparar gaire perquè jo sóc filla de Llagostera i aquest és el meu poble natal. Però durant un temps vaig anar a viure a un altre poble i ja veus, vaig tornar-hi per viure-hi. Vaig néixer aquí, he viscut aquí i suposo que també moriré aquí.

- Llagostera és un bon poble per viure? Hi trobeu a faltar alguna cosa?

Rosa i Joan: - Sí que és un bon poble per viure. Trobem a faltar indústria perquè abans n'hi havia molta i donava molta feina, però ha anat desapareixent.

- Teniu alguna anècdota per explicar que tingui a veure amb el poble?

Rosa: - A la meua vida he vist tres nevades molt fortes. A una d'aquestes, va nevar tant i tant que la neu feia un metre d'alçada i no vam poder sortir de casa. Tothom es va quedar aïllat i fins ben bé un mes no vam poder continuar fent les nostres feines normal i corrent.

- Creieu que és millor la comunicació mitjançant les noves tecnologies o prefereixes la comunicació de tu a tu, com es feia abans?

Rosa: - No n'hi ha cap que sigui millor. La comunicació de tu a tu està bé però no pots comunicar-te amb tota la gent que tu voldries. En canvi, la comunicació mitjançant les noves tecnologies no és dolenta però qualsevol persona pot xafardejar les coses dels altres.

- Què opineu de la Independència?

Rosa i Joan: - És una pregunta difícil... creiem que com a catalans que som ens agradaria que Catalunya aconseguís la Independència però és difícil i no creiem que nosaltres ho arribem a veure mai.

- Finalment, què és el que us agrada més de Llagostera? I què és el que us agrada menys?

Rosa i Joan: - El que ens agrada més és la Plaça Catalunya i el que ens agrada menys són les pujades que hi ha en aquest poble.

Sònia Carreras i Tània Freixas

Entrevistem a la Sra. Teresa que és l'àvia dels bessons Marc i Albert Turon Pico. La Teresa vivia en una època on la vida era molt difícil i l'escola era molt més dura que ara. Ens explicarà com era la vida abans, i què feia per divertir-se.

- A què jugava quan era petita? I quan tenia la nostra edat?

Quan era petita, jugava a les nines de cartró, i a la xarranca.

- Anava gaire sovint de viatge?

No gaire, perquè anar de viatge valia molts diners.

- Com es movia d'un lloc a l'altre?

Feia servir el tren, per exemple, el Carrilet però normalment anàvem caminant.

- L'escola era igual d'exigent que ara?

No s'havia d'estudiar tant com ara, però els professors eren més exigents. Fins i tot, et podien arribar a fer-te una plançofada.

- Què feien quan s'acabava l'escola?

Anàvem al carrer a jugar, ja que no feiem activitats extraescolars com avui dia.

- Feien les mateixes assignatures que ara?

Sí, tot i que, no feiem assignatures amb ordinadors, ni tecnologia, ni llengües estrangeres.

- Com vivien durant la guerra?

Durant la guerra, la veritat, és que no hi van haver gaires canvis encara que tothom parlava de la guerra com si ho hagués de canviar tot.

- Li sembla que haguessin viscut més bé, amb més aparells electrònics?

No ho sé, però en aquella època no ens feien falta.

- Durant quan de temps va veure funcionar el carrilet?

Durant molt de temps, uns 40 anys.

- El feia servir habitualment?

Habitualment no, però el vaig fer servir més d'un cop.

- Quins canvis destacaria entre abans i ara?

Crec que abans podies confiar més amb la gent. Abans, la qualitat de vida no era tant bona, però vivies més tranquil.

Biel Guinó, Marc Turon i Guillem Roget.

Activitats

CARNAVAL A L'INSTITUT

Dijous, 27 de febrer de 2014

DIA DE LA DONA TREBALLADORA - DONA i ESPORT

Diumenge, 9 de març de 2014

LECTURA A L'AULA

Des de principis del curs, a l'Institut s'ha fet un nou pla de lectura anomenat *Lectura a l'aula*. La lectura a l'aula consisteix a llegir un llibre que nosaltres mateixos escollim de la biblioteca i anar llegint-lo al llarg del curs. Llegim unes dues vegades a la setmana durant 20 minuts cada dia. Al principi només ho fèiem els de 2n per una mena de prova però segurament d'aquí un temps també ho faran els alumnes d'altres cursos.

És una manera de que llegim ja que la majoria de nosaltres si no és que ens obliguen no llegim.

Si no ens agrada el llibre o ja l'hem acabat tenim la biblioteca disponible per anar a canviar-lo a les hores del pati. Un cop hem finalitzat el llibre hem de fer un resum en un paper i entregar-lo.

Alèxia Pérez Moreno

Activitats

PROJECTE IMPULS A LA LECTURA

El Pla de Govern 2011-2014 estableix com a objectiu prioritari reduir el fracàs escolar, potenciant la lectura sistemàtica al llarg de tota l'escolaritat.

Un dels eixos d'actuació del Departament d'Ensenyament és l'activació de "L'impuls de la lectura" en l'àmbit educatiu. Per als centres educatius comporta un nou enfocament per a potenciar la competència lectora de l'alumnat, basada en els tres eixos fonamental com: "Saber llegir" (aprenentatge de la lectura), "Llegir per aprendre" (ús de la lectura per a l'aprenentatge) i "El gust per llegir" (adquisició de l'hàbit lector)

L'Institut de Llagostera i l'Escola Puig de les Cadiretes són centres educatius escollits pel Departament d'Ensenyament per a l'aplicació del Pla "L'impuls de la lectura". Enguany, ambdós centres planifiquen i executen una activitat conjunta a 4t ESO i 3r PRI per a impulsar la pràctica de la lectura i millorar els resultats educatius.

Dos dimecres al mes, els alumnes d'ambdues etapes realitzen l'activitat de forma conjunta a l'escola Puig de les Cadiretes. Prèviament, un grup d'alumnes de 4t ESO prepara amb la seva professora les activitats de comprensió de la lectura escollida i posteriorment, les desenvolupen amb els alumnes de 3r PRI amb la interacció de les seves tutores.

Aquest segon trimestre les lectures escollides són capítols de "El petit príncep", en commemoració del 70è aniversari de la mort de l'autor d'aquesta obra literària, Antoine de Saint Exupéry.

La dedicació dels centres educatius envers el foment de la pràctica de la lectura hauria de comptar amb la implicació de la família, de forma que l'alumne/a trobi a casa el clima favorable per a la lectura en família, la disponibilitat de llibres adients als seus interessos, la visita a la biblioteca municipal...

Perquè "L'impuls de la lectura" esdevingui un èxit, és necessari el compromís de tots els sectors de la comunitat educativa: alumnes, famílies i docents.

PLE MUNICIPAL JUVENIL

Dimecres, 2 d'abril de 2014

En el ple municipal juvenil, celebrat a l'ajuntament, hi van participar els alumnes de 3r d'ESO, el va presidir el Sr. Alcalde, Fermí Santamaria i també hi van assistir alguns regidors del consistori de Llagostera.

Els alumnes que varen fer de regidors varen ser els alumnes de l'optativa d'Emprenedoria 3ESO. Ells varen canalitzar problemes detectats pels joves cap a l'alcalde però també varen presentar els projectes en els que ells mateixos estan treballant, projectes que intentaran donar algunes solucions a algun problema detectat al municipi. Va ser una experiència molt positiva per tots.

ENTREVISTA A MIQUEL COMAS PLAJA, UN EMPRENEDOR

- On va néixer vostè?

A Llagostera, al veïnat de Llovetera, número 19. A Can Cames Negres.

- Quant temps ha passat vostè al poble de Llagostera?

Seixanta-quatre anys.

- A quina escola va anar?

A una escola anomenada Lacustària, a Llagostera, on està situada actualment la guarderia "El Niu".

- Quants anys té?

Tinc 68 anys.

- Fins a quina edat va estudiar? Quin és el motiu?

Vaig estudiar fins als 14 anys. Doncs perquè a partir de llavors s'acabava estudiar l'educació escolar obligatòria.

- On va aprendre l'ofici de perruqueria?

El vaig aprendre a Barcelona, a una escola de perruqueria que hi havia al carrer Diputació número 360.

- Com és que vostè va dedicar-se a aquest ofici?

Perquè la meva germana, quan jo era jove, es dedicava a la perruqueria, i llavors em vaig interessar en aquest ofici.

- Ens podria donar algun consell pel nostre futur en l'estudi?

Que estúdieu força i bé perquè tingueu un bon futur i un bon ofici.

- Quants anys tenia quan va dedicar-se a aquest ofici?

Quan jo vaig acabar l'escola, vaig dedicar-me a l'ofici de perruqueria amb només 14 anys.

- Ens podria explicar alguna anècdota que li ha passat durant el temps al seu ofici?

Una de les anècdotes que m'ha passat al llarg de la meua vida com a perruquer va ser que una vegada, una clienta meua, abans d'anar a viure a Barcelona, va venir a la perruqueria i em va prometre que mai més ningú li faria la permanent!

- Li ha agradat aquesta entrevista?

Si, molt, ja que m'heu preguntat coses de la meua vida, tant com personal com al meu ofici. Moltes gràcies.

*Brahim Mohamed Gil
I Francisco Martin Pulido*

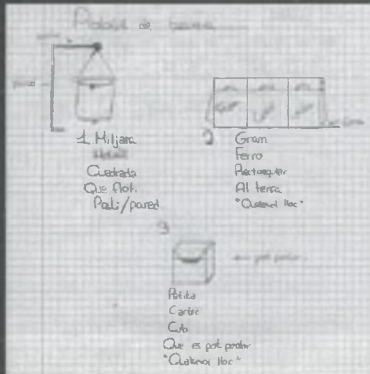

Activitats

PROJECTES D'EMPRENEDORIA

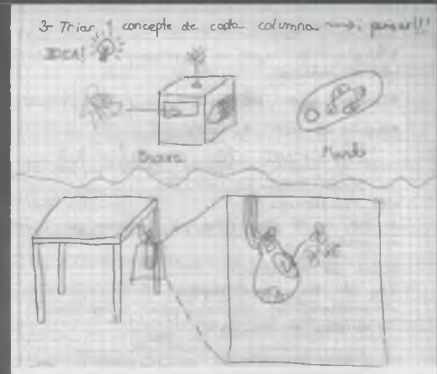
Els alumnes de primer d'ESO d'Alternativa han realitzat uns prototips de papereres, aquí ens mostren la seva creativitat. Fixeu-vos-hi!

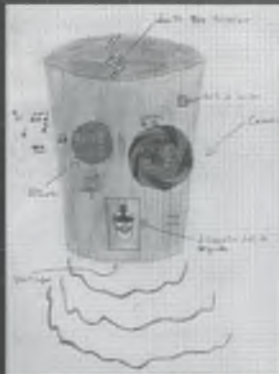
Rachely Paulino

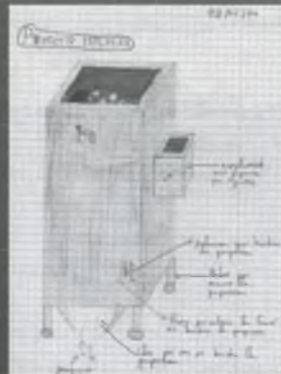
Nil Viñas

Ada Alsina

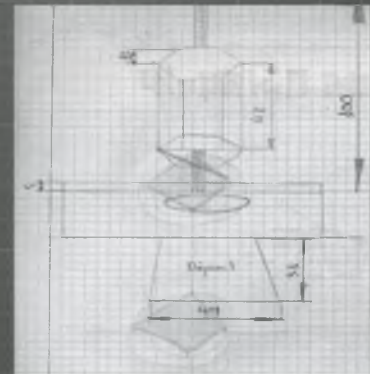
Adrià Mesa

Jordi Salvatella

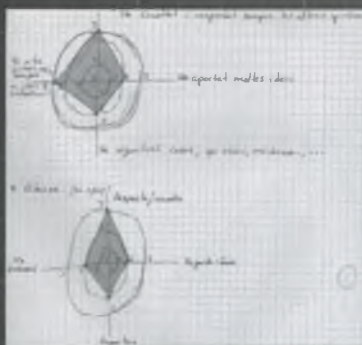

Alex Malagon

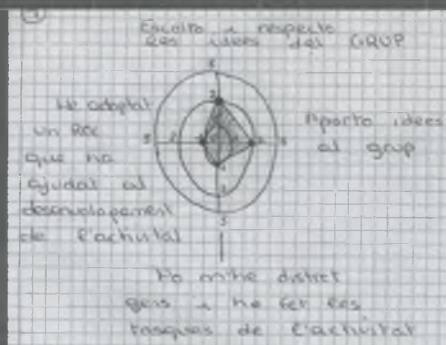

David Conesa

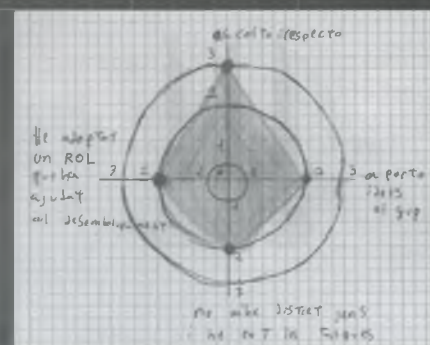
També han après a valorar el treball en equip fent Dianes d'autoavaluació com aquestes:

Tania Castillejo

Anna Gómez

Adrià Mesa

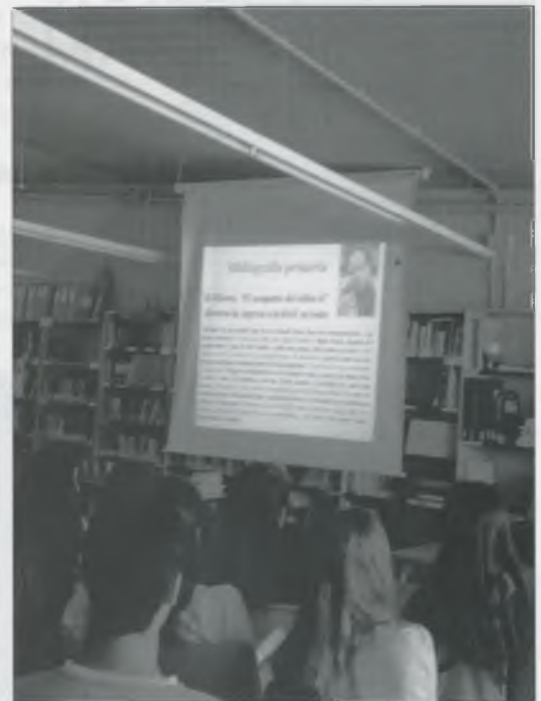
XERRADES

Al llarg del curs el centre organitza diverses xerrades, són de diversos temes i s'adeqüen al curs el qual van dirigides. Us mostrem un parell d'exemples.

XERRADA VIOLÈNCIA DE GÈNERE, MOSSOS D'ESQUADRA 4t d'ESO

XERRADA UDG, Montse Escartín Batxillerat

Col·laboradors

Calçats Àries
 C/ Angel Guimerà, 14
 Tel. 972 83 11 35
 Llagostera
 Enriqueta Vergés
 Calçats i complementos
 Home-dona-nen

RAMIONET LLOVERAS

ASSEGURANCES

Joan Maragall ,30
 17240 Llagostera
 tel. 972 831 819
 fax. 972 831 804

Camprodon, 16
 17240 Llagostera
 tel. 972 830 040
 tel. 972 805 539

Tapisseria i Tendals Sanchez

C/ Barcelona, 16
 17240 Llagostera (Gi)
 Tel.: 972 83 03 87

Perruqueria
i
Estètica

C/. Joan Maragall, 36
 Telf. 972 83 03 17

COMAS

17240 LLAGOSTERA

Tedra

CONSULTORI VETERINARI

Àngel Guimerà, 16
 Tel. 972 83 14 00 Mòbil 607 216 243
 17240 LLAGOSTERA

GRUP VILANOVA

Assessorament Administratiu • Comptable • Fiscal • Laboral • Financer
 Planificació i Gestió Integral per Empreses
 Administració i Venda de Finques • Corredoria d'Assegurances

17220 ST. FELIU DE GUIXOLS - Rbla. Vidal, 39 1r - An. 47 - Tel 972 32 07 67 - 972 32 10 76 - Fax 972 82 03 69
 17240 LLAGOSTERA - C/ Garbí, 11 - An. Correu, 60 - Tel 972 83 02 29 - Fax 972 80 57 22
 17240 SANTA CRISTINA D'ARO - C/ma Teulera, 39 - Tel 972 83 71 65 - Fax 972 83 75 51

Net al Sec Toni

Bugaderia Ecològica
 Tintoreria

Bon tracte
 Qualitat
 Entrega en 24h

C/ Garbí, 11 17240 - Llagostera (Girona) T: 972.831.808

JORNADA DE PORTES OBERTES MUNDIAL

Diumenge, 23 de març de 2014

L'institut va obrir les portes a les famílies dels alumnes per poder gaudir de les exposicions i treballs realitzats pels alumnes, aquest any el tema central de la jornada ha estat LA GUERRA I LA PAU.

S'han exposat una gran diversitat de cristalls fets a classe de Ciències, alguns dels quals han participat en el concurs de cristal·lització. Al segon pis, on hi ha les aules de primer i segon d'ESO hi havia diversos treballs relacionats amb la guerra i la pau, gravacions d'alumnes recitant poemes... A l'aula de plàstica i tecnologia també hi havia exposats diversos treballs com ara manualitats, textures, autoretrats fets amb puntillisme...

Zakarias Saddiki

El tema troncal d'aquesta Jornada va ser "La Guerra i la Pau" amb motiu de les diferents efemèrides que tenen lloc aquest any, centenari e l'inici de la 1^a. Guerra Mundial. A més, el personatge de la Mafalda, que aquest any fa 50 anys, ens ha fet de fil conductor per la Diada de la dona treballadora del 8 de març, per denunciar injustícies i per la defensa del planeta Terra.

Genís Serra Orts

Als laboratoris van exposar-hi uns cristalls que vam fer a classe, els de 2n d'ESO, també els de 4t i els de 1r de Batxillerat. Nosaltres vam fer uns microcristalls amb sulfat de coure i vam fer uns cartells explicant els procés de cristal·lització. Els de 4t i 1r de Batxillerat els van fer amb ADP.

Jaume Rodríguez Sarret

A la jornada de portes obertes hi va haver diverses activitats a fer. Podies comprar menjar, aigua i altres coses que els alumnes de quart i batxillerat venien, i d'aquesta manera col·laboraves pel seu viatge de fi de curs. També podies anar a veure les aules de tecnologia, de plàstica o als laboratoris. A l'aula de tecnologia i a la de plàstica exposaven treballs dels alumnes, i als laboratoris també hi havia treballs relacionats amb la cristal·lització. Al pis de primer i segon les aules estaven obertes i allà hi havia més treballs, cadascú relacionat amb alguna assignatura diferent. A més, molta feina que els alumnes van fer per poder exposar a la jornada de portes obertes va ser relacionat amb el tema d'aquest any: la guerra i la pau.

Sònia Carreras Barnés

Guerra i Pau

Aquesta Jornada de portes obertes els alumnes de 2n d'ESO de l'Optativa Cocinar entre llibres van cuinar i d'aquesta manera es podia tastar el que fan. L'Institut estava ple, hi entrava tothom: gent que potser s'apuntaria l'any que ve, alumnes del centre, pares, etc.. Aquest dia serveix per que els pares puguin entrar i observar les aules i tots els treballs que fan els seus fills.

Imane El Khattabi Nati

La diada de Jornada de Portes Obertes, va ser tot un èxit, van venir molts pares i familiars dels alumnes a visitar l'Institut! Va ser un dia força "mogudet", a més a més d'observar treballs exposats es va intentar obrir els ulls de tothom amb el tema Guerra i Pau, és important veure què passa al món.

Anna Ventura Badia

Es van obrir les aules i es van exposar els treballs dels alumnes. A l'aula de Plàstica en una taula en van exposar els treballs de 2n d'ESO, eren uns objectes amb dibuixos formant línies, cercles, etc. Es van passar els vídeos que van gravar diferents alumnes. També va haver-hi la col·laboració de 4t, que venien coques, begudes, llaminadures, etc. Va estar molt bé i va venir molta gent!

Montse Serrano Caballero

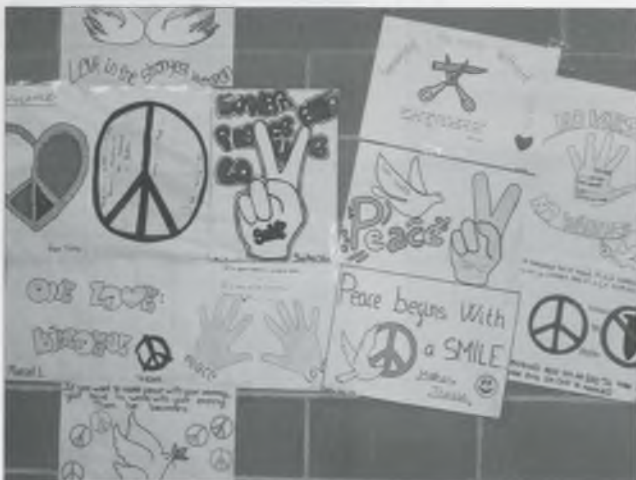
A la jornada de portes obertes, varen anar bastants pares, avis, germans, cosins... Va estar molt bé, jo mai havia estat a les portes obertes de l'Institut, i vaig veure que cada classe tractava d'una assignatura concret. Em va agradar molt com estava preparat. Hi havia l'aula de Mates, la de Cuina, la d'Anglès, la de Plàstica, la de Tecnologia, TRACA... Nosaltres vam estar donant voltes per tot el Institut per mirar totes les aules, va estar molt bé i em va agradar molt.

Carla Macias Moreno

A la Jornada de Portes Obertes hi vam participar totes les classes. Em va semblar molt bé perquè d'aquesta manera pares i familiars podien veure el nostre entorn diari i l'esforç per preparar l'Institut per a aquell dia.

Crec que tothom s'ho va passar genial i que van gaudir de la jornada.

Cristian Romero Vegas

CENTENARI PRIMERA GUERRA MUNDIAL

La Primera Guerra Mundial va ser un conflicte bèl·lic que va començar el 28 de juliol de 1914 i va acabar l'11 de novembre de 1918. Aquesta guerra va tenir lloc a Europa i a l'Orient Mitjà i hi van participar 32 nacions. Els homes i les dones d'aquella època també l'anomenaven la Gran Guerra. Es va desencadenar a causa de diversos conflictes entre els països que hi van participar. Aquesta guerra va produir uns 10 milions de morts, uns 20 milions de ferits i uns 8 milions de desapareguts, entre altres. Al principi es pensava que aquest conflicte seria curt, tot i així va durar quatre anys. Cada banda va planejar la forma de derrotar al seu contrincant de manera ràpida i com a conseqüència que el seu bàndol fos el vencedor. Al mateix moment, intentaven defensar-se com podien dels seus contrincants, ja fos amb armes o atacs aeris.

Més tard, entre els anys 1915 i 1916 la guerra va empitjorar. La violència i l'horror van augmentar d'una forma mai vista. Van inventar noves armes per defensar-se com gas, tancs o llançafomes. Els soldats es van atrinxer al llarg de quilòmetres de trinxeres per defensar el seu bàndol. Això va provocar l'augment del nombre de morts, ferits i desapareguts.

Al 1917 la població ja estava desanimada perquè hi havia molta pobresa i la guerra no s'acabava mai. Tot i la penúria, durant aquell any es van esdevenir dos fets que van decidir el final del conflicte: la revolució soviètica de Rússia i l'entrada dels Estats Units a la guerra.

Al 1918 Rússia va abandonar la guerra de forma que Alemanya va poder contraatacar, però el seu poder econòmic i militar s'estava esgotant. Aquell estiu es van poder veure els últims atacs. Tot i així, l'arribada de les tropes nord-americanes – que feia poc que havien entrat en el conflicte – van fer que la balança anés a favor seu. Finalment l'11 de novembre de 1918 aquella guerra es va acabar. Aquest conflicte va deixar milions de morts, ferits, invàlids, desapareguts, pèrdues econòmiques... darrere seu. A partir d'aquell moment el gran desafiament va ser construir un nou món on el conflicte que acabava de succeir fos: "La guerra que posés fi a totes les guerres".

Sònia Carreras Barnés

El 28 de juliol del 1914, el 2014 farà cent anys, va començar la primera guerra mundial. Van morir milions de persones a causa d'aquesta guerra. Dels 32 països participants, els principals països involucrats van ser:

Aliats: França, l'Imperi Britànic, Sèrbia, l'Imperi Rus, els Estats Units i el Regne d'Itàlia

Potències Centrals: l'Imperi Alemany, l'Imperi Austrohongarès, l'Imperi Turc i Bulgària.

La guerra va donar lloc a una profunda reestructuració de la geografia europea: quatre grans imperis, l'austrohongarès, l'alemany, l'otomà i el rus, van deixar d'existir, i van aparèixer els nous estats de Txecoslovàquia, Iugoslàvia, Hongria, Estònia, Letònia, Lituània, Finlàndia i Polònia. Alemanya va perdre les seves colònies d'ultramar.

Alguns historiadors, com Eric Hobsbawm, consideren que la guerra va marcar el començament real del segle XX. Les conseqüències polítiques són enormes:

Esclat de la Revolució Russa, que va portar el comunisme a Rússia.

Canvi de sistema polític a Alemanya.

Es van desmembrar els imperis Austrohongarès i Turc.

Van tenir pèrdues territorials: Imperi Alemany, Imperi Rus i Bulgària.

Van guanyar territoris: l'Imperi Britànic, França, Regne Itàlia, Grècia, Romania, Sèrbia, Japó i els Estats Units

Van aparèixer nous estats: Polònia, Txecoslovàquia, Lituània, Letònia,

Estònia, Finlàndia i Iugoslàvia.

Sandra Liaqat Begum

El 28 de juliol del 2014 es compleixen cent anys del començament de la Primera Guerra Mundial, també coneguda com "La Gran Guerra". Aquest és un conflicte que va tenir enormes conseqüències per a la societat de la seva època i que va marcar un abans i un després en la història de la humanitat. La primera guerra mundial va començar com un enfrontament localitzat en l'Imperi Austro-Hongarès i Sèrbia, el 28 de juliol de 1914. Es va transformar en un enfrontament armat a escala europea quan la declaració de guerra austrohongaresa es va estendre a Rússia l'1 d'agost de 1914; finalment, va passar a ser guerra mundial en la qual hi van participar 32 nacions. Vint d'elles, anomenades "aliades" o "potències associades", entre les quals es trobaven Gran Bretanya, França, Rússia, Itàlia i els Estats Units, van lluitar contra els imperis anomenats "imperis centrals", integrats per Alemanya, Àustria-Hongria, Imperi Otomà i Bulgària. La guerra va acabar amb molts morts, destrucció i deutes... va acabar amb la rendició dels països del bloc central (Imperi Alemany, Imperi Austro-hongarès, Turquia i Bulgària). I la dissolució d'aquests imperis en nacions més o menys estables.

Laila Rodríguez Arrom

Guerra i Pau

CENTENARI PRIMERA GUERRA MUNDIAL

La primera guerra mundial va ser de l'any 1914 a l'any 1918. Les causes del gran conflicte varen ser causes econòmiques, disputes imperialistes, nacionalisme radical i aliances militars. La guerra mundial va tenir una gran extensió, una gran duració, una mobilització general i un armament molt sofisticat. El que va fer estallar la guerra, va ser la crisi del juliol de l'any 1914. La guerra va tenir quatre fases: la guerra de moviments(1914), la guerra de posicions(1915-1916), l'equilibri (1917) i el final de la guerra (1918). El que va fer que la guerra es solucionés van ser els canvis territorials, la dissolució del exèrcit d'Alemanya, les indemnitzacions de la guerra i la Societat de Nacions.

Les conseqüències després de la guerra, varen ser moltes.

Demogràfiques: l'augment de la mortalitat

Econòmiques: destrucció urbana i industrial, i molts deutes

Socials: incorporació de la dona en el mercat laboral

Polítiques: desaparició de quatre dinasties regnants

Ideològiques: nacionalisme, radicalisme, crisis, canvis artístics...

Guillem Roget Garcia

El 28 de Juliol de 2014 recordarem l'inici de la primera guerra mundial ja que fa 100 anys que va succeir i va ser un conflicte bèl·lic que va tenir lloc a Europa i el Pròxim Orient entre el 1914 i el 1918.

Les causes principals perquè esclatés aquesta guerra van ser:

1. Polítiques: L'expansió de l'imperi alemany dominant a l'imperi austro-hongarès, i la unió de la triple entesa (Gran Bretanya, França i Rússia) que havien fet tractats previs per si esclatava una guerra ajudar-se.

2. Socials: L'imperi austro-hongarès va voler dominar tota la zona de Sèrbia, i per això un dels serbis va matar l'arxiduc Francisco Jose. Els russos en estar de costat dels serbis, intervenien al seu favor.

3. Econòmiques: L'imperialisme de les potències en plena expansió, la conquesta de colònies a nous llocs del món com Àfrica i Àsia, el fet que els països enfrontats coincidissin amb les àrees que volien explotar per treure recursos.

S'han escrit molts llibres sobre la guerra mundial, com ara "*Tempestades de acer*" que narra les memòries de l'oficial alemany Ernst Jünger al front occidental durant la primera guerra mundial. Va ser publicat originalment de manera privada el 1920, sent un dels primers testimonis personals a aparèixer sobre la guerra. El llibre és una descripció gràfica de la guerra de trinxeres.

També s'han fet moltes pel·lícules com ara "*Cita en los cielos*" que és una pel·lícula nord-americana dirigida per George Cukor basada en una novel·la que va d'una història d'amor en plena guerra entre una dona i un pilot de les forces aèries nord-americanes.

Georgina Carreras Codina

Va començar l'estiu de 1914, quan un jove terrorista va executar als futurs emperadors austrohongaresos Francesc Ferran i Sofia Chotek, l'Imperi Austrohongarès va atacar Sèrbia per l'atemptat i la política d'aliances entre les potències va acabar desencadenant una guerra a nivell continental que es va estendre ràpidament pel món, responent a un marc colonial en general. Europa no havia viscut cap conflicte general des de les guerres napoleòniques del segle anterior. En aquest cas, van morir 10 milions de persones. Va concloure el 1918 amb la reestructuració política d'Europa. Aquest any 2014 es recorda que fa 100 anys que es va iniciar la primera guerra mundial.

Com moltes altres organitzacions, la UNESCO recordarà la Primera Guerra amb una conferència científica especial de dos dies a Bruges de Bèlgica i un acte commemoratiu sobre el patrimoni cultural subaquàtic del conflicte. Més esdeveniments commemoratius, conferències i activitats educatives seguiran a escala mundial. Irina Bokova, directora general de la UNESCO ha convidat a tots els estats membres a donar suport a les commemoracions, projectades des de 2001.

Albert Turon Pico

POEMES D'ALUMNES DE 2n D'ESO

Guerra,
una paraula lletja
Que a tots ens fa patir.

Pau,
una paraula tendra
que tots voldríem tenir.

Guerra,
símbol d'odi i destrucció
per a tothom és la perdició.

Pau,
símbol que tots tenim present,
el més important per a la gent.

Aïna Izquierdo Ventura, 2n A

Res de guerres ni armes,
res de morts ni tirotejos,
res com en grans baralles.

Res de les bombes mortals,
res d'injustes dictadures,
res de discussions morals.

Perquè tothom és com és,
en tot el bo i el dolent
no s'hi podrà fer res.

Ot Garcia Castell, 2n A

Aquella au blanca
que vola pel cel
amb un tros de llorer,
en temps de guerra
s'amaga al niu
i en dies de pau
surt del seu cau.

Raúl Bermejo Pérez, 2n A

Aquell dia, tot estava tranquil,
sense bombardeig, tothom era feliç.
Per als militars, tot era avorrit,
per fi un dia, tot era divertit.

Tothom s'havia refiat,
però estaven equivocats,
ja que després serien bombardejats,
i al final tot va quedar acabat.

Miguel M., 2n C

La guerra és desgràcia,
hi ha morts i malferits,
tot i que hi ha de tot
no hi ha democràcia,
i a més el perill
assetja a tots els carrers.

La pau és alegria,
hi ha gent pobra que és rica,
i gent rica que ser pobra voldria,
per trobar, amb esforç, l'alegria.

José Moreno Agüera, 2n C

Hem de fer la pau,
no la guerra.
La pau,
és ajudar-nos,
no barallar-nos,
no enfadar-nos.
Ser bons companys
així que ho hem de fer
per no estar en guerra,
i no passar-ho malament.
Hem de ser tots amics,
i no discriminar-nos,
tothom és com és,
així que hem de ser,
amics de tothom.
Hem de fer la pau,
no la guerra.

Carla Macías Moreno, 2n A

Guerra i pau són dos conceptes
diferents
que abracen el món
però no agraden gaire a la gent.

La guerra és terrorífica i sagnant
provocada per l'home
i on moren molts infants.

La pau és agradable i bonica,
tranquil·litzant i solidària
per tota la gent que la practica.

Guerra i pau són dos conceptes
diferents,
que abracen el món
però no agraden gaire a la gent.

Brahim Mohamed Gil, 2n A

Guerra i Pau

Avancem per la pau i la no violència,
demanant la fi de les guerres aquest dia,
tots prenem consciència,
tenim dret a viure en harmonia.

Que aquest camí recorri tot el planeta,
crida i enfada't amb la societat,
rebutja tot tipus de violència,
pel bé teu i de la humanitat.

Anna Ventura, 2n A

Sempre la mala pau és millor
Que la millor guerra,
No busquis la pau
És llavors quan trobes la guerra.

No ploris per un món que lluita,
Lluita per un món que plora
Però si vols pau,
Prepara't per la guerra.

Ester Sánchez

Guerra és un fel,
que ni poble ni ciutat
no volen per a la humanitat.

Units podem vèncer la guerra
aconseguir la pau i la felicitat
sense rendir-nos, tots units.

Feu que les nostres veus
es facin escoltar.

Silvia Pujadas Montiel, 2n A

Quan la pau arriba en un indret
una guerra comença en un altre lloc,
la gent es baralla a tort i a dret
fins i tot un home contra un llop

Hi ha gent que lluita contra la guerra
però tot i així els tiren a terra
no hi podem fer res en contra
sempre ens guanyarà si l'altra gent
ho vol

Genís Serra Orts, 2n A

Et veig al cel, blau i serè.
La llum m'atrapa, no em deixa sortir,
D'aquest malson, ara tinc una carrera
a partir.

On ets? Ets aquí?
Espero la teva resposta aquí.

Vestida de dol moriré.
Espera'm, per fi vindré i et besaré.
No oblidis, la guerra ens va separar
però la pau ens unirà.
Aprofita i descansa que, quan pugui,
units cantarem.
I a les dotze de la nit, com una prin-
cesa m'estimaràs.

Els àngels et protegeixen dolçament,
Somio en tu constantment.
Oblidem les bales que ens van fer
separar simplement.
I recorda que ens veiem d'aquí unes
hores colomet.

Laia Rabert, 2n A

Tan llarga és la guerra
I tan curta la pau
Que amb un any amb ella
N'hi ha tres de sarau.

Marc Albertí Palomo

La guerra
Què és la guerra?
La pau
Què és la pau?

La guerra
és la mort de molts homes
La pau
és la felicitat de tal
Així doncs
Per què fem la guerra i no la pau?

Omar El Ghaddar, 2n A

Qui voldria fer la guerra,
si no fer-la és de franc?
Qui voldria pintar el terra,
amb la sang d'un ocell blanc?

Qui voldria fer la guerra,
si només és un patir?
I per què la gent s'hi aferra,
quan de pau es pot gaudir?

Santi Turon Bosch, 2n A

BIBLIOSETMANA

La setmana del 24 al 28 de març aquí a l'institut era la Biblio-setmana, el tema d'aquest any són les *Biblioteques en Temps de Guerra*. Durant la setmana ens han fet una xerrada a cada classe. Ens han explicat la importància de les biblioteques en temps de guerra. També ens recorda que al llarg de la història, la més temuda de les armes no és el fusell sinó el llibre, el qual ha estat sempre un objectiu principal. Moltes biblioteques van ser cremades amb l'únic propòsit de destruir els llibres. Tenim els exemples de la biblioteca d'Alexandria i la biblioteca de Sarajevo.

Una altra cosa que ens van ensenyar a la xerrada van ser els diaris de biblioteques. Les bibliotecàries feien un diari explicant el que passava al llarg del dia a la biblioteca i el poble o la ciutat. Així es va poder conèixer com es sentien.

Sandra Liaqat Begum

La biblioteca de l'institut dins el marc del centenari de la primera Guerra Mundial i amb el tema *guerra i pau* de les JPO ben present ha organitzat unes xerrades: *les biblioteques en temps de guerra*. Algunes van ser destruïdes per bombes, altres eren abandonades per la por de ser atrapats i moltes van ser cremades. Els alumnes van fer una exposició amb textos i altres treballs sobre aquest tema tan interessant durant la Biblio-setmana.

Josselyn Pablo Málaga

Aquest any la Biblio-setmana em va agradar molt perquè vaig poder veure les diferències entre les biblioteques d'abans i les d'ara. Ens van explicar què hi havia, què feien i com funcionaven i la veritat és que algunes coses em van sorprendre molt. Va ser interessant que ens expliquessin la vida de Julià Cutiller perquè no la sabia i una cosa que em va agrada molt va ser el diari de biblioteca perquè d'aquesta manera podia saber tot el que passava. Tot i així vaig descobrir que hi havia i encara hi ha una gran estimació cap a les biblioteques.

Sònia Carreras Barnés

La setmana passada la Bet ens va explicar un tema molt interessant sobre la guerra i la pau. Tractava d'explicar-nos com estaven les biblioteques en temps de guerra. Ens va començar a explicar totes les guerres que hi havia hagut al llarg del temps i ens vam quedar sorpresos.

Ens va explicar que la gent a vegades cremava les biblioteques. També que les bibliotecàries feien com un diari sobre com havia anat el dia a les biblioteques, com estaven allà les persones, els seus sentiments... Abans de la guerra a Catalunya les bibliotecàries escrivien el diari en català, però al començar la guerra van ser obligades a escriure en castellà; no van poder escriure en català fins després de la mort de Franco.

Alguns mestres de Catalunya els desterraven aproximadament deu anys, com el senyor Julià Cutiller que va ser desterrat a un poble de Burgos i després de deu anys va poder tornar a Catalunya on va morir.

Per a mi, aquesta xerrada ha sigut una de les millors i l'he trobat molt interessant.

Laia Rodríguez Arrom

A la biblioteca ens han explicat que moltes biblioteques han estat cremades expressament. El que més m'ha agradat ha sigut llegir els diaris de biblioteca, unes llibretes on les bibliotecàries hi apuntaven tot el que passava. Ho he trobat molt interessant i m'ha agradat molt saber com ho vivien la gent en aquella època. M'ha agradat molt aquesta xerrada ja que també he conegut més la història d'en Julià Cutiller ja que la biblioteca del poble té el seu nom. I també qui era Jordi Rubió.

Aïna Izquierdo Ventura

La setmana passada, vam fer la Biblio-setmana, on la Bet ens va fer un power-point sobre la situació de les biblioteques en temps de guerra. Ens va explicar que la gent tot hi haver guerra encara continuava anant a les biblioteques a llegir. En aquell moment moltes biblioteques eren destruïdes perquè tenien molta informació, també cremaven llibres prohibits, els anomenaven així perquè tenien informació important i si queia en mans d'algú que no devia podia ser molt perjudicial.

Ens va explicar que els bibliotecaris escrivien diaris de biblioteca que eren una agenda on apuntaven allò que passava cada dia, quantes persones havien anat a llegir,...

Crec que ha estat molt ben pensat dedicar una hora a explicar què era de les biblioteques en temps de guerra. M'ha agradat molt l'exposició i l'he trobat molt interessant. El que més m'ha agradat ha sigut el diari de biblioteca, i poder imaginar com era el dia a dia d'aquelles persones.

Nerea Marín

A mi m'ha semblat molt interessant, ja que és un tema del qual no s'acostuma a parlar. També crec que gràcies a xerrades com aquesta fa que en adonem del que passava abans i que donem més importància als llibres i a la lectura. Avui en dia a pocs joves els agrada llegir i la lectura s'està perdent tot i ser una gran font d'informació, ajuda a potenciar la creativitat de la gent, fa millorar l'ortografia, etc. Aquesta xerrada m'ha agradat més que la de l'any passat. A mi personalment, m'agradaria que es fessin més xerrades al llarg del curs, perquè aprenem moltes coses.

Jana Font Rissech

Una hora de la setmana la Bet Poch ens va portar a la biblioteca de l'institut i ens va presentar un PowerPoint sobre les biblioteques en temps de guerra. En aquells temps van fer una feina molt important. Moltes biblioteques es van cremar, com les d'Alexandria o la de Sarajevo. També ens va explicar com es va crear la biblioteca de Llagostera i qui ho va fer.

Crec que no cal destruir les biblioteques per culpa de la guerra. Els llibres no hi tenen res a veure amb una guerra que només porta mal. Trobo que aquesta setmana està molt bé, però s'haurien d'organitzar més activitats.

Estel Forn Oliveras

La Biblio-setmana ens va servir a tots per donar-nos compte de la importància dels estudis, i com la gent en temps de guerra volia seguir estudiant igualment. "Les Biblioteques en temps de guerra" un tema molt interessant, que obra ments. La veritat és que va ser força sorprenent rellegir el diari de les bibliotecàries i veure que vivien amb la por al cos.

Anna Ventura Badia

Sant Jordi

La Bet Poch ens va fer una xerrada sobre *les biblioteques en temps de guerra* i em va semblar molt interessant perquè en un temps on hi havia molts problemes la gent llegia i gaudia de la lectura a biblioteques. Crec que està molt bé que cada any facin aquest tipus de xerrades, m'ha semblat bastant interessant i penso que pot agradar i poden aprendre alumnes de totes les edats. Moltes biblioteques van ser cremades i destrossades, algunes han sigut restaurades i d'altres no, però n'hi havia algunes que se'n van salvar.

Cristian Romero Vegas

Aquesta hora que hem dedicat avui i l'any passat m'han agradat molt, perquè trobo que és molt important perquè aprenem els fonaments de les biblioteques i és interessant el passat de la història. En resum, la xerrada ha estat molt interessant i crec que la Bet ha fet una molt bona explicació i una molt bona investigació sobre les biblioteques en temps de guerra.

Tomàs Lloveras Badia

En temps de guerra moltes biblioteques quedaven sota la runa ja que és una gran font de cultura i s'emmagatzema molta informació. Aquí a Catalunya durant la dictadura de Franco la majoria dels llibres van quedar destruïts ja que els dictadors no volien que ningú s'informés de la situació que s'estava vivint, volien tenir a tothom controlat. Però tot i això encara hi havia algunes biblioteques i malgrat les circumstàncies, de tant en tant, hi havia públic perquè la gent estava molt espantada.

Julia Cutiller va ser un gran bibliotecari i mestre exemplar, quan el van desterrar de Catalunya, el van enviar a Burgos i allà va seguir exercint. Quan es va començar entrar a la democràcia va tornar a Catalunya, es va instal·lar a Pineda de Mar on va exercir de mestre en una de les primeres escoles d'ensenyament públic.

Clara Rusiñol Gascons

Aquest any la Bibliosetmana ha anat sobre les biblioteques en temps de guerra, ens van ensenyar diferents biblioteques importants que es van cremar en guerres, ens van ensenyar llocs on van cremar les biblioteques expressament i d'altres que ho van fer sense voler però la majoria van ser cremades de manera intencionada perquè les biblioteques són uns dels llocs més importants que hi ha en un poble o una ciutat. El tema d'aquest any a mi m'ha interessat i m'ha agradat

Imane El Khattabi Nati

Ens van fer una xerrada sobre les biblioteques en temps de guerra. Ens van explicar com eren les biblioteques, qui van ser els creadors o els qui les van impulsar ... També ens van ensenyar un Power Point amb fotos de biblioteques cremades, com la d'Al-

xandria entre d'altres. Llavors ens van llegir fragments d'un diari de biblioteca que va escriure una bibliotecària. L'any passat ens van ensenyar d'una mini-biblioteca que era transportada per un burro. Espero que ens facin més xerrades sobre les biblioteques.

Guillem Roget Garcia

Durant la Bibliosetmana cada classe va baixar a la biblioteca i allà ens explicaven com eren i com funcionaven les biblioteques durant la guerra. Ens van explicar que durant la guerra una de les millors formes de passar el temps era llegint, tot i que moltes biblioteques estaven gairebé destruïdes, hi havia uns dies a unes hores que estaven obertes i la gent anava a buscar llibres. També ens van ensenyar algunes pàgines d'un diari de la biblioteca. En aquest diari hi escrivien tot el que passava a la biblioteca cada dia.

Xavier Terés Galobardes

Per mi aquesta xerrada que ens ha fet la Bet ha estat molt interessant, ja que hem après moltes coses sobre les biblioteques que hi ha hagut als pobles i ciutats on hi va haver guerra.

També hem après noms de diferents guerres que hi ha hagut arreu del món. I també les coses que va fer Julià Cutiller quan feia de professor, quan feia xerrades, la seva vida dins i fora del poble de Pineda de Mar, etc... M'ha agradat molt.

Brahim Mohamed Gil

Aquesta xerrada ha estat força bé, ja que en aquests temps nous, el jovent trobem la lectura una cosa molt normal, però en temps anteriors molt poca gent podia estudiar, escriure o llegir. Fins que van posar remei a tot i es va fer la lectura pública. Moltes biblioteques s'havien cremat i documents importants s'han cremat. En realitat la biblioteca amaga secrets i misteris on l'art és màgia i està al nostre entorn. La cultura i l'art ens donen la vida i l'ensenyança i això s'hauria d'apreciar més.

Laia Rabert Pijoan

El divendres 28 de març, la Bet, professora de l'institut, ens va fer una xerrada a la biblioteca sobre *les biblioteques en temps de guerra*. Ens va explicar moltes històries importants. Per exemple, jo no sabia que els militars de la guerra anaven expressament a les biblioteques per destruir tota la saviesa i l'art que hi havia dins. També em va semblar molt interessant el fet de què les bibliotecàries escrivissin el diari de la biblioteca, així actualment podem conèixer amb més detall com ho passava la gent durant la guerra. Ha sigut una xerrada molt constructiva i entenedora.

Alèxia Pérez Moreno

M'ha agradat molt la xerrada sobre les biblioteques i el servei que oferien durant la temporada que Catalunya va patir la Guerra Civil. L'explicació m'ha aportat informació sobre la gent que volia llegir i gaudir de la cultura que ofereixen els llibres, com s'ho feien per tenir aquesta possibilitat, sobre el fet que comportava passar l'estona llegint...

M'ha agradat molt la part en que ens han explicat i llegit fragments del diari de la biblioteca de Pineda de Mar, ja que gràcies a això m'he assabentat sobre la vida quotidiana que es duia a terme en una biblioteca en temps de guerra.

Miriam Naciri Fernandez

BIBLIOTECA JULIÀ CUTILLER

JULIÀ CUTILLER BIBLIOTECA

Horari:

De dilluns a divendres: de 16 a 20 h.

Dilluns, dimarts i dijous: de 10 a 13'30h.

Dissabtes : de 10 a 13h.

Carrer Lleó I núm. 2 – 14240 Llagostera

Tel. 972 830 008

e-mail: biblioteca@llagostera.cat

Julià Cutiller

Nascut a Ullà (Baix Empordà), va viure a Llagostera del 1918 fins el 1934 on va treballar com a mestre. La biblioteca municipal porta el seu nom en honor seu.

Què podem trobar a la nostra biblioteca?

La biblioteca té dues seccions: adults i infantil, on podem trobar una gran diversitat de llibres de totes les disciplines, també podem consultar informació digitalment amb els sis ordinadors que hi ha. Apart de consultar informació també podem anar a gaudir amb pel·lícules, documentals, sèries... que hi ha. Sinó podeu veure-les a casa, també les podeu visualitzar a la mateixa biblioteca. A més, també podeu trobar-hi novel·les i contes que si no trobem el que busquem el podem demanar a una altra biblioteca de Catalunya des de la biblioteca de Llagostera fent préstec interbibliotecari. Moltes vegades també s'hi fan exposicions, realitzades per alumnes de centres educatius de Llagostera o per la mateixa biblioteca. La bibliotecària és la Mercè Pérez i les tècniques auxiliars de biblioteca són l'Olga Pascual i la Marta Ventura. En l'actualitat, la Biblioteca disposa de 24.238 ítems (llibres, exemplars de publicacions periòdiques, sonors, audiovisuals, etc..).

Els objectius generals són els següents:

1. Crear i fomentar els hàbits de lectura en nens i nenes, des dels primers anys.
2. Donar suport tant a la formació individual i la formació autodidacta com a la formació acadèmica, a tots els nivells.

3. Donar oportunitats per al desenvolupament personal i creatiu.
4. Estimular la imaginació i la creativitat dels nens, de les nenes i dels joves.
5. Fomentar el coneixement del llegat cultural, la valoració de les arts, els descobriments científics i les innovacions.
6. Facilitar l'accés a les expressions culturals de totes les manifestacions artístiques.
7. Encoratjar el diàleg intercultural i afavorir la diversitat cultural.
8. Donar suport a la tradició oral.
9. Garantir l'accés dels ciutadans a tota mena d'informació de la comunitat.
10. Facilitar l'aprenentatge en l'ús de la informació i donar suport a les consultes sobre mitjans informàtics per accedir-hi.

19è CONCURS LITERARI SANT JORDI 2014 Biblioteca Julià Cutiller

Zakarias Saddiki, alumne de 2n d'ESO, ha estat el guanyador del 1r Premi de la Categoria Juvenil A en l'Especialitat de Narració amb *La Tragèdia Inoblidable*. El premi, un val de 150€ per gastar-lo en les llibreries de Llagostera, ha estat lliurat pel regidor de Cultura Josep Aliu.

LA TRAGÈDIA INOBLIDABLE

Tot va començar el dia del meu aniversari. Jo estava molt nerviós pel regal que tindria dels meus pares, ells fins aleshores no m'havien parlat de res sobre aquest tema, però quan faltava un dia pel meu aniversari em van dir que a Londres s'havia inaugurat un museu del Titànic, que comprèn moltes reconstruccions d'aquest vaixell, com l'escala principal de primera classe, el menjador de segona classe, les cabines de primera classe... i fins i tot objectes que van trobar els submarinistes amb la tecnologia robòtica actual, en les restes d'aquest immens vaixell que descansa al fons de l'Atlàntic des de fa vuitanta-cinc anys.

El Titànic és el vaixell dels somnis, el transatlàntic inoblidable. La primera vegada que vaig tenir-ne coneixement va ser una impressió que mai oblidaré, per la seva grandària, el luxe, la tragèdia que es va viure aquella fatídica nit, les ànimes que es van perdre... tot això és el que viu en el meu cor i la meva memòria.

El regal va ser un viatge a Londres per visitar el museu que

Sant Jordi

BIBLIOTECA JULIA CUTLER

s'havia inaugurat, quan ho vaig saber per primera vegada, em vaig impressionar molt, sobretot per veure els objectes autèntics d'aquell immens vaixell, però la sorpresa no s'acaba perquè un dels viatjants d'aquest transatlàntic era el meu besavi, això em va emocionar encara més.

El meu besavi viatjava en segona classe, ell va intentar salvar-se però no ho va aconseguir, va perdre la seva vida en les fredes aigües de l'Atlàntic, això ho explica la seva filla. Ella viatjava amb el meu besavi, però es va salvar gràcies al capità, que deixava embarcar en els bots salvavides només les dones i els infants.

El Titànic va salpar d'Anglaterra el 10 d'abril del 1912 amb rumb a Nova York, a bord hi viatjaven més de dos mil dues-centes persones, va ser el vaixell més gran i luxós de la història.

L'11 d'abril no hi havia res més a davant del Titànic que l'oceà Atlàntic, va ser dissenyat per ser insubmergible però la seva primera travessia també va ser la última, els americans els van avisar que més endavant hi havia icebergs però el capità ho va negar i va decidir continuar a màxima velocitat.

El que ningú esperava es va produir, la nit del 14 d'abril. El Titànic es trobava davant d'un immens iceberg; aquella nit era clara i freda i ningú havia vist l'iceberg fins que va ser massa tard. El Titànic va xocar-hi perquè no va tenir temps de fer marxa enrere ni girar cap a l'esquerra.

El naufragi que no havia d'haver passat mai es va produir aquella nefasta nit. El "palau flotant" s'enfonsava cada cop més i ningú ho podia parar. Els cambres van despertar els passatgers amb calma i tots sense dubtar varen intentar salvar la seva vida, sobretot el meu besavi, que anava a una reunió de feina que es feia a Nova York. A la meua besàvia no li agradava que hi anés perquè feia poc temps que s'havien casat i volia que tota la família estigués junta, però el meu besavi ho va negar i se'n va anar a la reunió. Si no hagués estat per aquell viatge, ell ara mateix descansaria

en pau a la seva terra i no pas congelat i menjat pels peixos.

L'orquestra tocava per tranquil·litzar la gent però igualment els bots salvavides eren pocs i la meitat dels passatgers van morir, El nombre de víctimes més gran es va produir entre els més pobres. El Titànic, en la matinada del 15 d'abril, es va partir per la meitat i es va enfonsar sota els peus dels passatgers. De dos mil dues-centes persones, només es van salvar set-centes; mil cinc-centes es van congelar en el fred oceà. Va ser la catàstrofe marítima més gran de la història.

Els passatgers que es van salvar van ser traslladats en un vaixell que també es dirigia cap a Nova York; aquests passatgers van arribar on volien però la majoria van perdre membres de la seva família en el naufragi. L'estàtua de la Llibertat va ser el símbol que els va donar la benvinguda quan hi van arribar, es van sentir més forts i tingueren una altra oportunitat en aquesta nova llar.

Després de vuitanta-cinc anys, el Titànic va ser descobert. El vaixell enfonsat encara continua fascinant i el que va començar com la primera travessia del gegant transatlàntic més famós de la història marítima va acabar en el fons de l'Atlàntic.

En el viatge a Londres, que era el meu regal d'aniversari, ens va acompanyar la germana del meu avi, es a dir, la filla del meu besavi, que es va emocionar molt al tornar a veure les restes del Titànic després d'haver-hi viatjat feia vuitanta-cinc anys, i jo vaig aprendre que el Titànic és el vaixell dels somnis i que encara que estigui en el més profund de l'oceà sempre continuarà viu en la memòria de les persones, sobre tot la meua.

Tothom que ha sentit, llegit o vist la història del Titànic l'ha emocionat molt i és que va ser, és i serà un dels vaixells més coneguts i importants de la història marítima.

Zakarias Saddiki

No seria bonic
el món si les
biblioteques
fossin més importants
que els bancs?

Felipe, amic de Mafalda

MERCÈ PÉREZ, DIRECTORA DE LA BIBLIOTECA JULIÀ CUTILLER

He entrevistat a la directora de la Biblioteca Julià Cutiller, segur que molts ja la coneixeu. La Mercè exerceix de bibliotecària des de fa uns 14 anys. He parlat amb ella entre altres qüestions de com era abans Barcelona: com vivia la gent, com era la política, la indústria, la cultura i l'esport de la capital catalana. La Mercè coneix bé la ciutat, hi ha viscut molts anys. També m'ha parlat de la seva feina i de com li agrada!

- Quin és el teu nom complet?

Mercè Pérez Piñol.

- Quan i on vas néixer? Quants anys tens?

El 3 d'abril del 1956 a Madrid, 57 anys.

- Vius a Llagostera?

No, ara visc a Caldes de Malavella.

- Quan fa que has deixat Barcelona? Hi vas quan tens vacances?

9 anys; no hi vaig de vacances, però hi viatjo molt sovint.

- Com era Barcelona abans per tu? Quins canvis bàsics hi ha hagut?

Era una ciutat molt grisa i avorrida. Va ser una ciutat en color quan va arribar la democràcia.

Ara hi ha molta participació ciutadana i molts turistes estrangers. Els canvis urbanístics han estat espectaculars: Barcelona s'ha obert al mar. Quan jo era petita, vivia d'esquena al Mediterrani.

- Com era la cultura catalana? I la població?

La vida cultural era pobríssima. Es pot dir que no hi havia vida cultural pràcticament. Ara és molt diferent. Les festes, però, es vivien amb molta intensitat, llevat del Carnaval, que gairebé no es celebrava. Ah! El teatre que es feia, bàsicament en castellà, era d'un gran nivell. La gent tendia a la rigidesa, en tots els aspectes: socials, religiosos, morals, civils, etc..

- Quines diferències trobes que hi ha entre la política d'abans i l'actual?

Són abismals. Jo em vaig criar en els anys de la dictadura de Franco: el català estava prohibit a nivell oficial, no es permetien les manifestacions, no existien els partits polítics ni

la llibertat de premsa o les llibertats sindicals... en fi, el que passa amb les dictadures, que regulen la vida dels ciutadans fins a l'extrem.

- Com eren l'esport i les seves instal·lacions fa uns anys?

Pel que recordo, el futbol ja era l'esport rei; els futbolistes no eren, però, aquesta mena de déus en què s'han convertit. També hi havia moltes instal·lacions esportives. En canvi, de biblioteques, ben poques.

- Què ens podries dir sobre la indústria de Barcelona fa uns anys?

Vaig créixer en el principal barri industrial de Barcelona: el Poble Nou (li deien la *Manxester* catalana). Hi havia indústria tèxtil, química, farmacèutica, alimentària...

- Com era el comerç? Es feia mercat setmanal?

El comerç era molt actiu. Barcelona ha estat sempre una ciutat molt comercial; ho segueix essent.

En el meu barri no es feia mercat setmanal. En les ciutats, a diferència del que passa en els pobles, els mercats són instal·lacions fixes. El mercat del Poble Nou es diu Mercat de la Unió. No és dels més coneguts de Barcelona, com el de la Boqueria o de Sant Josep, el de Santa Caterina, el del Ninot o el de Sant Antoni. És petit, però molt actiu, com tots els de la ciutat.

- Per què has escollit aquest ofici?

Perquè m'agrada molt tot el que està relacionat amb els llibres, la lectura i la literatura.

- Què és el que més t'agrada de la teva feina?

Estar en contacte amb els llibres i la gent.

- Recordes alguna anècdota que t'hagi passat a la feina?

Aquesta li va passar a l'Olga, una companya de la Biblioteca. Un dia, un noi es presenta a la Biblioteca i li demana:

-Teniu un llibre sobre la...

-Sobre la...?

-Sobre la... sobre la... memòria

Al cap d'un instant.

-No és pas per a mi, però.

- Explica'ns una situació en què t'has sentit orgullosa de la teva feina.

Quan la gent del club de lectura de la Biblioteca gaudeix llegint un llibre o algú a qui he recomanat una novel·la gaudeix llegint-la.

També quan aconseguixo fer una cerca informativa o documental ben feta.

Zakarias Saddiki

Sant Jordi

JORNADA CULTURAL

El 23 d'abril, com tots sabeu és la diada de Sant Jordi i a l'institut de Llagostera es celebra la Jornada Cultural. Els avis de la residència Josep Baulida ens van acompanyar un any més al teatre del Casino. Els alumnes de l'optativa de teatre, dirigits per la professora Lúdia Masllorrens, van representar les obres treballades: *Quins valors?!* i *Pis al carrer Paradís*.

El passat dimecres dia 23 d'abril hi va haver la jornada cultural de Sant Jordi. L'horari va ser així:

Les dues primeres hores vam fer classe normal. Després vam tenir un pati de 30 minuts i seguidament vam anar al Casino. Només d'arribar vam entrar al teatre i allà ens van fer la presentació de la diada. Llavors els alumnes de 2n d'ESO van representar la seva obra de teatre "Quins valors?!". Finalment quan van acabar, vam fer una pausa d'un quart d'hora. Vam sortir a la plaça i d'allà no vam poder sortir. A la plaça hi havia la parada que feien els de 3r, que hi venien coques, begudes, llibres i roses, entre altres coses. Després d'aquesta pausa vam tornar a entrar al teatre i els alumnes de 3r d'ESO ens van representar la seva obra de teatre "Pis al carrer Paradís". Quan van acabar de representar l'obra van fer l'entrega de premis en què van entregar molts premis diferents. Durant aquesta estona, ens passar un vídeo que al final no ens van passar perquè no funcionava. A causa d'això vam sortir del teatre més aviat del que tocava.

Aïna Izquierdo Ventura

Aquest any la jornada de Sant Jordi va ser molt divertida. Vam fer dues hores de classe i vam anar tots al Casino. Un cop allà els de 2n van fer una obra que anava de situacions que poden passar a la vida real. Vam fer una pausa de 15 minuts i els de 3r van fer una obra molt divertida que anava d'un pis d'estudiants. Les dues obres em van encantar, eren molt divertides i molt originals. Ens ho vam passar molt bé! Després de les actuacions van repartir els premis.

Va ser un dia diferent i molt maco.

Sònia Carreras Barnés

El dia de Sant Jordi només vam fer classe les dues primeres hores i després vam anar al pati, els de 3r d'ESO venien coques i begudes, etc..

En grups vam anar cap al teatre del Casino per veure com actuaven els alumnes de l'institut, primer van fer l'obra els de 2n. Va ser molt divertida i ens va agradar molt. Després vam tenir 15 minuts de descans a la plaça, plena de parades, gent, llibres i roses.

Quan vam tornar a entrar vam veure l'obra dels de 3er. Va ser molt divertida, a part de per la gràcia que feia, era molt ben feta i ben actuada. Tenen molt de talent actuant. A continuació es va fer l'entrega de premis i finalment van fer una obra curta els de Batxillerat, també estava "super" ben feta i va agradar molt. Ja havien acabat totes les obres, i, com que eren les dues ens van dir que ja ens en podíem anar cap a casa directament.

Imane El Khattabi Nati

L'obra dels de 2n d'ESO tractava del bé i el mal, l'àngel contra el dimoni. Discutien sobre què hi havia més en aquest món: bé o mal. Els alumnes de 2n van estar espectaculars, no semblava que fos la primera vegada (per alguns) que pugessin a un escenari a representar una obra de teatre.

Els alumnes de 3r d'ESO van representar la història d'un pis d'estudiants compartit entre nois i noies. Els seus problemes, com l'amor d'un "rapero" i una dona que feia veure que era rica cusint a la roba etiquetes de marca, volia semblar rica per ser amiga d'una altra que sí que ho era de veritat. També hi havia un pagès i una amant de la natura, una altra parella era la típica "tia bona" amb el més "xulo". Després la que estudia i el "friki" que la persegueix. I no hi podia faltar el fantasma que estava amagat a la casa dels joves estudiants. Els de 3r van fer una molt bona obra, i els actors van estar impressionants.

Per acabar els de batxillerat van fer una presentació diferent, van saber fer riure a tothom.

Luis Brandon Tapia Mamani

Sant Jordi

POEMES DEL MÓN

Divendres, 25 d'abril de 2014

LOLA
estilista

PERRUQUERIA
UNISEX

C. Àngel Guimerà, 30 · Llagostera
Telèfon 972 83 17 38

Pizzeria La Lluna

PIZZES ARTESANES
CARNS A LA BRASSA
PIZZES A DOMICILI

C/Fivaller, 26 "can Pep"
LLAGOSTERA(Girona) Tel. 972 80 55 66

Impremta
Monserrat

Amer
Tel. 972 43 06 00

CIÈNCIES DE LA TERRA I MEDI AMBIENT

GEOLOGIA URBANA A LLAGOSTERA

El 3 de febrer de 2014 els alumnes de batxillerat de la matèria Ciències de la Terra, amb la nostra professora, la Xon Vilahur, varem fer un recorregut per Llagostera per veure roques de construcció i ornamentals a les façanes de les cases i edificis singulars. El nostre itinerari va començar a l'església, allà vam identificar les roques de la muralla i de l'església, l'anomenada "Pedra de Llagostera", una barreja de roques de totes procedències i les roques de la façana i de les escales, la "pedra de Girona", que és una calcària nummulítica. Llavors vam baixar cap al centre del poble i vam anar observant i identificant les roques que s'usen per embellir les façanes. Vam acabar a la Plaça Catalunya, veient els travertins i els granits d'algunes botigues i bancs. Dues hores no donen per més i vam tornar cap a l'institut a continuar les classes a l'aula.

Sílvia Mont, CTMA 1X

OLIMPIADES DE GEOLOGIA

El passat 7 de febrer, els alumnes de Ciències de la Terra i del Medi Ambient de primer i segon de batxillerat, acompanyats de la professora Xon Vilahur, vam assistir a cinquena olimpiada de geologia. Les proves es van realitzar a la UdG, on va tenir lloc la primera fase, la gironina. L'examen va constar de dues parts: la primera era la prova individual, on cada alumne realitzava un examen escrit. La segona part era per equips de quatre participants, consistia en la part pràctica, on els alumnes vam haver d'identificar diferents mostres de fòssils, roques i minerals. Amb una assistència de més de 80 estudiants, els representants de Llagostera vam quedar amb molt bona posició, especialment cal nombrar a la Silvia Mont i a en Pau Rusiñol, que van estar a punt de quedar classificats per a passar a la següent fase aconseguint la cinquena i la setena posició. Tot i no aconseguir arribar a la fase espanyola, ens emportem una gran i divertida experiència.

Cristina Prunell, CTMA 1X

VOLCANS EN ERUPCIÓ!

El darrer 24 de febrer, els nois i noies de Ciències de la Terra i el Medi Ambient de primer de batxillerat vam dur a terme una simulació de l'erupció de diversos tipus de volcans. Anteriorment a la pràctica, cada alumne va construir la seva maqueta amb els materials necessaris. La pràctica va consistir en agafar dos tipus de reactius (dicromat d'amoni i bicarbonat amb vinagre) i, a continuació segons el tipus de volcà, fer-lo explotar amb un reactiu o amb un altre. Els materials que surten dels volcans explosius i violents els vam representar amb el dicromat d'amoni, ja que té aquest efecte, mentre que pels volcans efusius, en els quals els materials flueixen pels flancs del cràter, vam utilitzar el bicarbonat amb vinagre, ja que dona aquesta sensació de fluïdesa. Ens ho vam passar molt bé i pensem que vas ser divertit fer una classe d'aquest estil ja que és una altra manera d'aprendre. Després vam aprofitar l'experiència per anar a la Fira de la Ciència amb les nostres maquetes, allà les explosions les fèiem amb fonts lluminoses i bombes de fum, que no tenen perillositat.

Anna Mateo Mérida,, CTMA 1X

Estem bojos per la ciència

2014, ANY INTERNACIONAL DE LA CRISTAL·LOGRAFIA

Aquest any és l'Any Internacional de la Cristal·lografia. El diccionari defineix aquesta paraula com la ciència que estudia els cristalls minerals i la resolució d'estructures cristal·lines. L'Assemblea General de les Nacions Unides va proposar de que el 2014 fos l'any internacional de la cristal·lografia ja que aquesta ha aportat moltes coses importants en aquest àmbit.

El 2011 va ser l'Any Internacional de la Química. El 5 d'octubre s'anunciava que el Premi Nobel de Química 2011 seria atorgat a Daniel Shechtman pel descobriment dels quasicristalls. I aquest 2014 la cristal·lografia torna a ser notícia. I a més de tot això, també es celebren els 100 anys del descobriment de la difracció de raigs X per cristalls. A Mèxic, al 2000, uns miners van descobrir una cova, que es diu la Cova dels Cristalls Gegants que està a 300 metres sota la muntanya de Naica (Chihuahua, Mèxic), i està plena de cristalls gegants. Aquests són els cristalls naturals més grans que s'han trobat a la natura fins al dia d'avui. Són selenites i pesen fins a 55 tones. Aquest fet també va ajudar a decidir que aquest any internacional estigués dedicat a la cristal·lografia.

El creixement cristal·lí és una de les ciències desenvolupades sobretot durant la segona meitat del segle XX que resulten més desconegudes pel públic en general. Aquesta ciència que es troba a la base de tot el desenvolupament tecnològic actual, es va desenvolupar sobretot per la necessitat d'obtenir cristalls de silici de bona qualitat per poder desenvolupar tota la microelectrònica que trobem avui en dia a les nostres llars.

Sònia Carreras Barnés, Alèxia Pérez i Miriam Naciri

CRISTALLS A L'INSTITUT

Aquest any, a més de participar al concurs de cristal·lització a l'escola, vàrem engegar un projecte de cristal·lització, de manera que tots els alumnes de 1r a 3r van fer cristalls. A 1r d'ESO amb la Meritxell i en Carles, sal comuna; a 2n d'ESO, amb l'Àngel, sulfat de coure; els de l'optativa de cuina amb castellà, amb la Montse, varen fer cristalls de sucre i a 3r, amb l'Esteve, sals Epson. Els alumnes de 4t i de 1r de batxillerat científic, amb la Xon, en Carles i l'Esteve, han fet els cristalls que ens van portar a guanyar un premi a Barcelona i a anar a Madrid amb el nostre muntatge. Allà no vam guanyar, però vam posar Llagostera en el mapa. Gràcies a tots els alumnes que heu fet cristalls.

Xon Vilahur Godoy

Cap del departament de Ciències

Estem bojos per la ciència

PRÀCTICES DE BIOLOGIA - GEOLOGIA 3r D'ESO

El departament de ciències de l'institut de Llagostera entenem que els nostres alumnes només aprenen significativament allò que FAN. Per això fomentem les pràctiques al laboratori com a pilar fonamental de la matèria. Els alumnes fan models, experiments, etc i mentre aprenen es diverteixen. Ho podeu comprovar a les fotos.

Xon Vilahur Godoy
Cap del departament de Ciències

Estem bojos per la ciència

UDG, PRÀCTIQUES DE FÍSICA 1r i 2n DE BATXILLERAT

Estem bojos per la ciència

VISITA ALUMNES DE 4t DE PRIMÀRIA DE L'ESCOLA CADIRETES

El dijous dia 22 de maig els alumnes de 4t de primària de l'escola Cadiretes, acompanyats dels seus mestres, la Montse i en Roman, varen venir a veure els nostres minerals, fòssils i roques.

Els alumnes de Biologia de primer de batxillerat els van fer les lliçons, de manera que la Jossa, l'Anna i l'Eva explicaven els minerals a un grup d'alumnes, mentre que la Cristina i en Toni explicaven els fòssils i la Sílvia i l'Agustí ensenyaven les roques. La visita va ser un èxit, els alumnes de Cadiretes van aprendre moltes coses, com ara que existeixen "caques" fòssils, qui sap si d'aquesta en surt algun geòleg; per la seva banda les noies i nois de batxillerat van descobrir la seva faceta docent. Gràcies a la Montse i en Roman i a tots els alumnes de Cadiretes per la visita i gràcies als alumnes de 1r de batxillerat que s'ho van preparar molt bé i van dedicar el seu temps a aquests futurs estudiants d'ESO.

Xon Vilahur Godoy
Cap del departament de Ciències

Col·laboradors

Lourdes Casas

centre fisioteràpia i recuperació funcional

tel: 972 83 22 16 - fax: 972 83 19 76
e-mail: lcasascentre@gmail.com

c/Camprdon, 51 - 17240 LLAGOSTERA

DINKIRAA

Botiga Solidària

C/ Joan Maragall, 30
972 83 04 34

AJ
ESPORTS

T/ 972 83 21 36
info@ajesports.com
www.ajesports.com

Passeig Pompeu Fabra, 46 - 17240 Llagostera (Girona)

Bellestar

Pg. Romeu, 20 - 17240 Llagostera
Telf. 972 83 18 44
e-mail: estetica@bellestar.es - www.bellestar.es

AUTOESCOLA
LLAGOSTERA

Passeig Tomàs Boada, 10 - 17240 Llagostera
Tel. 972 83 00 81 - 608 69 87 56 / Fax. 972 83 03 42
www.autoescolallagostera.com

Antoni Terés i Mascort
Assegurances i Serveis Immobiliaris

Comte Guifré, 2 - local
17240 LLAGOSTERA
Tel: 972 805 107
Mòbil: 660 943 560
E-mail: toniteres@hotmail.com

J7 MOTOS
JORMA7 Jordi Rusiñol Boatella

Telf. 972 832 050 - jorma7@hotmail.com
Passeig Romeu, 13 - Cant. Passeig Tomàs A. Boada
17240 Llagostera- Girona

Fleca · Pastisseria · Degustació
Can Forns

Av. del Gironès, 25
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Telèfon 696 44 76 83

SORTIDA A LA FAGEDA - 1r D'ESO

Dimecres, 4 de desembre de 2013

Sortides iadors

SORTIDA A LA PINEDA FOSCA - 2n D'ESO

Sortides

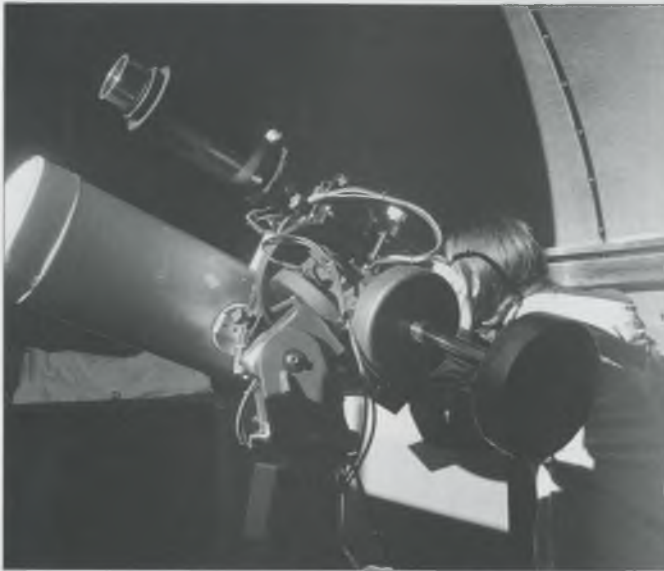
SORTIDA A LA PINEDA FOSCA - 3n D'ESO

Sortides

SORTIDA A LLAGOSTERA, CASC ANTIC i OBSERVATORI - 4t D'ESO

Sortides

SORTIDA A L'ESCOLA DE TEATRE *EL GALLINER* - 2n D'ESO

Dimecres, 12 de febrer de 2014

Sortides

SORTIDA A BARCELONA - 3r i 4t D'ESO

Dijous, 30 de gener de 2014

MATÍ 3r d'ESO: Cosmocaixa.

4t d'ESO: Taller Modernisme. Visita la Pedrera.

TARDA 3r i 4t d'ESO: Teatre Nacional de Catalunya: *La rosa tatuada*, de Tennessee Williams.

Sortides

TEATRE NACIONAL DE CATALUNYA - 1r i 2n DE BATXILLERAT

Dimecres, 26 de març de 2014

Sortides

SORTIDA A EXPOJOVE, GIRONA - 4t D'ESO

VIATGE FINAL DE 4t D'ESO, ITÀLIA

Del 7 a l'11 d'abril de 2014

Sortides

VIATGE FINAL DE 2n DE BATXILLERAT, ILLES CANÀRIES

Del 7 a l'11 d'abril de 2014

Hem parlat amb algun alumne de Batxillerat per què ens expliqui les seves impressions i ens pugui orientar una mica en el que suposa cursar aquests estudis.

ENTREVISTA A PAU RUSIÑOL

En Pau Rusiñol és un alumne de 2n de Batxillerat, per tant aquest any acaba la seva estada a l'institut de Llagostera. Hem volgut parlar amb ell perquè volem saber com ha viscut els seus anys a l'institut... ha hagut de fer el treball de recerca i ens interessaria saber de què tracta aquest treball perquè en sentim a parlar molt però volem saber de prop què és, de què l'ha fet ell, si hi ha hagut de dedicar gaire temps, si ha valgut la pena l'esforç...

- Com han sigut els teus anys a l'institut? T'han agradat? Com els recordaràs?

Els recordaré com uns anys molt feliços. M'han agradat molt.

- Aquest any has hagut de fer el treball de recerca, veritat? Ens podries explicar una mica en què consisteix aquest treball, les parts, què és, si hi ha hagut algun professor/a que t'ha guiat...

És una tasca feixuga tot i que si t'interessa sobre el tema del que fas pot arribar a ser divertit. Té dues parts: la principal, el marc teòric, s'explica tota la teoria necessària per entendre el marc pràctic. Després de fer aquestes dues parts

s'han de fer unes conclusions que han de ser totalment originals. Durant tot el procés, et guia un professor que se't designa abans de començar el treball i et va orientant durant tot el procés.

- Sobre què l'has fet? Per què has triat fer-lo sobre aquest tema?

L'he fet sobre la geologia del massís d'Ardenya i Cadiretes. He triat aquest tema perquè la geologia és una ciència que m'apassiona i perquè i a diferència d'altres temes que havia pensat aquest em permetia sortir per la natura a l'hora de realitzar el treball.

- Què és això del recorreguts geològics al voltant de Llagostera? Podem fer-ho nosaltres pel nostre compte?

Són com unes gimcanes, cal anar seguint el recorregut a través d'una aplicació, per descomptat es pot descarregar gratuïtament. I qualsevol de vosaltres pot anar per l'Ardenya o pel casc antic de Llagostera i l'aplicació et donarà tota la informació d'aquell lloc des del punt de vista geològic.

- A partir de quants anys es pot interactuar amb aquesta aplicació?

No té mínim d'edat.

- Hi has hagut de dedicar gaire temps en aquest treball?

Sí.

- Ha valgut la pena l'esforç?

Sí i tant, he tret un 9! (riu)

- Per tu com ha sigut l'experiència de fer aquest treball, t'ha agradat?

Com ja he dit, a estones és molt feixuga tot i que si el tema del treball de recerca t'agrada t'ho pots arribar a passar-ho realment bé.

- T'has organitzat bé o l'has deixat pel final?

Tot i que em vaig organitzar, el vaig acabar dos dies abans d'entregar-lo.

- Tens clar què vols ser de gran, el treball de recerca t'ha ajudat a decidir-te?

Tinc clar que vull ser geòleg. I el treball de recerca en part m'ha ajudat.

- Si vas a la universitat, a quina t'agradaria anar?

A mi m'agradaria anar a la Universitat Autònoma de Barcelona.

Miriam Naciri, Alba Rusiñol i Lorena Macias

ENTREVISTA A ALBERT PUIG

L'Albert és un alumne de 2n de batxillerat, té 17 anys i li volem fer l'entrevista per saber la seva experiència en tots els anys que ha estat a l'institut.

- Com funciona això del treball de recerca?

Has d'escollir un tema que estigui relacionat amb el que vols estudiar però, sobretot has d'escollir un tema que t'agrada ja que després, hauràs de fer un treball teòric i un extens treball de camp.

- De què has fet el treball de recerca?

De les conseqüències cognitives de la manca de son produïda després d'estar 24h despert.

- De què vols fer la teva carrera a l'universitat?

Vull estudiar medicina.

- Quin és el curs que més t'ha agradat?

El curs de 4t d'ESO, perquè podíem escollir assignatures que estaven més relacionades amb el que volíem.

- Com ha sigut la teva experiència l'institut?

Ha sigut bona ja que he conegut a gent nova.

- Quant temps has trigat a fer el treball?

L'últim mes d'estiu i part del 1r trimestre i al 2n trimestre el vàrem presentar.

- Has repetit alguna vegada de curs?

No, mai.

- T'ha agradat l'institut?

Sí, ja que hi ha un ambient molt familiar amb profes i companys i hi ha classes amb un grup d'alumnes molt reduït.

Raul Bermejo

ENTREVISTA A OLGA CONESA

L'Olga Conesa estudia primer de batxiller, volem conèixer el seu punt de vista de la vida. L'Olga, té 16 anys i és una noia treballadora, esportista i que li agrada viure noves experiències.

- Quins objectius tens a la vida?

Poder primer de tot superar una carrera i treballar del que a mi m'agrada. Tenir temps lliure per dibuixar i viatjar.

- Tenies clar que faries batxiller? Quin fas?

Si, volia fer batxillerat i faig el Batxillerat Humanístic però no tenia clar quin fer.

- Mires de cara al futur o vius el dia a dia?

Visc el dia a dia però mai deixo de pensar el que estic fent i si em repercutirà al futur.

- Quines aficions tens?

Jugo a basquet, dibuixo i m'agrada fer fotos.

- On t'agradaria viure quan siguis gran?

A molts llocs.

- És bona l'experiència en aquest institut?

Si, perquè a més de continuar amb els amics de primària també n'he fet de nous i ha sigut el lloc on he viscut els millors anys de la meua vida.

- Prefereixes la jornada intensiva o l'horari partit com abans? Per què?

La jornada intensiva, perquè tampoc hi ha tanta diferència en haver-me d'aixecar més aviat i aprofito molt més les tardes.

- Quan vagis a la universitat, si la carrera que tries es fes a Girona i Barcelona, on aniries? Per què?

Triaria a Barcelona ja que tinc moltes ganes de canviar d'aïres i aprendre a viure per mi mateixa, tot i que costi molts diners. Espero poder trobar feina i poder ajudar a pagar-me la carrera.

Clara Rusiñol i Alèxia Pérez

Col·laboradors

CENTRE VETERINARI LLAGOSTERA

HORARI

- Matí: d'11.00 a 13.30 h. (excepte dimecres)
- Tarda: de 17.00 a 20.00 h.
- Dissabtes: d'11.00 a 13.30 h.
(Juliol i Agost, dimecres matí obert)

C/ Fivaller, 2
Tel.: 972 83 10 53

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

CALÇATS LLINÀS

Plaça Catalunya, 1 - Tel. 972 80 52 91 - LLAGOSTERA
C. Alta Riera, 6 - Tel. 972 64 32 22 - LA BISBAL
C. Sant Joan, 43 - Tel. 972 32 13 55 - SANT FELIU DE GUÍXOLS

F I N Q U E S GALOBARDES

DES DE 1878

ASSESSORIA JURÍDICA...ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

Eduard Galobardes i Jorba
Advocat

T: 972 830 900 - Fax 972 830 926
galobardesjorba@terra.es
Fivaller, 24 - 17240 Llagostera

CENTRE D'ESTÈTICA Ma Assumpció Llobet

c/ Almogàvers, 22
17240 Llagostera (Girona)

Tel. 972830147
mòbil 626101335

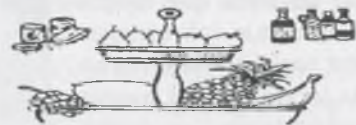

donna's estètica

servei a domicili

Consellers 11, 1r 1a
17240 Llagostera
972 83 14 44
donnas@donnas.cat

Fruites i Queviures

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

JOSEP ALIU
Can Vinas de Llagostera s.c
C/ Camprodon, 12
17240 Llagostera
972 83 00 74

pinsos, adobs, complements per animals, vins i caves

www.canvinas.com

canvinasdelagostera@hotmail.es

Gestronica

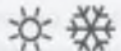
Imatge - So - Electrodomèstics

Instal·lacions

Rufí Restrudis s.L.

Aigua / Llum / Calefacció
Climatització / Plagues solars

Carrer Jaume I, 12
17240 Llagostera

Tels: 972 805 091 / 972 831 176
Fax: 972 805 307

gestronica@terra.es

ALTRES MANERES DE VIATJAR...

VIATGE EN EL TEMPS

La meva àvia va morir fa tres setmanes. La veritat és que ho vaig passar molt malament la primera setmana, però poc a poc m'he anat recuperant. Just dos dies després que morís, vaig estar remenant el seu armari i vaig trobar una caixa de sabates plena de

coses seves. Vaig veure que hi havia una carta per a mi. La vaig agafar i la vaig llegir en silenci. Després de llegir-me-la, vaig veure el rellotge. Resulta que la meva àvia m'havia deixat un rellotge de butxaca, segons ella molt especial. A la carta hi deia que havia passat de generació en generació i que ara em tocava a mi. Vaig mirar-lo atentament però no vaig veure res estrany ni res que em cridés l'atenció.

Ara, després de tres setmanes, ja he descobert que és el que té d'especial. Ho vaig descobrir movent la busca del rellotge cap enrere. El que té d'especial és que fa que puguis anar enrere en el temps. El primer cop que ho vaig provar, vaig anar a parar dos dies enrere i la veritat és que estava una mica desconcertada, no sabia què acabava de passar, però per sort, vaig poder tornar al present movent la busca endavant. Bé, el cas és que no sabia perquè la meva àvia volia que tingués aquell rellotge, per això vaig anar a la seva habitació a veure si trobava alguna cosa que em servís d'ajuda. Després d'estar remenant una bona estona, vaig trobar un paper amb una foto i una nota adjuntats on hi deia que el següent hereu o hereva del rellotge li hauria de fer un favor. El favor consistia en anar vint anys enrere en el temps i donar-li una nota aquell home de la foto. No sabia qui era aquell home però tampoc m'interessava gaire, ja que l'únic que volia era fer realitat el desig de la meva àvia. Semblava una tasca molt fàcil de fer però al final no ho va resultar tant.

Eren les quatre de la tarda i vaig decidir de fer realitat el desig de la meva àvia. Aquí és quan va arribar el primer problema. Vaig moure la busca del rellotge enrere però em vaig descomptar així que no sé a quina època vaig anar a parar. Finalment, vaig aconseguir tornar al present i a partir d'aquí, vaig tornar anar al passat amb el rellotge. Després de viatjar en el temps vint anys enrere va arribar un altre problema. Aquell home jo no el coneixia de res, així que vaig haver de preguntar a la gent a veure si sabien on el podia trobar. Mentre preguntava, les persones d'aquella època m'anaven mirant malament, ja que la meva roba no era la més adequada. Aquest va ser un altre error. Quan per fi vaig trobar la casa on vivia aquell home, vaig trucar a la porta, però no hi havia ningú. Per sort, en aquell moment va arribar caminant. Això va ser una sort perquè sinó no hauria sabut on anar-lo a buscar. Li vaig ensenyar una foto de la meva àvia i li vaig dir que tenia una nota per ell. Vet aquí un altre problema. L'home deia que no coneixia la meva àvia

i que no volia llegir aquella nota. En aquell moment em vaig quedar de pedra, ja que no havia pensat en allò. Després d'estar una hora intentant convèncer 'l, va acceptar. La veritat és que no sabia què hi deia en aquella carta però simplement, veient com li canviava el rostre, veient com li canviava l'expressió de pomes agres a un somriure d'orella a orella vaig saber que el que hi havia escrit devia ser molt important i alhora molt maco.

Després d'arribar a casa, a les set de la tarda, em vaig quedar tranquil·la. Només de pensar en la cara d'aquell home, ja estava satisfeta, sabia que havia fet realitat el desig de la meva àvia.

Sònia Carreras

FENT UN VOL

Avui era un dia especial, ja era estiu! En Lluc sortiria a passejar una estona quan sortís el sol. Li encantava fer llargs passejos quan ningú s'havia llevat encara.

El protagonista vivia amb els seus pares però s'havia de buscar la vida. Els seus pares esperaven un altre fill i ell ja era prou gran.

A ell li encantava viatjar, de fet havia viatjat molt. Havia vist Àfrica i Europa.

En Lluc va sortir de casa i va anar a fer un vol per tot el poble, més tard va anar al poble del costat, li encantava marxar i no tenir cap hora de tornada, podia estar tot el dia voltant! Era una de les coses que més li agradava.

Ara la gent ja començava a despertar-se i a preparar-se. La piscina del poble ja estava oberta, a ell li encantava anar-hi perquè hi havia molta gent i podia estar allà descansant a l'ombra dels arbres. Avui, però, el pla era un altre. Se n'aniria a passejar per tota la província.

Ara passava per davant d'una escola, avui estava tancada perquè era diumenge i els nens i les nenes tenien festa.

Més tard va veure una família que es disposava a fer un dinar familiar. Se'ls veia molt feliços!! Hi havia dos nens petits que en veure'l s'hi van acostar i es deien: ohh que bonic!! Li van donar un tros de pa!! En Lluc estava molt i molt content, però a ell també li agradaria fer un dinar amb tota la família, però ben pensat era millor que no perquè ell en tenia molta de família. Els seus cosins vivien molt lluny, encara vivien a l'Àfrica, els seus tiets estaven repartits per a tot el món.

Ja començava a fer-se fosc i en Lluc ja estava cansat. Havia passejat molt avui!

Va ser llavors com el petit ocelllet va anar cap al niu amb els seus pares.

A qui no li agradaria ser un ocell? Ser lliure i poder anar per tot arreu? Poder visitar món i conèixer cultura?

Aina Izquierdo

Hi hem participat

37a EDICIÓ CONCURS DE RELAT BREU COCA-COLA

Dissabte, 29 de març de 2014

CONCURS COCA-COLA

El premi literari Coca-cola té com a objectiu promoure l'expressió escrita entre els alumnes de 2n d'ESO. L'empresa COBEGA i el Departament d'ensenyament promouen aquesta iniciativa en els centres de secundària de Catalunya.

El dissabte 8 de juny de 2013, vaig poder anar a Port Aventura a recollir el premi del concurs Coca-Cola. A l'arribar allà vaig haver d'anar al *Gran Teatre Imperial de la Xina*. Un cop al teatre, va començar la presentació dels premis. Hi havia 15 primers premis, 15 segons, 15 tercers i així fins els sisens classificats. En total hi havia 90 guanyadors de 1860 participants arreu de Catalunya. Jo vaig quedar entre els 15 sisens i vaig guanyar un mp5, uns cascos, un diploma, una medalla i un lot de productes Coca-Cola en els quals hi havia una funda per portàtil, una gorra i uns altres cascos.

Joan Vall-Ilosera Soler

Alumnes participants: Silvia Pujadas Montiel, Santi Turon Bosh, Sònia Carreras Barnés, Tània Freixes Carrasco, Marc Turon Pico, Cèlia Forcano Campmany, Aida Teixidó Barea i Alba Rusiñol Gascons.

Aquest curs els alumnes de 2n d'ESO hem participat al famós concurs de relat breu de "Coca-Cola". Dos alumnes de cada classe van ser elegits en cada categoria (català i castellà) després de ser avaluats en una redacció de prova. Els alumnes vam anar en dos dissabtes al matí (segons la categoria) a la universitat de Girona. Allà hi havia els diferents nois i noies d'altres instituts de la província de Girona que participaven al concurs. Ens vam reunir en dues aules diferents on ens van entregar un full en brut, el definitiu i un boli. Ens van explicar com funcionava (el temps que teníem, com ho havíem de fer...) així com una sèrie de consells a l'hora de fer la redacció. Per últim ens van dir la frase que

havíem de fer servir per a la redacció, que era la següent: "Aquell va ser el primer dia de la resta de la meua vida". Així doncs, vam començar les redaccions. Un cop vam acabar entregarem les redaccions a la sortida i ens van donar una beguda gratuïta i una camiseta.

Santi Turon Bosch

M'agradaria parlar del concurs en que vaig participar. Em dic Alba i la meua professora de català em va seleccionar per anar a fer el concurs a la Universitat de Girona. No me'n recordo bé ve de quin dia concretament vaig anar a fer la redacció, però el que sí és que era un dissabte al matí, cap allà a les deu. Estava nerviosa, però per sort tenia una companya que també l'havien seleccionat que va venir amb mi i al cap i a la fi, vam riure i ens ho vam passar bé. Després d'una xerrada per agrair-nos la nostra presència, ens van dir quin era el tema amb el qual ens havíem d'inspirar-nos i escriure la redacció. La frase havia d'aparèixer

a la redacció, aquesta famosa oració era la següent: "Avui comença el primer dia de la resta de la meua vida". Vaig començar a redactar, necessitava silenci però la veritat és que no en tenia gaire. Quan vaig començar a escriure ho tenia gairebé tot clar: volia que un nen es convertís en el millor amic d'un estrany.

La meua professora m'ha dit que us expliqui una mica sobre el que anava la meua redacció. Vaig escriure la vida d'un nen que no sabia res dels seus pares, però per ell això era normal. Un dia va decidir anar a dinar a un restaurant amb els seus diners. Quan va sortir per la porta, dos policies el van agafar i li van dir que els seus pares havien mort. El van portar a casa del seu germà que ja tenia 18 anys, el seu germà era un cabró i un dia va explotar i va decidir anar-se'n a Capri. Al vaixell va trobar el Sr. Martín, ell i aquest senyor es va fer inseparables, anaven junts a tota res perquè en realitat es trobaven a la mateixa situació els dos.

Per acabar aquesta redacció m'agradaria fer-vos la mateixa pregunta que els hi vaig fer als membres del jurat que van llegir la meua redacció: No trobeu curiosos com dos persones totalment desconegudes es poden fer inseparables?

Alba Rusiñol Gascons

El dissabte 24 de maig de 2014 L'Alba va anar a Port Aventura a recollir el seu premi tal com ho havia fet el curs passat i ens ha explicat en Joan. L'Alba també ha guanyat un sisé premi i els regals han estat semblants. Enhorabona!

54a CONCURS DE RELATS BREUS EN CASTELLÀ COCA-COLA

Dissabte, 5 d'abril de 2014

54 edició Concurso Jóvenes Talentos de Relatos Cortos. Con la colaboración de la Real Academia Española en su III Centenario.

Alumnes participants: Laia Rabert Pijoan, Aina Izquierdo Ventura, Alèxia Pérez Moreno, Nerea Marín Hernández, Sandra Cebrian Ortega, Laia Rodríguez Arrom, Estela Millan Chicharro i Albert Turon Pico.

Jo, per sort, vaig anar al concurs de redacció de castellà. Ens vam reunir gent de diferents instituts en una sala a la Universitat Politècnica de Girona. Allà vam fer una redacció, ens van donar un full de diari on sortia un titular que era el tema de la redacció. Si passes aquesta fase et classifiques per la següent i crec que si guanyes et regalen una tablet i una càmera, però bé, per mi va ser una molt bona experiència.

Estela Millan Chicharro

El dissabte 5 d'abril vam anar a la Universitat de Girona. Ens vam fer unes fotos amb les Coca-Coles gegants que hi havia davant l'edifici. Més tard vam entrar tots junts i ens van fer una xerrada explicant en què consistia: havíem de redactar alguna història que sigues sobre un tema donat. Aquest any el tema era que els diccionaris ja no deien els significats de les paraules sinó que deien els antònims. Ens van deixar 2 hores, primer vaig estar pensant què podia explicar en aquell paper en blanc, començar és el que més costa. Em va agradar molt participar-hi.

Aina Izquierdo Ventura

Un any més el concurs de la Coca Cola ha arribat i nosaltres em participat. El concurs de la Coca Cola es tracta de fer una redacció en català o en castellà.

Hi ha diferents fases: la primera és ser seleccionat pels professors perquè vagis a fer el concurs, la segona és anar a fer la prova i finalment esperar uns quants dies pels resultats.

Aquest concurs només es fa a segon i els seleccionats són molt pocs, aproximadament dues persones per classe per cada idioma.

Laia Rodríguez Arrom

És un concurs literari que es celebra des de fa molt temps en tota Espanya, aquesta ha estat l'edició 54.

Cal escriure una redacció basant-se en unes frases o paraules que et donen, has de veure la manera d'incloure-les en el teu text.

Nerea Marín Hernández

El concurs tractava de fer una redacció en castellà, vam anar a la Universitat Politècnica de Girona. El tema de la redacció era que un dia tot el món es va despertar i tots els diccionaris s'havien tornat bojós i tenien les definicions malament. La veritat és que va ser una mica complicat el tema, però vaig saber com fer-ho més o menys. En el cas de estar entre els millors seleccionats d'aquest concurs s'obtenia un premi i després el guanyador s'emportava el més important.

La veritat és que va ser una bona experiència molt enriquidora per a mi.

Albert Turon Pico

Hi hem participat

FONIX

Alumnes participants: Alba Pellicer Rodríguez (1r d'ESO), Alèxia Pérez Moreno (2n d'ESO), Estel Mei Oliver Garcia (3r d'ESO) i Mònica Turon Bosch (4t d'ESO).

El Fonix és un concurs que pretén millorar la llengua anglesa als centres educatius de Catalunya i s'organitza amb la finalitat d'estimular i motivar l'aprenentatge d'aquest idioma. L'INS Llagostera cada any escull un alumne de cada curs per participar en aquest concurs després d'haver fet un examen. Llavors aquests alumnes un dia han d'anar a la Universitat de Girona per poder fer l'examen juntament amb molts altres alumnes d'altres instituts.

Si passes totes les fases i ets un dels guanyadors pots guanyar bastants premis, així ajuda a motivar als alumnes per participar. És una nova experiència per viure i està molt bé.

Alèxia Pérez Moreno

XXIX CONCURS BÍBLIC DE CATALUNYA

Dissabte, 17 de maig de 2014

Alumnes participants de 1r d'ESO: Llorenç Amat Barnés, Aleix Encinas Martín, Andreu Esteve Vall-Ilosera, Nerea Rodríguez Moreno, Oliver Vázquez Meneces i Didier Zubiaga Manuel.

Nerea Rodríguez Moreno ha guanyat un *accèssit personal* en la tercera categoria d'aquest concurs. És un certamen organitzat pel Grup Avant de Terrassa en el qual hi han participat 39.383 alumnes de tot Catalunya.

FEM MATEMÀTIQUES 2014

QUATRE ALUMNES DE 1rB D'ESO DE L'INS LLAGOSTERA PASSEN A LA 2a FASE DEL FEM MATEMÀTIQUES 2014

Des de fa uns quants anys el nostre centre, participa en les edicions del Fem Matemàtiques amb els alumnes de 1r i de 2n d'ESO.

El Fem Matemàtiques és un concurs adreçat als alumnes de 6é de Primària (Nivell 1), de 1r d'ESO (Nivell 2) i de 2n d'ESO (Nivell 3). Consta d'una primera fase a nivell comarcal en la que es tracta de resoldre 3 problemes de matemàtiques (tots ells força enginyosos) en equips de 3 o 4 alumnes. El professor tutor tria els treballs que considera millors (Fase 0 o prèvia) i els envia a l'associació corresponent -en el nostre cas l'ADEMGI (Associació d'Ensenyants de Matemàtiques de les comarques Gironines)- i en el cas que algun dels treballs sigui seleccionat (Fase 1), l'equip d'alumnes passa a una segona fase- la provincial - en la que el nostre equip representa la nostra comarca en el nivell corresponent per tal de competir amb la resta de comarques gironines. Aquesta segona fase se celebra cada any en un Institut diferent de la província de Girona. La segona fase consta d'una part individual (que és la que comptarà per classificar-se per a la 3a fase, la global de tot Catalunya) en la qual l'alumne ha de resoldre 3 problemes en una hora i mitja i després hi ha una prova de grups de 4 alumnes barrejats -tant per nivells com per procedències- d'un format més lúdic, no classificatori, que consisteix en realitzar una sèrie de mesures a l'exterior (tipus gin-cama). Aquesta 2a fase se sol realitzar un dissabte al matí: primer hi ha la prova individual, després l'esmorzar, a continuació la prova per grups i al final sol acabar amb algun acte acadèmic amb la presència d'algun conferenciant, professor de matemàtiques, o algú relacionat amb aquest món i finalment es fa l'entrega de premis: tots els participants reben un bossa amb els records de la diada, es lliuren els premis als millors classificats en les proves de grups i finalment es donen els premis als 3 millors classificats de cada nivell que passaran a la 3a i darrera fase que es fa a al cap d'unes setmanes en una població catalana i la qual dura tota una jornada i és a nivell de tot Catalunya.

Enguany la segona fase tingué lloc a l'Institut Ridaura de Castell-Platja d'Aro el passat dissabte 5 d'abril (de 9h a 15h aproximadament) amb el següent programa:

L'equip de 1r d'ESO (grup B) format pels alumnes: **Berta Rebordosa Garriga, Carla Serrat Casabó, Carlota Martín Puig i Núria Ruiz Fuentes** han passat a la segona fase.

I per acabar-ho d'arrodonir, l'equip de 2n d'ESO (grup B) for-

mat pels alumnes: **Sònia Carreras Barnés, Tània Freixas Carrasco, Tomàs Lloveras Badia i Xavier Terés Galobardes** han passat també a la segona fase. **Enhorabona!!**

Miquel Fuentes i Pumarola

Cap de departament de Matemàtiques de l'INS Llagostera

Col·laboradors

BABEL
LLAGOSTERA
Escola d'Idomes

Eva Cubarsi Blanco
C/ Fivaller nº 3
17240 Llagostera

info@babelllagostera.cat
Tel. 696 246 537

ANGLÈS ALEMANY XINÈS FRANCÈS

INSTAL·LACIONS **FEC** **S.L.**

FONTANERIA ELECTRICITAT CALEFACCIÓ

Tel. i Fax 972 83 04 96
C/ Cristòfol Colom, 14 - 17240 LLAGOSTERA (Girona)

VENDA I REPARACIÓ MAQUINÀRIA

Antoni Pérez Pedraza

Avd. de l'Esport 11
17240 Llagostera
Tels. 972805703
627035868

CAFETERIA - BOCATERIA

plan B

Plats Combinats
Entrepans & Hamburg
Tapes
Torrades

972 832 985

Trucan's i et preparam el teu "Plan B" per emportar

Av. de l'Esport, 37 - 39
17240 LLAGOSTERA

MT3

ASSESSORIA MONTIEL BOADAS, S.L.

Laboral • Fiscal • Jurídica • Comptable
Corredoria d'Assegurances • Finques

Plaça Barceloneta, 8 17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 972 83 18 18 / 972 83 03 62 Fax. 972 80 52 30
E-mail: assessoria@montielboadas.com www.montielboadas.com

DRIS

instal·lacions i manteniments

electricitat-fontaneria mobil 651508937
climatitzacio-calderas fax972831737
energia solar-domotica llagostera(girona)

anna & aureli
DECORACIÓ, S.C.

c/ Àngel Guimerà, 6
Tel. / Fax: 972 83 15 52
Aureli 687 96 89 40
Anna 687 96 89 36
anna_dc64@hotmail.com
17240 Llagostera (Girona)

★ **FRANCESC** ★

ESTILISTA • MAQUILLATGE PROFESSIONAL

CINE • MODA • PUBLICITAT • FOTOGRAFIA TV • CINE • MODA • PUBLICITAT • FOT

972831210

Carrer Comte Guifre, 11
Llagostera

Hi hem participat

PROVES CANGUR 2014

Com cada any la Societat Catalana de Matemàtiques organitza les Proves Cangur arreu dels Països Catalans. Enguany se celebra la XIXa edició.

La prova Cangur, convocada per la Societat Catalana de Matemàtiques, i organitzada per les respectives comissions balear, valenciana i catalana és una activitat que es marca com a objectiu estimular i motivar l'aprenentatge de les matemàtiques a través dels problemes. Consisteix en una prova de 30 reptes matemàtics, de dificultat creixent i de resposta tancada, amb cinc opcions per a cada problema.

El passat 20 de març, l'institut de Llagostera va participar a les XIX-proves Cangur de la SCM de matemàtiques que es varen celebrar a la Facultat d'Econòmiques de Girona. A aquestes proves hi poden participar alumnes des de 3r d'Eso fins a 2n de Batx. S'hi van apuntar un total de 32 alumnes. Les proves es varen realitzar d'1/4 d'onze fins a 2/4 de 12 aproximadament i després hi va haver un esmorzar. Els alumnes varen tornar molt satisfets de l'activitat.

Miquel Fuentes i Pumarola

Cap departament Matemàtiques - Institut de Llagostera

Esports

ENTREVISTA A PEDRO PABLO FUENTES

No podem encetar una secció d'esports sense parlar abans amb el nostre professor d'Educació Física.

- Quants anys fa que treballes a aquest institut?

Set anys.

- T'agraden els teus alumnes?

Sí, els aprecio molt.

- Quina motivació et va portar a ser professor d'educació física?

Millorar les qualitats físiques de les persones i l'afició a l'esport.

- Quin criteri fas servir a l'hora de posar notes?

La feina i el treball de l'alumne cada dia, l'esforç i el companyerisme.

- Com és el dia a dia d'un professor?

Consisteix en buscar la manera de motivar els alumnes per fer activitats físiques i animar-los a créixer com a persones.

- Quins esports practiques habitualment?

BTT, kayak, vela, muntanyisme, esquí, natació, orientació i atletisme.

- Ets una persona activa?

Sí que ho sóc, tant a nivell físic com a nivell vital.

- Quins són els teus hobbies?

La música, la dansa, el cinema, els viatges i compartir temps amb les persones que estimo.

- Quin altre treball t'hauria agradat fer?

Pilot d'avió.

- T'agraden les instal·lacions esportives de l'institut?

Crec que són insuficients. De nota els posaria un 4. Tenen deficiències, ja que el gimnàs ressona i les pistes estan massa a prop de les aules, no estan cobertes i estan mal orientades.

Santi Turon Bosch i Marc Albertí Palomo

ENTREVISTA A GERARD SERRA

En Gerard és un noi jove, d'alçada normal, porta el cabell curt. És futbolista, juga al Caldes, i entrenador de l'Equip Infantil del Llagostera. També és professor d'Educació Física.

- Des de quan et dediques al futbol?

Des que tenia 5 anys. M'agradava molt i el trobava molt apassionant.

- Quina és la teva posició al camp?

Jugo de defensa.

- Quants anys portes entrenant futbol base?

Des dels 14 anys vaig començar a entrenar l'Escoleta. Em fixava molt en els meus entrenadors.

- A quin equip jugues?

Actualment jugo al Caldes.

- De quin equip ets?

Sóc *culé* des de ben petit.

- Alguna vegada t'ha vingut a buscar algun equip important?

Sí, em va venir a buscar l'Espanyol en les categories inferiors, però vaig estar lesionat i no hi vaig poder anar.

- Has tingut mai alguna lesió greu?

Sí, em van operar del peroné. Vaig estar un any sense poder jugar.

- Actualment, a quin equip entrenes? T'agrada?

Als infantils del Llagostera. L'any passat vam guanyar la lliga, i aquest anem molt bé!

- Tens algun ídol?

Jo sempre em mirava a en Carles Puyol, el trobo un dels millors defenses del món. Sobretot el seu caràcter, mai baixa l'autoestima!

- Alguna vegada has pensat deixar el futbol?

La operació em va fer molt de mal. Tot un any sense jugar em va saber molt de greu, però mai he pensat en deixar aquest esport.

Marc Casademont Xifró i Marc Posas Paradedda

PATINATGE

ENTREVISTA EVA SIMONYET

Hem decidit fer l'entrevista a la cap del Club Patinatge Llagostera l'Eva Simonyet, perquè ens digui com ha sigut la seva vida de patinadora i quins objectius futurs té. A més de ser entrenadora del Club és professora en un col·legi.

- Vas néixer aquí? Actualment vius a Llagostera?

No, jo sóc de Girona i vaig començar a patinar allà. Vaig començar a entrenar a Fornells i quan em van proposar treballar en el Club Patinatge Llagostera primer vaig dir que no, vaig venir a entrenar un dia, després dos, després tres, fins que vaig venir a entrenar cada dia, vaig decidir deixar aquell club perquè aquí veia moltes ganes i molt d'entusiasme. I al final m'he quedat vivint aquí i tot.

- Per què et vas introduir en el món del patinatge?

Doncs la veritat és que no ho sé, sempre m'havia fet il·lusió tenir uns patins i els meus avis me'ls van regalar. Van fer unes portes obertes al col·legi i jo feia molt poc que havia començat a patinar, però en aquell moment vaig decidir que volia fer patinatge de veritat.

- Hi ha algun entrenador/a que recordis especialment?

Sí, l'entrenadora Pili Fernández, fa poc que es va morir i és molt especial per a mi. A part del que m'ensenyava, el seu caràcter... A més és la que vaig tenir més anys i a qui sempre he apreciat molt.

- T'has fet alguna fractura patinant?

Sí, em vaig trencar el braç quan era petita. La història és que em vaig trencar el peu jugant a futbol i vaig estar unes quantes setmanes sense patinar. Quan em van donar l'alta vaig començar molt ràpidament a patinar i fent un salt vaig caure i em vaig trencar el braç. Em van dir que hauria d'estar de baixa unes quantes mesos i no arribaria a una competició a la qual havia d'anar, però al final se'm va curar i vaig poder-hi anar.

- Quina és la competició més important a la que has assistit com a entrenadora?

Com a entrenadora al mundial d'Argentina i al mundial de Murcia en exhibició.

- T'agrada la teva feina de ser entrenadora?

M'agrada molt, vaig començar als 15 anys i crec que és molt gratificant ensenyar i veure com evoluciona una persona, que

el patinatge significa alguna cosa per ella.

- Pots combinar el ser professora i ser entrenadora?

Sí, per tema d'horaris i així és combinable, però no és senzill. Ho puc fer gràcies a les ganes i l'esforç que li fico.

- Si haguessis d'escollir entre un i l'altre quin escolliries?

És molt difícil, però sí que m'ho he plantejat alguna vegada. Jo si hagués de triar, triaria ser professora al col·legi, perquè jo sempre he entès el patinatge com un "hobby" i ser mestra un ofici.

- T'havies plantejat deixar alguna vegada el patinatge?

No, però és clar patinar suposa un gran esforç i a més compaginar-ho amb els estudis i això... Jo deixar el patinatge no ho he pensat mai, però sí que m'he preguntat quan l'hauria de deixar. Del patinatge no es pot viure.

- Quins són els teus objectius futurs?

No ho sé, aprendre idiomes o així... Anar-me formant i seguint aprenent coses noves, perquè en qualsevol edat, crec jo, es poden aprendre coses. En relació amb el patinatge vull seguir sent la cap del Club i seguir ensenyant a les patinadores.

Laia Rodríguez Arrom i Nerea Marín Hernández

RAQUEL GÀLVEZ MAYORGAS

El patinatge era el meu esport preferit i encara ho és. Per això us en parlaré. Tot i que ho vaig deixar, m'agrada igual que m'agradava abans.

Molts veuen el patinatge com un esport menor, amb la qual cosa que jo no hi estic d'acord, és un esport com un altre i amb les seves dificultats. L'element més important del patinatge és el patí. El patinatge artístic sobre rodes té com a objectiu principal barrejar els moviments de dansa amb la sincronització del moviment dels peus. Es tracta d'aconseguir la combinació perfecta. Per aquest motiu en patinatge trobem tanta diversitat de moviments, salts, piruetes, figures, etc. El lloc on es realitza aquest esport pot ser en pistes de gel (per patinatge sobre gel) o en pistes de parquet o terraso. En el patinatge hi ha salts, moviments o piruetes que s'han de realitzar.

Les categories de competició són:

- preliminar
- promoció I
- promoció II
- Iniciació B
- Iniciació A
- Certificat
- Debutant (inici a la competició)

Edats de competició, un cop superat el certificat:

- Benjamí
- Aleví
- Infantil
- Cadet
- Juvenil
- Júnior

El club de patinatge Llagostera ha guanyat moltes competicions:

- Copa Girona. Grup Xou Juvenil. 16 de març 2013: primeres!
- Copa Espanya de grups Xou. Vigo, 5-6 abril 2013: cinquenes!
- Campionat territorial de Xou 2013: segon lloc!

Pots trobar més informació a clubpatinatgellagostera.blogspot.com.es

BÀSQUET

El basquetbol, popularment conegut com a bàsquet, és un esport practicat entre dos equips de 5 jugadors cadascun que cerquen introduir la pilota dintre de la cistella defensada per l'equip contrari, amb l'objectiu de fer més punts que l'equip adversari tot respectant les regles de joc.

Regles de joc:

- La pilota pot ser llançada en qualsevol direcció amb una o amb dues mans.
- La pilota pot ser colpejada en qualsevol direcció amb una o amb dues mans.
- Un jugador no pot córrer amb la pilota: el jugador ha de llançar-la des del lloc on l'agafi, excepte si està corrent a una velocitat elevada.
- La pilota ha de ser subjectada amb o entre les mans. Els braços o el cos no poden fer-se servir per aquest fi.
- No es permet carregar amb el muscle, agafar, empènyer, colpejar o fer entrebancar un oponent. La primera infracció d'aquesta norma per qualsevol persona comptarà com una falta, i la segona el desqualificarà fins que s'aconsegueixi la següent cistella o, si hi ha una evident intenció de causar una lesió, fins la fi del partit. No es permetrà la substitució de l'infractor.
- Es considerarà falta colpejar la pilota amb el puny, segons les violacions de les regles 3 i 4, i el descrit en la regla 5.
- Si un equip fa tres faltes consecutives (sense que l'oponent n'hagi fet cap en aquest interval), es comptarà un punt per als seus contraris.
- Els punts s'aconseguiran quan la pilota sigui llançada o colpejada des de la pista, caigui dintre de la cistella i es quedi allí (sense caure), sempre que els oponents no toquin la cistella. Si la pilota es queda sobre la vora i un contrari mou la cistella, comptarà com un punt.
- Quan la pilota surti fora del camp serà llançada dins del camp i jugada per la primera persona que la toqui. En cas de dubte, l'àrbitre llançarà la pilota en línia recta cap al camp. La persona que treu disposa de cinc segons. Si triga més, la pilota passa a l'oponent. Si algun equip insisteix en perdre temps, l'àrbitre xiularà falta per aquest equip.
- L'àrbitre auxiliar sancionarà als jugadors i anotarà les faltes i, a més, avisarà a l'àrbitre principal quan un equip cometi tres faltes consecutives. Tindrà el poder per a desqualificar als jugadors conforme a la regla 5.
- L'àrbitre principal jutjarà la pilota i decidirà quan està en joc, dintre del camp o fora, a qui pertany, i controlarà el temps. Decidirà quan s'aconsegueix un punt, durà el marcador i qualsevol altra tasca pròpia d'un àrbitre.
- El temps serà de dues meitats de 15 minuts amb un descans de 5 minuts entre ambdues.
- L'equip que aconsegueixi més punts serà el vencedor.

El bàsquet és un esport d'equip, s'ha de jugar amb cinc persones a la pista i el màxim de persones que poden estar convocades en un partit són 12 i el mínim per començar un partit són 8. El bàsquet és un esport que requereix pensar, no pots jugar sense pensar perquè llavors jugues malament.

Dins el bàsquet hi ha diferents categories: escola (els més petits), pre-mini, mini, pre-infantil, infantil, cadet,... després dins de cada categoria hi ha femení i masculí.

També, els entrenadors o club, es poden apuntar en una lliga. Hi ha dos tipus de lligues: la territorial i la preferent. En la lliga territorial jugues en la província d'on és el club, i també és més fàcil perquè no hi ha tanta gent que et distregui i estàs més relaxat. En canvi, en la lliga preferent, jugues per tot Catalunya, i és més difícil perquè al haver-hi més gent et distreus i no pots estar tan relaxat.

Núria Salvà Mur i Lorena Pulido Torrejón

MIRIAM NACIRI FRENÁNDEZ

Jo practico aquest esport, i només puc dir que és realment fantàstic. M'encanta anar als partits, jugar i trobar aquell punt competitiu i a la vegada amistós que tinc, tot per arribar amb el meu equip fins al lloc més alt. També m'agrada molt anar als entrenaments cada tarda; superar-me dia a dia per millorar, fer esport i sentir-te bé alhora, passar una estona agradable amb les teves amigues,... Realment no té preu.

Per mi el bàsquet, és molt més que un simple esport. És allò que m'ajuda a desfogar-me al final del dia, allò que amb una simple jugada, amb un simple bot de pilota, amb un simple triple, em fa la persona més feliç del món. Dia a dia espero amb ansietat que sigui dissabte, espero al pròxim partit desesperadament, perquè mai és prou per a mi; sempre ha d'haver-hi més i més. No em puc conformar, haig de sobrepassar les meves idees, arribar a fer realitat els meus somnis. No em poso metes, les metes limiten. Vull arribar a ser jugadora de bàsquet professional, i no em rendiré fins aconseguir-ho.

TRIAL

És un esport que he pogut viure de molt a prop des de fa uns anys. Ja que aquest any també soc part de la organització, he volgut interessar-me i investigar a fons en aquest tema.

El trial és una disciplina esportiva motociclista fora d'asfalt, consisteix en superar trams difícils sense posar els peus a terra.

El seu nom original en anglès és *Observed Trial*. Es descobreix el moment en què neix però va ser probablement cap a començaments del s. XX al Regne Unit. Uns *gentlemen* que residien al camp van començar a circular en motocicleta per camins rurals i camp a través. Trial significa "judici", "prova" o "assaig" en anglès, ja que l'origen d'aquest esport era assajar (és a dir, mirar de superar) obstacles naturals o artificials.

Tot hi que es va començar a practicar en motocicleta molt aviat s'hi van afegir d'altres com: sidecar, donant origen al *sidetrial* força popular al Regne Unit i que durant els anys 70 i 80 hi hagué molta difusió per Catalunya. Cap a finals dels anys 70 es va passar a fer trial amb altres vehicles com ara en bicicleta *bicitrial*, cotxe 4x4 o camió. També va sorgir aleshores la modalitat *indoor* que es practica sota sostre, en poliesportius on s'hi instal·len tota mena d'obstacles.

DESCRIPCIÓ I REGLAMENT

Acostuma a tenir lloc en un circuit que pot ser de pocs quilòmetres i s'anomena *recorregut inter-zona* i pot ser a la carretera o en camins forestals (majoritàriament camins). És un esport on la velocitat no interessa, només s'estableix un límit de temps per a completar la prova, que acostuma a ser generós.

Enmig del recorregut s'hi van delimitant *zones* (normal-

ment agrupades en *seccions*), consistents en trams de dificultat variable i que els corredors han d'anar superant amb la mínima penalització possible, ja que el guanyador és qui menys n'obté.

Les zones es coneixen com a *non-stop* perquè cal recórrer-les sense aturar la moto ni posar els peus a terra. Consisteixen sovint en forts desnivells, grans roques, arrels, torrents i rius, zones enfangades i qualsevol altre terreny que impliqui dificultat per a circular-hi. Els pilots han de passar-hi per torns, sovint abans de intentar-ho baixen de la moto i s'hi estan una estona veient com ho fan els altres contrincants, o les recorren a peu per saber com les encararan.

Un cop decideixen començar una zona, el pilot té dret a un sol intent. Mentre ho fa, diversos *judges* l'observen atentament i compten el nombre de vegades que el pilot recolza un peu (o qualsevol altre part del cos) a terra, per tal de penalitzar-les. Aquesta falta s'anomena *peus*. Si el pilot cau, atura la moto o comet determinades infraccions, s'anomena *fiasco* i obté la penalització màxima. Si el pilot acaba la zona sense fer cap d'aquestes faltes obté un 0 punts i es diu que *neteja* la zona.

Cada competidor porta una targeta en la qual, un cop el pilot ha acabat la zona, el jutge de zona hi perfora el nombre de punts de penalització obtinguts. Al final de cada volta al circuit (en general 3) el pilot lliura la targeta a la taula de control situada a la meta i en recull una de nova, de manera que els organitzadors van comptabilitzant els punts parcials de cada volta i al final de la prova, un cop sumats els punts fets per cada corredor en el total de voltes, es coneix la classificació final. El guanyador és qui menys punts ha fet, i en cas d'empat es desempata pel còmput de millors puntuacions fetes pels pilots afectats.

Esports

TRIAL

ESPECIFICACIONS

- L'ordre de sortida dels pilots es decideix normalment per sorteig.
- Es penalitza amb una dècima de punt cada minut d'endarreriment sobre l'horari previst.
- En proves amb molts participants s'estableix una bonificació per a compensar el temps que el pilot està aturat fent cua.
- A les competicions puntuables per a campionats internacionals, el circuit ha de ser de 15km com a màxim, dividit en 15 seccions d'un màxim de 60 metres cadascuna.
- S'imposa una mitjana mínima de 15-20 km/h per a cobrir tot el recorregut de la volta, incloses les zones.

PENALITZACIONS

PUNTS	FALTA	OBSERVACIONS
0	--	Passar la zona sense faltes s'anomena "netejar zona"
1	1 peu	
2	2 peus	Junts o alternats
3	3 o més peus	
5	fiasco	

GRANS CAMPIONATS

- Campionat del Món de trial masculí (campionat d'Europa)
- Campionat del Món de trial *indoor* (X-Trial)
- Campionat del Món de trial femení
- Trial de les Nacions
- Campionat d'Europa de trial masculí
- Campionat d'Europa de trial femení

PILOTS EN ACTIU

Pilot	Campionats del Món	Campionats del Món Indoor	Campionats d'Europa	Victòries als SSDT
CAT - Toni Bou	6	6	1	-
CAT - Laia Sanz	12	-	10	-
CAT - Adam Raga	2	4	1	-
JAPÓ - Takahisa Fujinami	1	-	-	-
CAT - Albert Cabestany	-	1	-	-
UK - James Dabill	-	-	1	2
UK - Dougie Lampkin	7	5	1	6

LA MOTO

- La moto de trial actual té aquestes característiques per tal de millorar el pilotatge, i la capacitat de superar obstacles.
- Lleugeresa: pesa al voltant de 70Kg. També és petita i té el centre de gravetat baix per tal de millorar-ne l'estabilitat.
 - Un motor on l'important és l'aparell motor i no la potència.
 - Caixa de canvis és de 5 velocitats curtes.
 - Rodes amb pneumàtics de relleu i inflades a baixa pressió.
 - La suspensió és flexible per facilitar l'adherència i els moviments.
 - No té selló per facilitar la col·locació del pilot.
 - L'equipament compleix la legalitat per permetre la matriculació.
 - Predominen els motors de 2 temps però des de 2003 n'hi ha de 4 temps.

Clara Llinàs Hereu

PILOTS EN ACTIU CATALANS

Toni Bou

Laia Sanz

Adam Raga

Albert Cabestany

TAEKWONDO

Faig aquest esport des de petit i penso que és el millor que hi ha. Sóc un addicte al taekwondo.

El taekwondo és un art marcial que es caracteritza pels cops de peu i pels cops de puny. Es coneix com un art dels K.O. Això vol dir que fas caure al teu rival d'un sol cop.

El taekwondo es va iniciar al 1988 a Corea del nord, en un poble conegut per les seves baralles. Va venir un estranger i va ensenyar una espècie d'art en la qual només hi havia cops de peu, des de llavors hi va haver taekwondo. Aquest és el seu significat: TAE vol dir cop de peu, KWON vol dir cop de puny i DO vol dir camí, art, vida...

Hi ha milers de tècniques que provenen d'aquest esport. Avui es coneixen dos tipus de taekwondo, són el WTF i el ITF. El WTF és el nou model que ara fa gairebé tothom, és el que es practica en els campionats nacionals i internacionals. El ITF és el model clàssic de Corea i només es practica allà.

Practico el Taekwondo des dels 3 anys...i he guanyat molts títols.

Ara mateix sóc Coach del Taekwondo LLAGOSTERA, i entrenador reserva, em preparen pel títol d'arbitratge i de cronometratge i així, ben aviat, poder ser jutge a pista competitiva.

Sóc cinturó Blau, el grau més alt de la meua classe, per tant jo porto el control de l'equip reserva. Amb el meu entrenador ens coneixem des de fa 10 anys...ja ens coneixíem abans que jo comences a practicar taekwondo.

Algun dia m'agradaria arribar a ser l'entrenador Nacional de la Selecció Catalana Competitiva. Però encara em queda molt per aprendre!

Àlex Muñoz Sevilla

PONY GAMES

Cinc persones, dues de Llagostera i tres de Cassà vam anar a jugar la Copa d'Europa (Peter Dale) celebrada a França. Aquesta copa tractava del món de l'hípica i d'un esport no gaire conegut però que cada vegada s'estén més i es diu Pony Games.

Pony Games és un esport en què els ponis (fins a l'altura de 1'5 m.) i els genets han d'anar ben coordinats. Podríem dir que és un a gimcana amb ponis.

Un dels jocs més senzills és, per exemple, *les dues tasses*. Hi ha quatre piquetes al llarg d'una pista i el genet ha de col·locar la tassa de la primera piqueta a la segona i la tercera a la quarta. Un altre exemple és el joc de *les dues banderes*: cal posar una bandera dins d'un con foradat i agafar la bandera del segon con i passar-la al company.

És un esport d'equip, el constitueixen quatre i cinc persones. El cinquè genet descansa.

A Catalunya, d'aquest esport es practiquen quatre concursos en tot l'hivern, un a cada província i la final es fa a l'hípòdrom de Bàscara.

Ens entrenem a la hípica Can Comas de Cassà de la Selva. Possiblement també participarem en una altres competicions europees.

Jaume Rabasedas

Col·laboradors

Comercial Miquel-Valentí, S.L.
perris | embotits

Jordi Miquel Perzachs
GERENT

C/ Fivaller, 14 · 17240 Llagostera, Girona
Tel. 0034 972 80 50 17 · Fax 0034 972 83 18 02
Mòbil 0034 696 49 03 17
www.perrismv.com · jordi@perrismv.com

Tàctica Pàdel
Llagostera

www.tacticapadel.com/llagostera
Telf: 663 888 140
llagostera@tacticapadel.com
Avinguda de l'Esport s/n
17240 Llagostera
Girona

Drogueria i Ferreria
Frigola S.L.

972830642
frigoladf@gmail.com

LLAVORS, EINES PER L'HORT, ADOBS, CEREALS, PINSOS
PINTURES, CÒPIES DE CLAUS I BRICOLATGE.

el passeig

BAR
RESTAURANT

Pg. Pompeu Fabra, 92 - 17240 Llagostera
Tel. 972 831 292

MPERRUQUER

I

R

Consellers, 21
649 74 95 57

Restaurant / Bar

CAL
DEGOLLAT

Cuina casolana
Servei de carta i menú

c/ Sant Feliu, 55 LLAGOSTERA 17240 Girona Telf: 972 831125

tpuig i fills
TALLER MECÀNIC

C/ Sant Narcís, 47
17240 Llagostera, Girona

T. 972 80 56 84
F. 972 83 18 48

SERVEI DE GRUA
LES 24 HORES

tpuigifills@tpuigifills.e.telefonica.net

Robert Corominas

LLAGOSTERA
Telf: 972 830 578
www.robertcorominas.com

CAMINS i CORRIOLS

El grup excursionista Bell-Matí va organitzar una caminada per camins i corriols de Llagostera. Us voldria animar a fer-la, no és una caminada massa llarga i el paisatge és preciós! La sortida es va fer del pavelló a les 8 matí per agafar el carril bici, creuant la variant pel pont i seguir cap al Mas Roure. A l'alçada de Mobles Mulà vam travessar el pont de la costa d'en Alou per sota i així enfilà la pujada fins al restaurant Ca la Maria. Vàrem continuar pel carril bici fins al trencant de Salenys.

Vam passar per ponts (un de penjant) i passeretes sobre la riera de Salenys: la font de Salenys, el salt del llop, el gorg de les goges.

Vam agafar el camí cap a la font de Panedes, anant pujant i seguint la carretera de Romanyà fins al trencant que va fins al Molí d'en Llambí, i continuar cap a can Llorenç de Panedes (antiga masia Sureda) i anar tornant pel pla de Panedes, passant pel camí de darrera els Escuts, la zona industrial i pel carrer Costa Brava fins arribar al pavelló cap a les 12 del migdia.

És un recorregut d'uns 18 Km que es pot fer amb 4 o 5 hores segons la marxa i les parades.

Pol Galobardes Comas

Fantàstic! adors

Iniciem ara l'última secció de TRACA amb continguts diversos: noves tecnologies, cinema i màgia. Els hem agrupat per què considerem que tenen en comú fer-nos participar d'un món realment fantàstic!

ENTREVISTA A PEP SÁNCHEZ

NOVES TECNOLOGIES

Pep Sánchez és un periodista de videojocs, fundador i director de la coneguda pàgina web Meristation. Va néixer i viu a Llagostera

- Com vas començar en el món dels videojocs?

Vaig començar com vosaltres, provant jocs amb intenció de divertir-me i passar l'estona.

- Perquè vàreu fundar Meristation?

Va ser per casualitat. A la crisi del 92, amb els amics se'ns va acudir de fer una web on hi haguessin notícies sobre videojocs.

- Per a tu, quin és el millor videojoc de la història? Quina és la nota més alta que heu posat?

És molt difícil de dir, però em quedo amb *Metal Gear*. La nota més alta possible és un 10. N'hem posat 4 o 5 en total.

- Té més avantatges treballar a una pàgina web que a una revista?

Sí, les revistes s'han de fabricar i enviar per tota Espanya, mentre que una web no costa tant i sempre té més actualitat.

- A quines conferències de videojocs heu anat durant la vostra trajectòria a Meristation? Heu entrevistat a algú important?

A totes les més importants: E3, Tokio Game Show.... Hem entrevistat a gent molt famosa dins d'aquest món, com Peter Molineux, Miyamoto... gairebé som amics.

- Quanta gent entra a la vostra web al cap de l'any? Quants usuaris teniu registrats?

Un milió i mig d'Espanya i dos milions i mig de Amèrica Sud i Central aproximadament. Hi ha registrades mig milió de persones.

- Què pot oferir a la gent, Meristation?

Ofereix notícies, anàlisis de jocs, avanços, consells pràctics i moltes coses més relacionades amb els videojocs i les consoles. Intentem ser objectius i que les nostres anàlisis ajudin al comprador.

- Quines innovacions veu aportar quan veu fundar la web?

Vam ser innovadors en diferents aspectes. Podríem destacar que va ser la primera web en castellà que informava sobre videojocs i també la primera web 2.0 on la gent pot parlar entre ells, fer consultes, aportar idees (en el fòrums).

- Quines idees teniu per al futur?

Sempre estem renovant els continguts. També millorarem la interfície i l'aspecte de la web, i farem una aplicació per a Android on es podrà consultar la web d'una manera més ràpida.

- Teniu pensat fer pròximament alguna fira de videojocs a Girona o Barcelona...? N'heu fet alguna?

No, perquè costa molts diners organitzar-les. N'hem fet una a Madrid, on vam festejar l'aniversari dels deu anys i va estar força bé. Van venir algunes companyies amb consoles i novetats.

- És veritat que has exercit com tinent d'alcalde?

Sí, ho vaig ser durant quatre anys. I vaig arribar a ser alcalde, quan el veritable se n'havia anat de vacances d'estiu.

Raul Martínez i Daniel Ardévol

LA INNOVACIÓ DE LA TECNOLOGIA

NOVES TECNOLOGIES

En aquests temps la tecnologia cada vegada ens sorprèn més i més amb les seves innovacions. Hem passat dels ordinadors amb torres a mini portàtils, i de telèfons amb fils a mòbils. La tecnologia està destinada a fer-nos la vida més fàcil i millorar-nos-la.

Durant tots aquests anys, la tecnologia ha anat millorant de manera considerable. La tecnologia no només engloba el mòbil, els ordinadors, les tablets... sinó que també engloba les màquines de les grans indústries, les calculadores científiques, aparells de laboratori... Moltes vegades, però, fem usos de la tecnologia que no hauríem de fer.

En tendència, les últimes tecnologies que triomfen en el món són:

Les tablets

Els ordinadors portàtils

Els ordinadors portàtils són ordinadors que no tenen torre i es poden portar amunt i avall sense un endoll perquè tenen una bateria que fa la funció d'una pila.

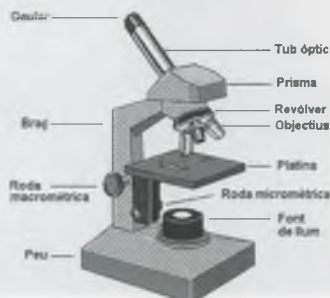

L'EVOLUCIÓ TECNOLÒGICA EN LA CIÈNCIA

Gràcies en alguns aparells tecnològics han ajudat a molts científics trobar remeis a malalties, que fa alguns anys no tenien solució.

Aparells nous que han acompanyat l'última generació de tecnologia:

Microscopi electrònic

Evolució en la ciència

La ciència durant aquests últims anys ha evolucionat de manera considerable, ja que s'ha pogut enviar un robot a Mart per fer una investigació científica que podria confirmar una mena de vida en aquest planeta.

També gràcies a la tecnologia s'han pogut enviar satèl·lits a l'espai per agafar fotografies de com està la terra i la situació d'altres galàxies.

La tecnologia en un primer moment fou pensada per fer-nos la vida més fàcil, però en els temps que correm la tecnologia s'utilitza per tot, fins i tot en coses que no la necessitem utilitzar.

Pàgines web socials

El **Facebook** és una de les pàgines web amb més èxit mundial.

Al principi la xarxa fou creada per una universitat, perquè els seus alumnes es poguessin comunicar des de qualsevol lloc amb un equip informàtic.

Però amb el temps, els universitaris van fer-ho públic i gent de tot el món es va crear un compte.

Ara fa 6 anys que està a Internet i té milions de seguidors repartits per arreu del món.

Twitter

Pel que es veu el twitter va néixer d'un intent fallit de crear una aplicació pel mòbil, que consisteix en el xat, però actualment hi ha el wa2pe. Els creadors del twitter van vendre la plataforma a la companyia Apple, on ells amb l'ajuda d'uns joves informàtics amb inspiració van transformar el bloc fallit en una pàgina d'èxit total.

Hi ha altres aplicacions del xat, com el Messenger...

Sanaa Aabbada Zoubaa

Fantàstic!

Fantàstic!

ELS VIDEOJOCS

NOVES TECNOLOGIES

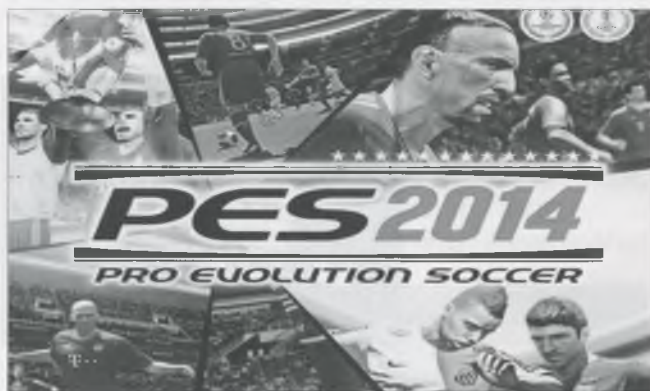
Un videojoc, joc de vídeo o joc electrònic, és quelcom en un espai virtual amb efectes visuals unit a un dispositiu electrònic amb una pantalla i una sèrie de perifèrics que permeten la interacció. Els suports habituals de joc són una consola de joc, un ordinador, PDA o telèfon mòbil.

Els sistemes electrònics que s'utilitzen per jugar a videojocs són coneguts popularment com a plataformes. Els exemples d'aquests sistemes són els ordinadors personals i les videoconsols. D'aquestes plataformes n'hi ha de tot tipus, des dels ordinadors de "sobretaula" (també s'hi poden incloure des dels orígens dels videojocs els ordinadors de grans proporcions), a dispositius mòbils o portàtils com els telèfons mòbils o les PDA. Els videojocs recreatius, que són un tipus o gènere de videojoc diferent a altres gèneres, van ser molt comuns anteriorment, tot i que han patit gradualment un declivi en l'ús.

A la interfície de l'usuari, normalment, es pot controlar, moure, manipular o fer accions mitjançant un dispositiu anomenat controlador de joc, que varia amb el disseny i les prestacions en les diverses plataformes. Fa temps hi havia un controlador de consola que consistia en només un botó i un joystick, i el pas dels anys ha anat evolucionant a una dotzena de botons i a un o més joysticks. Històricament, els primers videojocs d'ordinador personal utilitzaven un teclat

d'ordinador per jugar, o més comunament, l'usuari havia de comprar un joystick per separat amb algun botó incorporat per jugar-hi. Alguns videojocs d'ordinador de l'actualitat permeten al jugador utilitzar el teclat i el ratolí alhora. Més enllà dels elements visuals comuns que es poden trobar en un videojoc, s'han creat altres dispositius o sistemes perquè el jugador obtingui una millor interacció i informació sensible del videojoc. Alguns exemples sobre això són millors dispositius de reproducció del so (altaveus), com també un gran nombre de dispositius externs.

Nelson Zubiaga Manuel

ELS JOCS DE LA PLAYSTATION 3 i EL PC

NOVES TECNOLOGIES

Els jocs de les noves màquines que es diuen *Playstation 3* i el *PC* (ordinador), són uns jocs majoritàriament relacionats amb la violència, la guerra o bé el futbol.

Són jocs molt additius i també hi ha gent que es passa les 24 hores del dia enganxats a les màquines. Aquests jocs normalment els anuncien molt i és per això que la gent els compra. Molts cops la gent agafa malalties en els ulls i tenen problemes de visió (com ara miopia) i també si estàs 24 hores enganxat a la televisió sense parar ni un moment pots arribar a tenir malalties molt perilloses que poden portar-te a la mort.

Alex Sabater Brisack

Joc de guerra

Joc de futbol

En aquest article que hem titulat Lol Games us parlarem de videojocs, el ranking dels més venuts i els "Cara a Cara" d'alguns videojocs.

RANKING

Aquest any hi ha hagut moltes millores en el món dels videojocs, per exemple, han sigut creades les videoconsoles més conegudes a arreu del món, la Play Station 4, de Sony, i la Xbox ONE, de Microsoft.

També hi ha hagut videojocs molt venuts com són els del ranking que hem escollit per la nostra secció. Per nosaltres són els que més han impactat als compradors, ja que molta gent opina que són increïbles.

Per nosaltres, aquest seria el ranking dels millors jocs que s'han venut i parlat a arreu del món:

1. GTA V
2. Titanfall
3. Battlefield 4
4. Call of Duty Ghosts
5. Assassins Creed IV Black Flag
6. The Last of Us
7. Dead Rising 3

També us donem opinions sobre el joc de futbol **PES 14** contra **Fifa 14**.

El PES 14 és un dels simuladors de futbol més coneguts del món. Aquest joc és creat per Konami i va ser llençat al mercat el 30 de maig del 2013.

El PES 14 o Pro Evolution Soccer 14 el joc que té més competència amb el FIFA 14 per això es fa en moltes vídeo consoles: Playstation 2; Playstation 3; Xbox 360; Nintendo 3DS; PSP; PSVita; Microsoft (CPU).

L'altre joc és la 21a edició de la sèrie FIFA d'EA Sports. Va ser anunciat el 17 abril 2013 pels seus productors principals de la franquícia: Nick Channon i Sebastián Enrique. Es va confirmar però no estaven gaire convençuts que estaria disponible per Android, iOS, PlayStation 2, PlayStation 3, PlayStation 4, PSP, Wii, 3DS, PC, Xbox 360 i Xbox One.

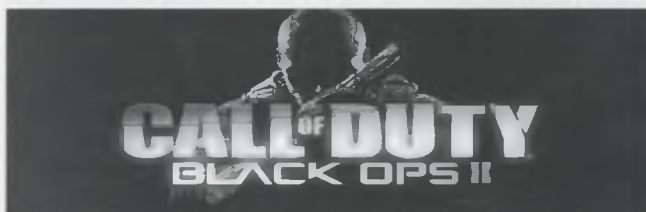
Ara us parlarem de dos dels videojocs molt venuts arreu del món. Un d'ells és de la famosa i més venuda saga del típic videojoc bèl·lic "Call of Duty" i l'altre videojoc és d'una saga impressionant també de jocs bèl·lics però amb uns gràfics impressionants anomenat "Battlefield".

Call of Duty ha tret un nou videojoc molt venut arreu del món anomenat **Call of Duty Ghosts**. Té uns gràfics impressionants

i s'està venent per a la majoria de consoles que hi ha, com poden ser: PlayStation 3, PlayStation 4, PC, Xbox 360, Xbox One, Wii U, etc... Aquest joc és com tots els altres en primera persona i desenvolupat per Infinity Ward i distribuït per Activision. A diferència dels altres videojocs de "Call of Duty", aquest té nous detalls com la utilització de gossos de combat i una personalització dels personatges en la manera de multijugador i també, durant les missions subaquàtiques, s'implementaran diferents tipus de peixos amb una intel·ligència artificial millorada.

*Brahim Mohamed Gil, Francisco Martín Pulido
i Àlex Salguero Lázaro*

CALL OF DUTY: BLACK OPS II

És un videojoc de tir en primera persona disponible des del 13 de novembre de 2012, creat per Treyarch i distribuït per Activision. El videojoc, és el novè títol principal de la sèrie del mateix nom, i seqüela del joc que va sortir el 2010, Call of Duty: Black Ops.

Call of Duty: Black Ops II es divideix en dues històries, una el 1986 i 1989 amb Alex Mason i una altra el 2025 amb David Mason, el fill d'Alex Mason. Frank Woods no mor a Black Ops i reapareix de nou a Black Ops 2. Treyarch ha confirmat que la manera Zombies tornarà a Black Ops II amb la seva pròpia campanya.

Els seus predecessors van ser Call of Duty: World at War i Call of Duty: Black Ops. Aquesta és la tercera vegada que els zombies apareixen en un Call of Duty, i la primera vegada que té la seva pròpia campanya, juntament amb la història principal. Treyarch ha confirmat també que amb els Zombies posarà en marxa el motor de multi jugador, el que permet una experiència més profunda de la comunitat, juntament amb noves maneres de joc. També s'ha confirmat que el mode Zombies recolzarà 8 jugadors cooperatius, a diferència de Call of Duty: World at War i Call of Duty: Black Ops, que només admeten quatre jugadors. Es pot jugar de tres maneres: Campanya, Zombi i Multi jugador. Es pot jugar online amb altres jugadors.

Joel Padilla Robles i Mamadou Tamedou

Fantàstic!

FIFA 14

FIFA 14 reflecteix la manera com es disputen els grans partits, amb innovacions que serveixen d'inspiració perquè els seguidors de la sèrie orquestrin el joc al centre del camp i imposin el ritme del partit. Sent la tensió de crear ocasions de gol. Viu l'emoció de marcar gol.

FIFA Ultimate Team : Sent l'emocionant combinació del joc de FIFA i la dels esports virtuals. Et connecten amb l'autèntic futbol i amb seguidors de tot el món. Compta amb milers de jugadors. Sempre hi haurà un rival esperant a FIFA 14 Ultimate Team. També pots competir pel teu compte a temporades, una manera de joc online per a un jugador. Lluita per aconseguir l'ascens entre 10 divisions a mesura que la diversió i el desafiament augmenten. Millora el teu joc fins arribar a competir al nivell de les llegendes del futbol.

Younnes Aïddou

VIDEOPLAY

En aquest apartat de la revista parlarem dels diversos videojocs i videoconsoles noves i contestarem a les preguntes més freqüents sobre aquest tema.

Primer, parlarem de les novetats, no noves consoles, si no dels dos nous videojocs que molta gent n'està parlant, tant per Internet com altres vies de comunicació, n'hi ha un per a cada nova plataforma (PlayStation 4 i XBOX One) són els dos grans "shotters".

En aquets apartat de VIDEOPLAY, direm les característiques, comparacions i informació a tenir en compte de cada un d'ells.

KILLZONE: SHADOW FALL

És un joc de PS4 d'acció, es pot descriure com un dels millors gràfics del món dels videojocs, te un multi jugador online bastant bo, poques armes i habilitats per a cada personatge. El seu apartat de campanya, és dels millors que he vist, li falten arguments respecte les coses que has de complir en la missió, però, els gràfics i l'argument respecte la història dels personatges és de les millors. De quin bàndol estàs?

TITANFALL

És la primera entrega de la saga Titanfall, una saga de XBOX One amb molt de futur, els gràfics són destacables en el joc, però el joc és tot multi jugador, un magnífic multi jugador, es pot accedir a tot allò que és la zona de combat. Però, en el multi jugador el més important és el que el propi nom indica, el millor és la possibilitat de poder infiltrar-te en un gran robot anomenat Titan per lluitar i així poder experimentar una verdadera "Guerra de titans".

Ara us compararem l'antiga edició de Call of Duty: Black ops 2 i Call of Duty Ghosts:

Call of Duty: Black ops 2

Aquesta va ser l'anterior edició de Call of Duty. Ambientada en el 2025, és un joc revolucionari on haurem de capturar a un terrorista anomenat Raúl Menéndez i els seus successors. El multi jugador és obert amb connexió per micro, té moltes modalitats de joc i mapes, tant estàndards com de pagament.

Call of Duty Ghosts

No va ser tant esperat com en edicions anteriors, els gràfics no són del tot millorats però permet jugar molt bé. No hi ha molta il·luminació en el joc i fins ara no ha començat amb molt bon peu.

BOOKS

EMMA WATSON

GAMES NEWS

Aquí teniu les notícies, reportatges i jocs esperats per el públic interessat.

- ▶ L'empresa Sony Computer està satisfeta amb la nova consola ja que ha venut 4,2 milions de consoles mentre que la seva competència més perillosa ha venut 3 milions de les seves.
- ▶ El president de Nintendo ha revelat que la companyia espera unes pèrdues de 340 milions de dòlars degut a las ventes molt per sota de les que esperaven amb la seva Wii U.
- ▶ Una notícia impactant és que els creadors i dissenyadors del videojoc de Titanfall és ni més ni menys que els mateixos que ho van fer per un joc que va revolucionar-ho tot, el Call of Duty 4: Modern Warfare, això fa que sigui un joc molt apreciat.
- ▶ El 21 de març del 2014 va arribar a les botigues l'increïble Infamous Second Son, joc exclusiu per PlayStation 4, d'acció i aventura. Uneix-te amb en Delsin a aquesta aventura plena de decisions!
- ▶ També l'exclusivitat de Xbox One: Halo 5, un dels dos shooters de Xbox One que serà una combinació consola i videojoc que s'haurà de tenir en compte.
- ▶ Tomb Raider no es queda endarrerit i el seu joc també ha sortit per la nova generació, Lara haurà de lluitar per sobreviure.

Ot Garcia Castell i Jordi Brasó Lafuente

LES CONSOLES

Les consoles i videojocs són aparells electrònics amb els quals pots jugar cada dia. Hi pots jugar sol o amb més d'una persona.

Els videojocs i les consoles, crec que són necessàries pels adolescents ja que serveixen per desconnectar del dia a dia. Hi ha gent que hi juga molt, i s'oblida d'estudiar i de fer els deures però jugar-hi de tant en tant, no és gens dolent. És divertit per nosaltres jugar-hi, i passes un bon rato. A més, t'oblides dels estudis i dels deures, i d'altres coses.

De vídeo consoles n'hi ha de moltes marques com: la XBOX, la PlayStation, la Nintendo, entre d'altres.

Aquestes consoles tenen versions anteriors com la PlayStation 3, 2 i 1, la XBOX 120, 160 o 360.

La PlayStation 4, juntament amb la XBOX One, són unes de les millors vídeo consoles del mercat. Aquestes dues consoles, ofereixen un gràfic impressionant que semblen escenes de la vida real. En aquestes consoles es pot jugar online amb altres persones que tenen el mateix joc i la mateixa consola.

Els comandaments són sense fil. Vol dir que no necessiten un cable que els connecti a la consola però necessiten que els carreguis de tant en tant.

En definitiva, aquestes consoles són magnífiques però valen molts diners i no tothom les pot tenir.

Guillem Roget Garcia

PLAYSTATION PLUS

Playstation plus és un servei extra per a la teva videoconsola play3 i la playstation vita. Aquest servei no és pas de franc, val uns 50 euros l'any si et vols subscriure un any. També es pot només tres mesos i val uns 20 euros. Els avantatges que aporta aquest servei són molts, us els resumiré molt breument:

Una vegada que ja esteu subscrits durant tot l'any podeu aconseguir uns 65 jocs, 29 per a la playstation vita i 39 per a la playstation 3, només els has de descarregar i posar-te a jugar.

Tens uns importants descomptes en videojocs complets i en complements de videojocs tan sols per ser membre de playstation plus.

També tens uns accessos exclusius a provar demos, complements, betas... sense esperar una "eternitat" a que surti. És important saber que et regalen dos giges per que guardis les partides i no hagis de gastar les teves.

NOVES TECNOLOGIES

Et fan ells mateixos una actualització a la play3 i a la playstation vita.

També et donen videojocs complets gratis però només te'ls deixen una hora per què així et decideixis si el vols comprar o no.

_I per últim, per si no os havia quedat clar aquest servei és per la play3 i la playstation vita i no has de pagar una subscripció per la play3 i una altra per la playstation vita sinó que en el mateix preu entra tot.

Raul Martínez De Arévalo Bolívar

Fantàstic!

Fantàstic!

PHOTOSHOP

NOVES TECNOLOGIES

Vols aprendre a editar imatges impressionants i ser l'enveja dels teus amics? Doncs amb el *photoshop* ho aconseguiràs.

QUÈ ÉS EL PHOTOSHOP?

El Photoshop és un programa informàtic d'editatge o retoc de fotos, *gif*, *muntatges*, etc... Normalment és un programa per a professionals ja que el preu és una mica elevat, la majoria entre uns 80 i 100 euros però n'hi ha que són bastant més cars.

HISTÒRIA DEL PHOTOSHOP

Es va crear al 1987 per Thomas Knoll, i més endavant amb l'ajuda del seu germà John, van millorar-lo afegint-hi color, poder-hi fer més coses i de manera més fàcil.

QUÈ S'HI POT FER?

Normalment només l'utilitzen professionals, ja que és molt difícil d'utilitzar i té moltes funcions.

S'hi poden fer (Posaré una foto d'un exemple de cada):

- Retoc de fotos (arreglar imperfeccions)
- "Lights" (fils de llum envoltant una part/figura de la foto)
- "Blends" (Muntatges de persones, animals..)
- Collages (conjunts de fotos)
- Fitxes/mini fitxes (muntatges per poder escriure-hi, posant-hi "scrollbox")
- "Gifs" (imatges amb moviment)
- Desproporcions
- Efectes
- Etc...

FOTOS EXEMPLE

Light:

Retoc de imatge (aquí, l'ull):

Blend:

Efectes:

Mini-fitxes:

Anna Villar Navarro i Carla Galindo Martín

Ara us parlarem del món fantàstic del cinema: actors, pel·lícules, premis... històries que ens emocionen!

EMMA WATSON

CINEMA

Emma Charlotte Duerre Watson és una actriu i model d'origen francès nascuda a la ciutat de París el 15 d'abril del 1990.

Una breu explicació de la seva vida fins al moment

És especialment coneguda pel seu paper com Hermione Granger, un dels protagonistes de la saga juntament amb Harry Potter i Ronald Weasley, que van protagonitzar en diverses pel·lícules els llibres de J.K.Rowling. Emma va ser escollida per fer el paper d' Hermione a l'edat d'onze anys, fins aquell moment només havia participat en obres de teatre escolars.

Durant les 8 entregues de Harry Potter, el seu treball va ser valorat amb diferents premis i unes quantitats de fins a £10 milions. L'any 2007 va anunciar la seva aparició en dos projectes al marge de la saga de Harry Potter: *Ballet Shoes* que és una adaptació televisiva de una novel·la i *El Valiente Despereaux* estrenada el desembre del 2008.

La seva Infància

Emma va néixer a París. Els seus pares són Jacqueline Luesby i Chris Watson, els dos eren advocats.

L'Emma tenia una àvia francesa i va viure amb ella fins als cinc anys a França, després es va traslladar a Òxford, Anglaterra, per viure amb la seva mare i el seu germà Alex perquè els seus pares s'acabaven de divorciar.

Quan ja tenia sis anys va mostrar un gran interès per convertir-se en actriu. A partir dels deu anys va intervenir en diverses obres teatrals com *Arthur: The Young Years* o *El príncep feliç i altres contes*.

No tenia cap tipus d'experiència professional quan es va presentar als càstings de la que anava a ser la sèrie de Harry Potter, i a més va aconseguir el paper d'Hermione Granger per a la primera pel·lícula basada en la novel·la de J.K.Rowling, *Harry Potter y la piedra filosofal* això va succeir l'any 2001.

També va participar en les següents pel·lícules de la saga: *Harry Potter i la cambra secreta*(2002), *Harry Potter i el pres d'Azkaban*(2004) i *Harry Potter i el calze de foc*(2005), acabades aquestes pel·lícules ja tenia consolidada la seva carrera com a actriu.

Fins ara ha assistit a premis cinematogràfics, per exemple va ser nominada pel seu paper a *Harry Potter i el pres d'Azkaban*, d'aquesta manera va aconseguir el primer premi.

També va assistir a altres premis: Sony Ericsson Award, Otto Brau Awards,...

També apareix al Phootshop de diverses revistes: Pink, Life, Entertainment Weekly, Doble ela Girl i Teen Vouge.

Èric Rubia Aguilera

AMANDA SEYFRIED

CINEMA

Amanda Seyfried (Allentown, 3 de desembre de 1985) és una actriu i cantant nord-americana. Va entrar en el món de l'espectacle fent de model infantil amb només 11 anys. Més tard, ja sent una adolescent de 15 anys, va començar a dedicar-se a l'actuació. Actualment, és coneguda a nivell internacional, sobretot, per la seva interpretació de la filla de Meryl Streep, Sophie Sheridan, al musical cinematogràfic *Mamma Mia!*. Altres pel·lícules en les que també ha participat són *Chloe* de 2009 i *Cartes a Julieta* de 2010. El 2011 estrena una nova versió d'estil gòtic de *La Caputxeta Vermella*, *Red Riding Hood*.

Va assistir a la universitat de Fordham a Nova York per poder filmar *Mean Girls*. En un principi es va estrenar com a actriu amb un paper secundari a la reconeguda sèrie *Friends*, des-

prés d'això la van considerar per el paper de Regina George i Cady Heron, però la van canviar de lloc i es va quedar amb el de Karen Smith; van pensar que faria bé el paper de "noia ximple", on comparteix escenari amb Lindsay Lohan i Rachel McAdams.

Amanda ha sigut una actriu convidada a diferents series de televisió com *House M.D.*, *Law & Order: Special Victims Unit* i *CSI: Crime Scene Investigation*. Amanda va estrenar diverses pel·lícules el 2009 com *Chloe*, *A Woman of No Importance*, *Dear John*, *Boogie Woogie* i la ja famosa *Jennifer's Body*, juntament amb Megan Fox. El

2004 va actuar a la sèrie *Veronica Mars* on va interpretar a la millor amiga de la protagonista, Lilly Kane.

Mónica Malagón Fernández

Fantàstic!

Fantàstic!

US RECOMANEM...

CINEMA

AMBRO

En el cinema, com tots sabem, hi ha moltíssimes pel·lícules, però no totes arriben a guanyar premis importants com el Goya, Gaudí, Òscar,...

Una pel·lícula que m'agrada molt és la de *La vida es bella* de Roberto Benigni.

Benigni defineix ell mateix la seva pel·lícula com una faula: "Guido troba i sedueix la seva futura dona, Dora. Anys més tard, tenen un fill anomenat Josué i, pel fet de ser jueus, són deportats a un camp de concentració alemany. Allà, fa creure al seu fill que els treballs del camp són en realitat un joc, l'objectiu del qual seria guanyar un tanc. Amb aquesta idea, Guido aconsegueix amagar i fer suportable la vida al camp del seu fill".

La música escollida contribueix molt a aquest univers de conte: cada personatge posseeix de fet la seva pròpia melodia que sona a cadascuna de les seves aparicions a la pel·lícula.

Nerea Marín Hernández

Recomano la pel·lícula *La Vida és Bella* a tota la gent que els agradin les pel·lícules tristes.

La pel·lícula és bona perquè hi ha molts sentiments, és com la pel·lícula *El Nen del pijama de ratlles*, el tema és el mateix: els camps de concentració. I els protagonistes també: una família en la qual el nen ens fa veure l'horror de la guerra amb la seva innocència.

Àlex Salguero Lázaro

Lo imposible és una producció cinematogràfica espanyola de suspens dramàtic. Està dirigida per Juan Antonio Bayona, produïda per Apatxes Entreteniment i Telecinco Cinema i protagonitzada per Naomi Watts, Ewan McGregor, Tom Holland i Samuel Joslin.

La pel·lícula neix a partir d'una història veritable on s'hi recrea l'experiència d'una família espanyola al tsunami que va assolir la costa del Sud-est Asiàtic el 2004 i que va causar la mort de millers de persones.

Desirée Saldon

Us parlaré una mica sobre la pel·lícula que em va agradar més, i us la recomano.

La pel·lícula que em va agradar va ser la d'en J. Bayona *Lo imposible*.

Aquesta pel·lícula és la que em va agradar més de totes les que

EMMA WATSON

he mirat, és una pel·lícula que emociona, que intriga... a mi em va agradar molt i el final es molt maco.

Us recomano aquesta pel·lícula i espero que la mireu i si l'heu vist espero que us hagi agradat tant com a mi.

Carla Macias Moreno

Jo he triat *Fènix 1123* per fer la crítica cinematogràfica, és una pel·lícula catalana i està basada en fets reals. Trobo que és una pel·lícula que un dia o altre s'ha de veure ja que ens ensenya una gran lliçó de la vida i la poca llibertat d'opinions que tenia el poble.

Jo aconsello veure-la i poder repensar-nos la forma de vida en la qual estem vivint actualment i reflexionar com es vivia abans.

El protagonista d'aquesta pel·lícula va guanyar un premi Gaudí. També va tenir moltes nominacions als premis Gaudí, entre elles la millor pel·lícula en llengua catalana.

Clara Rusiñol Gascons

Gravity: Cuarón ens trasllada a l'espai. Faig meves les paraules d'una crítica cinematogràfica:

"Mai l'espai ha estat fotografiat amb la profunditat i immensitat amb què ho fa *Gravity*. Una de les imatges més belles i, alhora, aterridores que s'han vist al cinema en anys. Una harmonia perfecta entre pirotècnia visual i el seu rerefons conceptual. Sense cap dubte, *Gravity* és una d'aquelles experiències cinematogràfiques que marques en el teu calendari vital, aquelles que no oblidaràs mai".

La pel·lícula *Gravity* va ser una de les pel·lícules nominades als Òscar i una pel·lícula molt recomanada pels experts.

Genís Serra Orts

Hi ha molts bons actors i moltes pel·lícules bones. El meu actor preferit és en Daniel Craig i la meua pel·lícula preferida és *Skyfall*. La pel·lícula *Skyfall* està interpretada per en Daniel Craig que fa el paper de James Bond. La pel·lícula va d'un agent secret que treballa en una companyia anglesa.

Aquesta pel·lícula no ha guanyat gaires premis però val la pena veure-la. Hi ha diversos premis dedicats a les pel·lícules com els Òscars, els Gremi, els Globus d'Or. Normalment aquests premis no surten a la televisió d'aquí ja que les gales d'aquets premis són a l'estranger.

Guillem Roger Garcia

A mi, personalment, m'agrada molt el món del cinema. Sovint miro una pel·lícula durant el cap de setmana, no hi ha res millor que passar una agradable tarda vora el foc, amb la teua família gaudint d'una bona pel·lícula.

Al llarg de la meua vida n'he vistes moltes, però crec que la que més m'ha agradat ha sigut una que es titula *A Tres Metros Sobre el Cielo*.

Aquesta tracta sobre una adolescent de classe alta a la qual la seva vida li fa un gir de 360 graus al topar-se amb un noi i enamorar-se'n desesperadament.

La influència negativa del noi crea molts problemes respecte diversos aspectes de la vida de la noia, encara que ella, cegada per

L'amor tan intens que arriba a sentir, no se n'arriba a adonar. Aquesta pel·lícula està basada en la famosa novel·la *3MSC* de Federico Moccia, i seguidament hi ha una altra pel·lícula que s'ha realitzat seguint amb la vida de la noia i el noi per separat, amb el qual segueix la seva història d'amor, titulada *Tengo Ganas de Ti*. Actualment, l'autor s'està pensant si fer una altra pel·lícula per acabar de deixar clar alguns aspectes i acabar finalment la trilogia. Recomano aquesta pel·lícula a tothom a qui li agradi el drama, i sobretot les pel·lícules romàntiques. M'hi he sentit molt identificada, i crec que molta gent l'hauria de gaudir.

Miriam Naciri Fernández

R.M.S. Titànic. La pel·lícula dels noranta va superar totes les expectatives. Una magnífica història d'amor que ens deixa impressionats i també una catàstrofe real inoblidable i increïble. Abans d'arribar al seu tràgic final, ja era capaç d'enumerar una bona llista d'escenes que feien de la pel·lícula de James Cameron una obra mestra, una joia del cinema més contemporani. Aquesta espectacular pel·lícula ha guanyat 11 Òscars i encara que sigui dels anys noranta continua fascinant el món per la seva increïble història. És una d'aquelles pel·lícules que no s'oblidaran mai.

Zakarias Saddiki

Vull recomanar la pel·lícula *Avatar*. És una pel·lícula de ciència-ficció que va estar filmada, dirigida i produïda per James Cameron. Està molt bé, crec que és una pel·lícula que trobo adequada per a la gent que li agradi l'acció. S'hi desenvolupa una història d'amor on el noi fa una acció molt maca per a poder estar amb ella i amb la resta d'amics. El director James Cameron també va fer la pel·lícula *Titanic*, que també la recomano perquè és una història molt maca i molt impactant.

Montse Serrano Caballero

Divergent és una pel·lícula que la recomanaria a tothom, a totes aquelles persones que li agrada la ciència-ficció i si els va agradar *Els Jocs de la Fam* i els va deixar la boca ben oberta... és hora de conèixer *Divergent* i gaudir de la pel·lícula. És l'adaptació cinematogràfica d'una trilogia literària. La pel·lícula estrenada el mes d'abril és la primera, és a dir, del primer llibre. La trilogia està formada per *Divergent*, *Insurgent* i *Lleial*.

Amor, esforç, desconfiança i confiança, patiment, enyorances, rendiment i no rendiment... Sentiments que tots els actors ens transmeten en aquesta gran pel·lícula.

Tris, la protagonista ha de fer unes proves per poder triar entre 5 categories de la societat que són: abnegació, veritat, cordialitat, erudició i gosadia. Entre les proves que va haver de fer abans de ser *divergent*, és a dir, diferent a la resta de persones i diferent en la manera de pensar, escull gosadia. Un lloc bastant dur per a ella i per a tothom, un lloc on ella trobarà el seu amor i on haurà de lluitar molt per no quedar desqualificada del grup i aprendre a no rendir-se i a lluitar...

Laia Rabert Pijoan

La pel·lícula que volia criticar i recomanar és *Divergente*, una de les millors pel·lícules que han estrenat als cinemes d'arreu del món i amb una crítica molt bona dels espectadors. Està filmada a la ciutat de Chicago, però dissenyada com si fos futurista.

Divergente està basada en una societat, on els membres d'aquesta societat a certa edat, els setze anys per ser exactes, han d'escollir a quin bàndol creuen que pertanyen segons les seves habilitats: Veritat, Abnegació, Gosadia, Cordialitat i Erudició. Cada membre ha d'escollir una d'aquestes categories.

La protagonista, Beatrice, sorprèn a tots els seus familiars escollint el bàndol de Gosadia. Beatrice, que passa a anomenar més tard Tris, però ella no és com la resta, ella guarda un secret que serviria per mantenir l'ordre social descrit i també per salvar la seva pròpia vida.

Aquesta pel·lícula és una de les millors que he vist al cinema, entre moltes més, però aquesta m'ha cridat molt l'atenció perquè són de l'estil de pel·lícules que a mi m'agraden.

Brahim Mohamed Gil

Lo imposible és la meva pel·lícula preferida i amb la que m'he emocionat més per tant la recomano a tothom qui no l'hagi vist. Els fets són reals i narra la història d'una família espanyola que van de vacances a Tailàndia. De sobte quan estaven tan tranquils a l'hotel, va arribar un enorme terratrèmol i un tsunami. Tot es va quedar enfonsat i la família es va separar. Després de passar els pitjors dies de la seva vida, finalment aconsegueixen tornar a reunir-se tots.

La pel·lícula aconsegueix transmetre moltes emocions i sentiments i per això agrada tant a la gent.

Alèxia Pérez Moreno

Ocho apellidos vascos és una pel·lícula espanyola dirigida per Emilio Martínez-Lázaro que es va estrenar el 14 de març de 2014. És una pel·lícula de comèdia que dura uns 98 minuts. Avui dia, aquesta pel·lícula és la pel·lícula espanyola més vista de la història dins d'Espanya amb 6'5 milions d'espectadors, per sobre de *Lo imposible* i *Avatar* i la segona amb recaptació a Espanya amb 38 milions d'euros.

Rafa és un jove que viu a Andalusia però que un dia s'enamora bojament d'una noia, Amaia, una jove la qual es resisteix a

les seves tècniques de seducció. Un dia Rafa, decideix anar al País Basc, el lloc on viu la noia. Una sèrie de problemes provocaran que el pobre jove s'hagi de fer passar per un verdader basc.

La meva opinió personal és que la pel·lícula és molt divertida ja que cada cop al pobre jove li surt un problema diferent i durant els 98 minuts que dura la pel·lícula t'oblides dels problemes i t'ho passes bé. Recomano la pel·lícula a la gent que treballa molt i que gairebé no té temps per descansar que aprofiti una estona lliure per veure-la ja que és molt divertida.

Raul Bermejo Pérez

Fantàstic!

Fantàstic!

CINEMA

Ocho Apellidos Vascos és una divertida pel·lícula que barreja les tradicions basques i andaluses.

En Rafa (Dani Rovira) és un noi sevillà que mai ha sortit d'allà. Un dia coneix a una noia basca i s'enamora bojament. L'Amaia (Clara Lago), que és la noia basca, es deixa el mòbil a casa d'en Rafa i ell va al País Basc a tornar-li i a quedar-se amb ella.

Allà ella li demana que es faci passar per a la seva parella i passen un seguit de coses que fa veure-li a l'Amaia que esta enamorada d'en Rafa.

Aina Izquierdo Ventura

Ocho apellidos vascos és una pel·lícula dirigida per Emilio Martínez-Lázaro amb guió de Borja Cobeaga i Diego San José, protagonitzada per Clara Lago, Dani Rovira, Carmen Machi i Karra Elejalde. Rafa (Dani Rovira), un sevillà que mai ha sortit d'Andalusia, decideix abandonar la seva terra natal per seguir a l'Amaia (Clara Lago), una jove basca que a diferència d'altres dones que ha conegut es resisteix a les seves tècniques de seducció. Per a això, i en contra dels consells dels seus amics, decideix viatjar al poble de la noia, al cor abertzale del País Basc. Una sèrie de malentesos portaran al jove sevillà a haver de fer-se passar per un autèntic basc amb vuit cognoms. Ha estat una pel·lícula amb molta repercussió mediàtica i una molt bona producció per part de Emilio Martínez-Lázaro. Ha sigut una de les pel·lícules espanyoles amb més entrada des de l'any 1990.

Albert Turon Pico i Ainhoa Pintor Borrallo

A finals de maig va arribar a les taquilles una pel·lícula anomenada *Los malditos vecinos*. La història se centra en un home que viu plàcidament amb la seva dona i la seva filla i que veurà alterada l'harmonia de la seva llar quan entri en contacte amb el líder d'un grup juvenil que es troba a prop de casa seva. A partir d'aquest moment, els problemes se succeiran, i s'establirà una lluita entre els dos personatges masculins.

Francisco J Martín Pulido

Ja fa un temps que l'empresa cinematogràfica mundialment famosa Disney va comprar una de les sagues de ciència-ficció més conegudes de la història: *Star Wars*. El cas és que Disney planeja crear noves pel·lícules de

Star Wars. S'ha declarat que, a partir del 2015, cada estiu sortirà una nova pel·lícula, arribant fins a 6 pel·lícules: tres formaran part d'una nova trilogia i les altres es centraran en la vida d'alguns dels personatges de les pel·lícules. De moment no se sap la data de llançament de la primera pel·lícula. El que sí que se sap és el director, que serà el famós JJ. Abrams i el guionista, Michael Arndt, que ha participat en els guions de *Little Miss Sunshine*, *Toy Story 3*, *Oblivion* o la segona part dels *Jocs de la Fam* entre d'altres. Els actors seran els mateixos que van fer les primeres pel·lícules: Mark Hamill com Luke Skywalker, Harrison Ford interpretant Han Solo, Carrie Fisher reprenent el seu personatge de la princesa Leia i Billy Dee Williams com Lando Calrissian.

Santi Turon Bosch

Últimament als cinemes es fan moltes adaptacions cinematogràfiques de llibres o sagues. Està bé que es faci perquè després de llegir el llibre, d'alguna manera, tot el que t'havies imaginat cobra vida. A més, pots veure si les escenes són iguals o no i pots veure totes les diferències entre el llibre i la pel·lícula. Tot i així, també té parts negatives, ja que a vegades la pel·lícula et pot decebre una mica perquè no és el que realment t'esperaves i també et saps tota la història, de manera que ja saps què passarà. Però sense tenir en compte els aspectes negatius, a molta gent li agrada que ho facin i és una forma de veure la història des de dos punts de vista diferents.

Sònia Carreras Barnés

El Hobbit: la desolació de Smaug és la segona part de la trilogia *El Hobbit*.

En aquesta pel·lícula Frodo i tretze nans liderats per el nan Thorin Escudo de Roble fan una gran travessia per recuperar el regne d'Erebor i el seu llegendari tresor que va ser robat pel més poderós dels dracs del nord: Smaug.

Us agradarà!

Marc Albertí Palomo

Los miserables és una pel·lícula basada en l'adaptació del musical que porta el mateix nom que es va començar a rodar el febrer del 2012 i va ser estrenada a Espanya el 25 de desembre del mateix any.

Al 1815, el presidiari Jean Valjean, és posat en llibertat condicional després d'estar tancat a la presó durant 19 anys. Molta gent el rebutjava pel seu passat així que el bisbe de Digne li va oferir refugi i aliment. Aprofitant aquesta oferta, Valjean, aquella nit, va robar diversos objectes valuosos. Després d'allò, va ser capturat però el bisbe, va mentir dient que ell mateix li va donar tota aquella plata. Valjean, avergonyit d'haver-li robat, va trencar la seva llibertat condicional i promet començar una nova vida essent honest i fidel canviant-se d'identitat.

Vuit anys després, Valjean es converteix en el propietari d'una fàbrica i esdevé alcalde de Montreuil-Sur-Mer. Fantine, una de les seves treballadores admet que envia una gran part del seu sou a la seva filla il·legítima Cosette que viu amb els Thenardier. Després d'aquesta confessió al capatàs la fa fora de la fàbrica i la deixa sense treball.

Sense cap altra opció, Fatine es veu obligada a exercir la prostitució. Durant una discussió amb un client seu, Javert, inspector de policia, deté la noia però Valjean ho evita i la porta a un hospital. Aquesta història està basada en una novel·la de Victor Hugo.

Estel-Mei Oliver Garcia

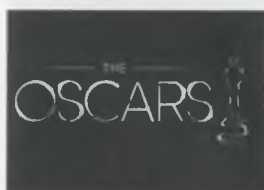
El cinema és un tema en el que no es pot entrar en valoracions perquè com es diu: "para gustos, colores". El cinema actualment no és el mateix que abans. Ara hi ha el 3D i HD per poder gaudir més. I hi ha pel·lícules de tot tipus com fantasia, comèdia, terror, romàntica, ficció i més. Però com he dit abans no entro en valoracions i us deixo aquí.

Miguel Malagon Pedrosa

En aquest últims anys el cinema està canviant molt, fa poc que miràvem les pel·lícules al cinema sense efectes, però això ara ja no es fa així. Ara han fet el 3D, que et poses unes ulleres i sembla que les imatges hagin sortit de la pantalla i tot sembla més real. Jo no us puc recomanar cap pel·lícula ja que no se els gustos de totes les persones que llegiran aquesta revista, però si us recomano buscar un resum per Internet o un tràiler i mirar-lo abans d'anar a mirar-la així, més o menys, ja pots saber de què va la pel·lícula i potser no t'enduràs una decepció perquè no t'ha agradat...

Omar El Gaddhar Chkadri

En aquest apartat sobre el cinema m'agradaria parlar dels diferents premis que hi ha, ja que són una de les tantes persones que no s'acabarien amb els Òscars, els Goya, els Gaudí, ...
ELS ÒSCARS: Els Premis de l'Acadèmia (*Academy Awards*), més coneguts com a Òscars, són uns premis cinematogràfics atorgats anualment per l'Acadèmia de les Arts i les Ciències Cinematogràfiques

(en anglès AMPAS) a Los Angeles (Califòrnia), organització que en l'any 2002 superava els 6.000 membres, tots ells professionals del cinema en les seves diverses especialitats, com ara productors, directors, actors, guionistes, directors de fotografia i molts d'altres.

El premi, és una estatueta daurada que representa un home sostenint una espasa.

ELS BAFTA: és el que concedeix anualment l'acadèmia britànica British Academy of Film and Television Arts (BAFTA) per reconèixer aquells que han contribuït amb el seu treball creatiu a l'avenç de la cinematografia britànica.

En coincidir molts dels seus membres amb els acadèmics amb dret a vot als Òscars, les candidatures d'ambdós premis solen coincidir, amb la qual cosa es converteixen en una bona predicció per a la cerimònia dels Òscars. El premi que s'atorga és una escultura dissenyada per l'artista Mitzi Cunliffe i representa una màscara, el símbol tradicional del teatre i la tragicomèdia.

ELS GOYA: premien les millors produccions espanyoles amb una sèrie de premis segons les diverses especialitats del sector. Varen ser instaurats l'any 1987 tot imitant altres premis de caràcter similar com els Òscars o els Premis César. El guardó escollit va ser un bust de bronze del pintor espanyol Francisco de Goya.

El premi es concedeix per votació popular entre tots els membres de l'Acadèmia, que elegeixen en primer lloc quatre nominats per a cada categoria, i finalment un guanyador.

La cerimònia d'entrega té lloc a finals de gener o principis de febrer i segueix el mateix format que la cerimònia d'entrega dels Òscars.

ELS GAUDÍ: són uns guardons atorgats per l'Acadèmia del Cinema Català que reconeixen les millors produccions cinematogràfiques catalanes de l'any. El trofeu ha estat dissenyat per Montse Ribé i està inspirat en les xemeneies de la Pedrera, una de les obres més reconegudes del singular arquitecte Antoni Gaudí.

Aquests premis substitueixen al Premi Barcelona de Cinema, creat el 2002.

Nerea Matamoros Cias

Els guanyadors del Premi Gaudí d'aquest any han estat: per la millor pel·lícula *La plaga*, millor curtmetratge *Godka Cirka (Un forat al cel)*, millor director Neus Ballús *La plaga*, la millor protagonista femenina va ser Nora Navas *Todos queremos lo mejor para ella*, el millor protagonista masculí va ser José Sacristán *El muerto y ser feliz*, millor el pel·lícula documental *Món petit...* entre molts d'altres.

Estel Forn Oliveras

La primera cerimònia de lliurament dels premis de l'Acadèmia va tenir lloc el 16 de maig de 1929 a l'hotel Hollywood Roosevelt.

L'elecció dels guanyadors es realitza en dues etapes. En la primera són nominats a l'Òscar cinc possibles guanyadors. Aquesta nominació la realitzen els membres de l'Acadèmia que pertanyen a la mateixa especialitat dels nominats. Així, per exemple, els actors voten als actors que són nominats, els guionistes als guionistes, i així successivament. Per contra el guanyador en cada categoria és triat per la totalitat dels membres de l'Acadèmia, sigui quina sigui la seva especialitat. Totes les votacions es fan en secret i la dels guanyadors també de tal forma que cap membre de l'Acadèmia coneix els resultats. Per això intervé una prestigiosa empresa d'auditoria, que és l'encarregada de fer el recompte dels vots. Fins el moment de la cerimònia, en la qual són presentats els nominats de cada categoria i és obert el sobre lacrat amb el nom del guanyador, només existeixen especulacions.

Tomàs Lloveras Badia

La gala de la 86ª edició dels premis de Oscar, els majors premis de la indústria del cinema, va ser celebrada el passat 2 de març de 2014. La gala va ser al Teatre Dolby de Los Angeles. Aquest any la presentadora va ser la comediant Ellen DeGeneres, que ja havia estat presentadora dels Oscar l'any 2007. Abans de la cerimònia, les estrelles del cinema van desfilar amb els seus models en la catifa vermella sota la pluja. Durant la gala la presentadora es va fer una fotografia amb alguns dels actors més importants que es va acabar convertint en la foto més retuitejada de la història.

La pel·lícula més premiada va ser *Gravity*, que va guanyar 7 premis, entre els quals destaca el de millor director. Tot i així no es va endur el premi més valorat, el de millor pel·lícula, que va ser el drama *12 anys d'esclavitud*. El premi a millor actor el va obtenir Matthew McConaughey per la pel·lícula *Dallas Buyers Club* i el de millor actriu el va obtenir Cate Blanchett pel seu paper a *Blue Jasmine*.

Santi Turon Bosh

Fantàstic!

Fantàstic!

No hi ha res més fantàstic que la màgia. I no hi ha res més màgic que Llagostera...

LLAGOSTERA MÀGICA

MÀGIA

L'escola Llagostera Màgica és un grup de joves d'aquí Llagostera interessats en la màgia.

Són cinc nois que s'entenen molt bé entre ells i tenen moltes ganes d'aprendre coses molt interessants. Són adolescents que casi tots han passat pel nostre institut, alguns encara hi són com per exemple **Marc Frigola** (alumne de segon de batxillerat) o **Joan Vall-Ilosera** (alumne de tercer d'ESO). Els altres com **Pau Sánchez** o **David Claparols** hi van estar fins a 4t i l'últim, **Marc Pujolar**, va fer la primària aquí però ara estudia a Girona. Tots tenen entre 13 i 17 anys. Qui els ensenya és el *màgic Agustí*, mag professional des de fa molt temps.

Des de fa 6 anys es celebra al teatre del Casino la diada contra el càncer, Llagostera Màgica hi participa, aquest any també.

Personalment el que més m'agrada de la màgia és divertir als altres i il·lusionar-los, fer-los riure i creure amb la màgia. Porto des dels 11 anys dins del món de la màgia, ara actualment en tinc 14, i he participat en les tres últimes gales i espero poder participar en moltes gales més.

Fa poc vam fer una actuació al Casino, va sortir rodó i els comentaris de la majoria de gent van ser d'ànims, que per ser tan joves estem "apretant" molt i que podem arribar lluny.

Joan Vall-Ilosera

ENTREVISTA A DAVID CLAPAROLS

MÀGIA

En David és un jove que està estudiant i volem saber com li van els estudis. És un exalumne de l'INS de Llagostera. Va fer fins a quart d'ESO i va anar a fer un cicle.

- **Què estudies?**

Un cicle formatiu de lampisteria

- **T'agrada el que estàs estudiant?**

Sí molt

- **És difícil?**

Sí, és bastant difícil.

- **Estàs orgullós del que estudies?**

Sí, estic orgullós d'haver arribat fins aquí.

- **Li veus futur al que estàs estudiant?**

Sí. Sinó, no ho estaria estudiant.

- **Vols crear la teva pròpia empresa?**

No.

- **Quan et falta per acabar els estudis?**

3 anys.

- **Si no tinguessis futur en el que estàs estudiant de què t'agradaria treballar?**

De DJ!

- **Fas algun esport?**

Sí, handbol.

- **T'agrada l'esport que fas?**

Sí. Sinó, no el faria.

- **Et consideres bo en aquest esport?**

Sí.

- **Sabem que t'agrada el teatre, tens alguna altre afició?**

Sí, faig màgia.

Eduard Ortín Moré i Joan Gamundi Malagón

Fantàstic!

GRADUACIÓ 2n DE BATXILLERAT

Divendres, 30 de maig de 2014

BATXILLERAT

PROMOCIÓ 12-14

Institut de
Llagostera

2n
A

2n
B

2n
C